

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก

1. วิสัยทัศน์ ของสำนักงานอัยการสูงสุด (Vision)

"สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นสถาบันมาตรฐานระดับสากล ในการอำนวยความยุติธรรม การรักษาผลประโยชน์ของรัฐ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม"

2. พันธกิจ (Mission)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดพันธกิจไว้ ดังนี้

1. เสริมสร้างระบบการอำนวยความยุติธรรมทางคดีอาญา รวมถึงการบังคับใช้กฎหมาย ให้รัฐสามารถอำนวยความยุติธรรม แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบการป้องกัน และการรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ตลอดจนการพัฒนา กฎหมาย เพื่อสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน และสาธารณชน
3. พัฒนางานด้านสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนชาวไทย ทั้งในและนอกประเทศ ตามหลักกฎหมายสากล
4. ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางกฎหมาย และทางอาญากับองค์กร หรือ หน่วยงานทั้งในประเทศและนอกประเทศ
5. เสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารจัดการองค์กรและบุคลากร ด้วยระบบการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ทันสมัย
6. พัฒนาทรัพยากรบุคคลของสำนักงานอัยการสูงสุด ให้มีสมรรถนะในการรองรับการ เปลี่ยนแปลง

3. วิสัยทัศน์ของ การจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุด (KM Vision)

"สำนักงานอัยการสูงสุดจะพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการความรู้ (Knowledge Management) อย่างเป็นระบบ ทันสมัย และเชื่อถือได้"

4. พันธกิจการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุด (KM Mission)

4.1 พัฒนาศูนย์การจัดการความรู้ เพื่อเป็นแหล่งความรู้ และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4.2 สร้างวัฒนธรรมแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสริมสร้างองค์ความรู้หลักที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกภารกิจ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพภารกิจหลัก การสร้าง นวัตกรรมบริการ และบรรลุตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานอัยการสูงสุด

4.3 พัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการความรู้อย่างเหมาะสม ทันสมัย และสะดวก รวดเร็วในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์

4.4 พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะ ในการใฝ่รู้และเรียนรู้ การคิดและพัฒนาไปข้างหน้า เดียวกัน อย่างเป็นระบบโดยมีการจัดการความรู้และองค์ความรู้เป็นแนวทาง โดยการทำงานเป็นทีม

5. ประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ.2554 เล่มที่ ๖๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒ กันยายน ๒๕๕๔

ประกาศคณะกรรมการอัยการ

เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงาน

อัยการสูงสุด.พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด ให้สอดคล้องกับภารกิจขององค์กรอัยการตามรัฐธรรมนูญเพื่ออำนวยความสะดวกในทางอาญา การรักษาผลประโยชน์ของรัฐ และการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการอัยการจึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

หน่วยงานราชการอัยการ

ข้อ ๖ ให้แบ่งหน่วยงานราชการอัยการออกเป็นหน่วยงานราชการภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด ดังนี้

(๖)

(๗) สำนักงานวิชาการ

(ก) สำนักอำนวยการ

(ข) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายประเมินผล

(ค) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

(ง) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสถาบันกฎหมายอาญา

(จ) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ

(ฉ) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายบริหารจัดการความรู้

(๗) สำนักงานวิชาการ มีอธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการมีอำนาจและหน้าที่

(ก) รับผิดชอบงานกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน งานพัฒนาระบบ รูปแบบ วิธีการ และแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด และงานอื่นของพนักงานอัยการ

(ข) งานจัดระบบการสารสนเทศ การสำรวจ การเก็บ การใช้ประโยชน์ข้อมูลและงานศูนย์ข้อมูล

(ค) งานจัดทำและเผยแพร่ตำรา วารสาร และเอกสารทางวิชาการ งานพิพิธภัณฑสถาน และงานห้องสมุด

(ง) งานศึกษา วิจัย เผยแพร่และพัฒนากฎหมาย และดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(จ) รับผิดชอบงานบริหารจัดการความรู้ สร้าง รวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่องค์ความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุด งานศูนย์ข้อมูลความรู้ และงานคลังสมองอัยการ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

.....

(ก).....

(ค) สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย มีอัยการพิเศษฝ่ายเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ มีอำนาจและหน้าที่

๑) รับผิดชอบงานพัฒนากฎหมาย งานแผนนิติบัญญัติ และดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ภาคผนวก ข

6. แผนการรวบรวมความต้องการและการจับองค์ความรู้

เรื่อง ระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต ประกอบการค้นคว้าแบบอิสระของ นายยุคล เหล่าพุดสุข เหตุผลและหลักการ

การรวบรวมความต้องการและแนวทางในการจับองค์ความรู้ เป็นสิ่งจำเป็นประการแรกในการจัดทำระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management System) ตามมาตรฐานการประกันคุณภาพ ISO 12207 ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูล แนวทางในการออกแบบ และจัดทำหมวดหมู่ และกำหนดรายละเอียดขององค์ความรู้ในระบบการจัดการความรู้ (KMS Taxonomy) ได้ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งานในแต่ละระดับ จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ได้ความต้องการของ หน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย อาทิ หน่วยงานของรัฐ พนักงานอัยการในสำนักงานต่าง ๆ ในการใช้งานและความต้องการขององค์ความรู้
2. เพื่อ ได้ความต้องการและแนวทางดำเนินการจับเก็บองค์ความรู้ และวิธีการในการจับองค์ความรู้ที่หน้างาน (Knowledge Capturing on Job)
3. ได้กรอบแนวทางโครงสร้างของระบบการจัดการความรู้ (KMS Infrastructure)

แนวทางการดำเนินการ

1. การรวบรวมความต้องการด้านองค์ความรู้ (Knowledge Auditing)
 - 1.1 การจัดทำแผนภูมิขั้นตอนการดำเนินงานด้านกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต (Scoping)
 - 1.2 ปัญหาวิกฤติและแนวทางแก้ไขด้วยระบบการจัดการความรู้ ของผู้บริหาร (อธิบดีอัยการสำนักงานวิชาการ และอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย หรือผู้แทน)
 - (ก) เพื่อหาขอบเขต และศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ด้านการดำเนินงาน เทคนิค และโครงการ

(ข) ตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดผลต่อองค์กร (Organizational Measures) และการเปลี่ยนแปลงการทำงาน (Task Changes)

1.3 การรวบรวมความต้องการองค์ความรู้ ในความสัมพันธ์ (Interrelationship) ระหว่างงาน และผู้ทำงานเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ปฏิบัติงานหน้างานและผู้เข้ามาทำงานใหม่

2. การรวบรวมองค์ความรู้ ในความสัมพันธ์ (Interrelationship) ระหว่างงานและผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง

2.1 องค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ

2.1.1 กำหนดผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 กำหนดวาระการสัมภาษณ์

2.1.3 วิเคราะห์และจัดทำ บทวิเคราะห์ (Script)

2.2 การจัดทำ รวบรวมรายการสารสนเทศที่จำเป็น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. ตรวจสอบขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพที่กำหนด และ ปรับปรุงหากไม่สอดคล้อง(ถ้ามี)

ระยะเวลาการดำเนินการ

มิถุนายน – กรกฎาคม 2554

ผลผลิต

1. ได้ความต้องการของ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ด้านองค์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือสร้างโอกาส

2. ได้รายการองค์ความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่

3. ได้แผนภูมิองค์ความรู้

ประโยชน์ที่คาดหวัง

1. ทราบความต้องการขององค์ความรู้ในความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานและผู้ใช้งาน

2. มีแนวทางของการสร้างระบบการจัดการความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างโอกาส

ผู้รับผิดชอบแผนงาน : นายยุคล เหล่าพูลสุข

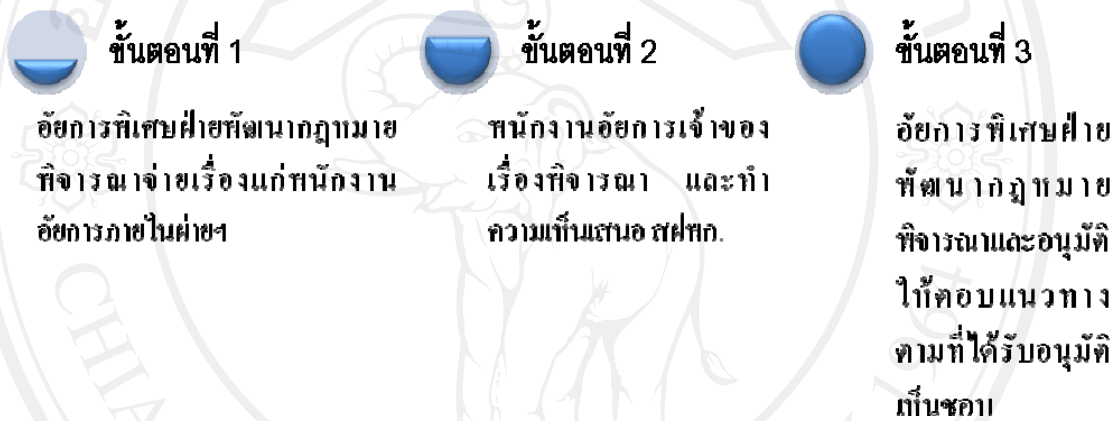
เอกสารประกอบการดำเนินการตามแผนการรวบรวมความต้องการและการจัดองค์ความรู้ (ENG 1)

เรื่อง ระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย

เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกล

1. การรวบรวมความต้องการด้านองค์ความรู้ (Knowledge Auditing)

1.1 จัดทำแผนภูมิขั้นตอนการดำเนินงานด้าน กระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย
เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต (Scoping)

1.2 ปัญหาวิกฤติและแนวทางแก้ไขด้วยระบบการจัดการความรู้ของผู้บริหาร (อธิบดี
อัยการสำนักงานวิชาการ อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย หรือผู้แทน)

(1) ระยะเวลาในการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายจำกัดอย่างมาก

(2) การสอนงานและความต้องการด้านองค์ความรู้สำหรับพนักงานอัยการที่เข้ามา
รับราชการใหม่

(3) ไม่มีแหล่งสารสนเทศที่จำเป็นและเพียงพอต่อการใช้ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำ
ความเห็นต่อร่างกฎหมาย (Material) ทำให้ต้องเสียเวลาค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลและข้อมูลจากแหล่ง
ต่าง ๆ จึงต้องใช้เวลาพอสมควร ทำให้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด

(4) ขาดแหล่งเรียนรู้ (Machine) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานใหม่ต้องขวนขวายหาความรู้เอง
และเกิดผลทำให้ยึดติดกับรูปแบบงานประจำของตน (Defensive Routine) โดยใช้รูปแบบเดิม ๆ ที่
ตนคุ้นเคยกับกฎหมายทุกลักษณะ โดยไม่มีการพัฒนางานให้เหมาะสมกับลักษณะกฎหมายที่
ความเห็น

(ก) เพื่อหาขอบเขต และศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ด้านการดำเนินงาน เทคนิค และโครงการ

(ข) ตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดผลต่อองค์กร (Organizational Measures) และการเปลี่ยนแปลงการทำงาน (Task Changes)

1.3 การรวบรวมความต้องการองค์ความรู้ ในความสัมพันธ์ (Interrelationship) ระหว่างงาน และผู้ทำงานเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ปฏิบัติงานหน้างานและผู้เข้ามาทำงานใหม่

2. การรวบรวมองค์ความรู้ในความสัมพันธ์ (Interrelationship) ระหว่างงาน และผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง

2.1 องค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ

2.1.1 กำหนดผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

(1) ระดับผู้บริหาร : นายวิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการวิชาการ สำนักงานวิชาการ และนางสาว มารีญา จินประทีป

(2) ระดับผู้เชี่ยวชาญ : นายกุลพล พลวัน / นายบรรยง เดชภีร์ดนมงคล / นายน้ำแท้ มีบุญส้าง

(3) ระดับผู้ปฏิบัติงาน : นายชานิต วงศาโรจน์ / นาย เกื้อพงษ์ เกียรติจิโรจน์

(4) หน่วยงานของรัฐ : นาย รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือผู้แทน

2.1.2 กำหนดวาระการสัมภาษณ์

(1) ระดับผู้บริหาร : นายวิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการวิชาการ สำนักงานวิชาการ (วันที่ 1 กรกฎาคม 2554)

วาระสัมภาษณ์ (Interview Agenda) ประกอบด้วยวาระต่าง ๆ ดังนี้

วาระที่ 1 แนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ : การจัดทำระบบการจัดการความรู้ ดังนี้

- เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตรการจัดการความรู้ระดับปริญญาโท ที่ศึกษาอยู่

- ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาวิกฤติ

- ความสำคัญของระบบการจัดการความรู้ เป็นเรื่องสำคัญในการสนับสนุนการทำงาน ในการตัดสินใจ การเรียนรู้ด้วยตนเองแทนการฝึกอบรม ลดเวลาในการทำงาน รักษาองค์ความรู้ขององค์กรไว้อย่างต่อเนื่อง ทำให้บุคลากรมีความใฝ่รู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็น

แหล่งสารสนเทศพร้อมใช้ในการปฏิบัติงานที่สำคัญ สะดวก ทุกที่ ทุกเวลา ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยยกตัวอย่าง กรณีศึกษาจากการดูงานสภาอัยการสิงคโปร์ในด้านการจัดการความรู้

วาระที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ Business Specification

คำถาม - ท่านเห็นด้วยกับปัญหาวิกฤติในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริตที่รวบรวมไว้ดังนี้ เพียงใด

1. ระยะเวลาในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมายจำกัดอย่างมาก ทำให้คนมุ่งงานให้เสร็จมากกว่าคุณภาพ และการให้ความเห็นที่สร้างสรรค์การมีกฎหมายที่ดี
2. การสอนงานและความต้องการด้านองค์ความรู้สำหรับพนักงานอัยการที่เข้ามารับราชการใหม่
3. ไม่มีแหล่งสารสนเทศที่จำเป็นและเพียงพอต่อการใช้ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำความเห็นต่อร่างกฎหมาย (Material) ทำให้ต้องเสียเวลาค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลและข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ จึงต้องใช้เวลาพอสมควร ทำให้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด
4. ขาดแหล่งเรียนรู้ (Machine) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานใหม่ต้องขวนขวายหาความรู้เอง และเกิดผลทำให้ยึดติดกับรูปแบบงานประจำของตน (Defensive Routine) โดยใช้รูปแบบเดิม ๆ ที่ตนคุ้นเคยกับกฎหมายทุกลักษณะ โดยไม่มีการพัฒนางานให้เหมาะสมกับลักษณะกฎหมายที่ทำความเข้าใจ

คำถาม - การแก้ไขปัญหาดังกล่าวทั้งสี่ประการ ดังกล่าวด้วยระบบการจัดการความรู้ ท่านเห็นว่า ระบบการจัดการความรู้ ควรมุ่งเน้นผลลัพธ์ในเรื่องสำคัญอะไรบ้าง (เรียงตามปัญหา)

วาระการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลุ่มผู้ใช้งาน (User Specification)

คำถาม - ท่านเห็นด้วยเพียงใด ในการกำหนดกลุ่มผู้ใช้งาน ได้แก่ บุคลากรในสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย และ พนักงานอัยการในสำนักงานอัยการสูงสุด

คำถาม - ท่านคิดว่า ระบบการจัดการความรู้ ในระดับผู้บริหารใช้งาน ควรครอบคลุมในเรื่องใดบ้าง เพื่อช่วยในการตัดสินใจและการบริหารจัดการ เช่น ข้อมูล สถิติ / การติดตามผลการดำเนินงาน / กรณีสำคัญ / แหล่ง กฎหมายและระเบียบ เป็นต้น (MAN 1)

คำถาม - การจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้นำเสนอระบบการจับความรู้ที่หน้างาน หรือ Knowledge Capturing On Job : KCJ ซึ่งได้แก่ การให้นิติกรและเจ้าของสำนวนเป็นผู้รวบรวมคำพิพากษา หรือตัวอย่างสำคัญ หรือประเด็นข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่สำคัญสมควร จัดเก็บและเผยแพร่ ที่พบในการดำเนินคดีทันที ผ่านแบบจัดเก็บความรู้หน้างาน หรือ KCJ

Form เพื่อป้องกันมิให้ความรู้นั้นสูญหายไป โดยก่อนจัดเก็บต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาอนุมัติ ท่านเห็นว่า ระบบดังกล่าว มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพียงใด

คำถาม - การนำระบบ KCJ มาใช้ปฏิบัติงาน อาจจำเป็นต้องเพิ่มระบบดังกล่าว ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ท่านสามารถกรุณาให้ความสนับสนุนการดำเนินการได้เพียงใด

คำถาม - ในการดำเนินการ อาจจำเป็นต้องสื่อสารและขอความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคดีปกครอง เพื่อเข้าสัมภาษณ์ และ อาจต้องมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ KM Team จึงขอความกรุณาและความสนับสนุนจากท่านด้วย

(2) ระดับผู้เชี่ยวชาญ : นายกุลพล พลวัน อัยการอาวุโส / นายยรรยง เดชภีรัตน์ นมมงคล / นายน้ำแท้ มีบุญส้าง (วันที่ ... กรกฎาคม 2554)

วาระสัมภาษณ์ (Interview Agenda)

วาระที่ 1 - แนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ : การจัดทำ ระบบการจัดการความรู้การดำเนินคดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนี้

- เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตรการจัดการความรู้ ระดับปริญญาโท ที่ศึกษาอยู่

- ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหา วิกฤติในการดำเนินคดีปกครองทั้งภายในสำนักงานคดีปกครองและหน่วยงานของรัฐ

- ความสำคัญของระบบการจัดการความรู้ เป็นเรื่องสำคัญในการสนับสนุน การทำงาน ในการตัดสินใจ การเรียนรู้ด้วยตนเองแทนการฝึกอบรม ลดเวลาในการทำงาน รักษา องค์กรความรู้ขององค์กรไว้อย่างต่อเนื่อง ทำให้บุคลากรมีความใฝ่รู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็น แหล่งสารสนเทศพร้อมใช้ในการปฏิบัติงานที่สำคัญ สะดวก ทุกที่ ทุกเวลา ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

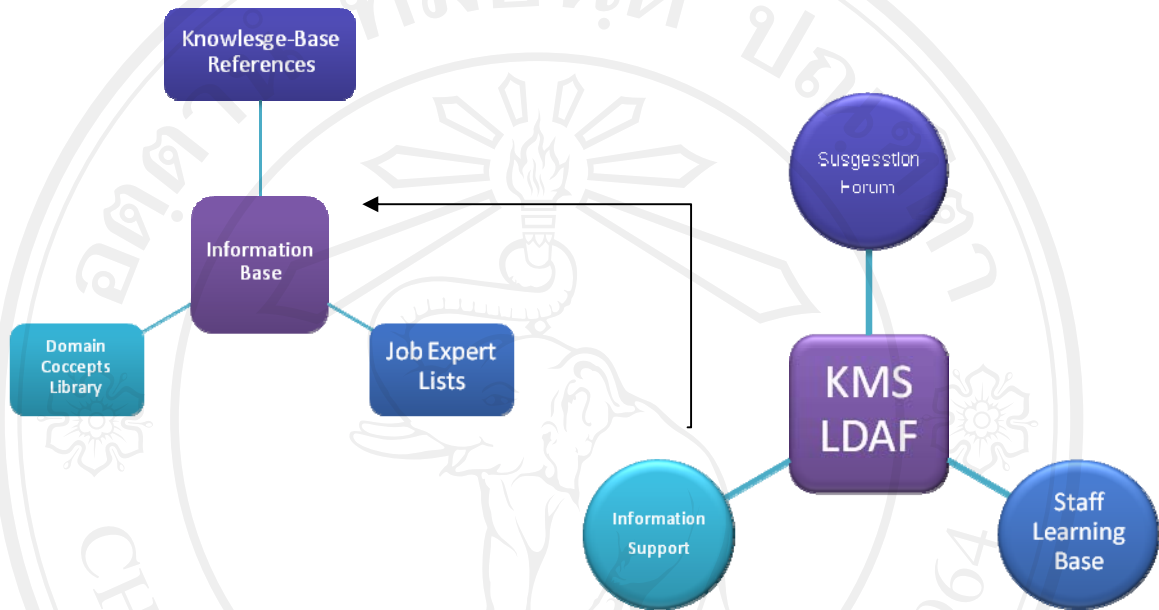
วาระที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ Business Specification

คำถามที่ 2.1 - ท่านคิดว่า ระบบการจัดการความรู้ ในระดับผู้เชี่ยวชาญ ควร ครอบคลุมในเรื่องใดบ้างหรือ มีฟังก์ชันให้ใช้งาน เช่น เพื่อช่วยในการตัดสินใจ และการสอนงาน และให้คำปรึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนเช่น

(ก) ส่วนสนับสนุนการทำงาน หมายถึง ส่วนที่เก็บรวบรวมองค์ความรู้ ของ ผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ การพิจารณาเรื่องจนถึง การจัดทำความเห็นต่อร่างกฎหมาย โดยเน้นคุณภาพ และการสร้างสรรค์กฎหมายที่ดีตามกรอบแนวทาง LDAF (อธิบายกรอบ LDAF)

(ข) ส่วนแหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนการทำงาน เช่น กรณีสำคัญ / แหล่ง กฎหมาย และระเบียบ คู่มือการดำเนินงาน / บทความ และ หัวข้อเร่ด่วน (Hot Issue) / Wiki เป็นต้น

(ค) ส่วนการเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่ (Staff Learning Base) ให้บริการและช่วยเหลือ หมายถึง การให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ / link ต่าง ๆ / ปฏิทินกิจกรรม และ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

คำถามที่ 2.2 - การจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพ ได้นำเสนอระบบการจับความรู้ที่พนักงาน หรือ Knowledge Capturing On Job : KCJ ซึ่งได้แก่ การให้พนักงานและเจ้าของสำนวน เป็นผู้รวบรวมคำพิพากษา หรือตัวอย่างสำคัญ หรือประเด็นข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่สำคัญสมควร จัดเก็บและเผยแพร่ ที่พบในการดำเนินคดีทันที ผ่านแบบจัดเก็บความรู้พนักงาน หรือ KCJ Form เพื่อป้องกันมิให้ความรู้นั้นสูญหายไป โดยก่อนจัดเก็บต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาอนุมัติ ท่านเห็นว่า ระบบดังกล่าว มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพียงใด

คำถามที่ 2.3 - การนำระบบ KCJ มาใช้ปฏิบัติงาน อาจจำเป็นต้องเพิ่มระบบดังกล่าวในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ท่านเห็นว่าควรเพิ่มการนำระบบการจับความรู้พนักงาน ในขั้นตอนการปฏิบัติงานประจำ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการเพียงใด

คำถามที่ 2.4 - ท่านยินดีให้การสนับสนุนในการรับเชิญเป็นที่ปรึกษาให้แก่พนักงานอัยการหรือหน่วยงานที่มีปัญหาถามเข้ามาเพียงใด

(3) ระดับผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ นายชานิต วงศาโรจน์ / นายเกื้อพงษ์ เกียรติจิโรจน์
วาระสัมภาษณ์ (Interview Agenda)

ใช้วาระการสัมภาษณ์และคำถามเช่นเดียวกับระดับผู้เชี่ยวชาญ (ข้อคำถามที่ 1-5)

(4) ระดับหน่วยงาน ได้แก่ นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือผู้แทน

- วาระสัมภาษณ์ (Interview Agenda)

1. แนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ : การจัดทำระบบการจัดการความรู้การดำเนินคดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ดังนี้

- เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตร การจัดการความรู้ระดับปริญญาโท ที่ศึกษาอยู่

- ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาวิกฤติในการดำเนินคดีปกครองทั้งภายในสำนักงานคดีปกครองและหน่วยงานของรัฐ

- ความสำคัญของระบบการจัดการความรู้ เป็นเรื่องสำคัญในการสนับสนุนการทำงานในการตัดสินใจ การเรียนรู้ด้วยตนเองแทนการฝึกอบรม ลดเวลาในการทำงาน รักษาองค์ความรู้ขององค์กรไว้อย่างต่อเนื่อง ทำให้บุคลากรมีความใฝ่รู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นแหล่งสารสนเทศพร้อมใช้ในการปฏิบัติงาน ที่สำคัญ สะดวก ทุกที่ ทุกเวลา ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยยกตัวอย่างกรณีศึกษาจากการดูงานสภાયการสิงคโปร์ในด้านการจัดการความรู้

2. คำถามเกี่ยวกับ Business Specification

คำถามที่ 1 ขอรายไปถึงกรอบแนวทางวิเคราะห์ร่างกฎหมายซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาใช้อยู่ในเรื่องที่มาและการใช้งาน

คำถามที่ 2 การนำแนวทางดังกล่าวมาใช้งานประจำในการร่างกฎหมาย มีวิธีการอย่างไรบ้าง

คำถามที่ 3 การนำแนวทางวิเคราะห์ร่างกฎหมายดังกล่าว สามารถสร้างผลลัพธ์ได้ตามที่คาดหวังเพียงใด และมีปัญหาหรือข้อแนะนำในการนำไปใช้งานหรือไม่

2.1.3 วิเคราะห์และจัดทำ บทวิเคราะห์ (Script)

2.2 การจัดทำ รวบรวม รายการสารสนเทศที่จำเป็น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. ตรวจสอบขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพที่กำหนด และปรับปรุงหากไม่สอดคล้อง(ถ้ามี)

ภาคผนวก ก

7. การสัมภาษณ์ในการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล

7.1 การสัมภาษณ์ของผู้บริหารคือ

1. ดร.วิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ
2. นางสาวมาริสา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนา

กฎหมาย สำนักงานวิชาการ

7.1.1 การสัมภาษณ์ของผู้บริหาร .ดร.วิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ

ระบบจัดการความรู้: ด้านการจัดการความรู้ในกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายเกี่ยวกับ

ความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต

ของนายยุคล เหล่าพูลสุข

การสัมภาษณ์กำหนดขอบเขตการจับความรู้ (Scoping Meeting)

(ดร.วิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ ผู้ให้สัมภาษณ์)

ทำการสัมภาษณ์ วันที่ 11 กรกฎาคม 2544 ณ ห้องประชุมอธิบดี สำนักงานวิชาการ

ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารA ชั้น 7

วาระที่ 1 การแจ้งให้ทราบวัตถุประสงค์และความเป็นมาของการจัดทำระบบการจัดการความรู้

วาระที่ 2 การแจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

วาระที่ 3 บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ ของสำนักงาน และวิสัยทัศน์ (Vision) ในการจัดการความรู้ของสำนักงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวกับการระบบการจัดการความรู้

วาระที่ 4 ปัญหาวิกฤติ (Critical Task) ของสำนักงานวิชาการที่เกี่ยวกับการให้ความเห็นในหัวข้อในส่วนนี้

วาระที่ 5 ทิศทางที่ควรจะเป็น (To be system) ของระบบการจัดการความรู้

วาระที่ 6 กำหนดตัวผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้งานในระบบการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ตลอดจนผู้ประสานงานเพื่อดำเนินจัดทำระบบการจัดการความรู้ และการมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลต่าง ๆ ในสำนักงานที่จะช่วยงานระบบการจัดการความรู้ดังกล่าว

วาระที่ 7 ระบุกรณีศึกษาที่จะใช้เป็นตัวแทนปัญหาใน Case Study Meeting

วาระที่ 8 เอกสาร และสารสนเทศอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

วาระที่ 9 กำหนดนัดหมายการสัมมนาครั้งอื่น ๆ (Knowledge Capture Meeting, Case Study Meeting และ Validation Meeting) หากสามารถกำหนดได้

วาระที่ 10 วาระอื่น ๆ (ถ้ามี)

7.1.2 การสัมมนาของผู้บริหาร นางสาวมารีสา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ

ระบบจัดการความรู้: ด้านการจัดการความรู้ในกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริตของนายยุค หล้าพุดสุข

การสัมมนากำหนดขอบเขตการจัดความรู้ (Scoping Meeting)

(นางสาวมารีสา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ ผู้ให้สัมมนา)
 ทำการสัมมนา วันที่ 11 สิงหาคม 2554 ณ อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ
 ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคาร A ชั้น 7

วาระที่ 1 การแจ้งให้ทราบวัตถุประสงค์และความเป็นมาของการจัดทำระบบการจัดการความรู้

วาระที่ 2 การแจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมมนา

วาระที่ 3 บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ ของสำนักงาน และวิสัยทัศน์ (Vision) ในการจัดการความรู้ของสำนักงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการความรู้

วาระที่ 4 ปัญหาวิกฤติ (Critical Task) ของสำนักงานวิชาการที่เกี่ยวกับการให้ความเห็นในหัวข้อในส่วนนี้

วาระที่ 5 ทิศทางที่ควรจะเป็น (To be system) ของระบบการจัดการความรู้

วาระที่ 6 กำหนดตัวผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้งานในระบบการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ตลอดจนผู้ประสานงานเพื่อดำเนินจัดทำระบบการจัดการความรู้ และการมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลต่าง ๆ ในสำนักงานที่จะช่วยงานระบบการจัดการความรู้ดังกล่าว

วาระที่ 7 ระบุกรณีศึกษาที่จะใช้เป็นตัวแทนปัญหาใน Case Study Meeting

วาระที่ 8 เอกสาร และสารสนเทศอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

วาระที่ 9 กำหนดนัดหมายการสัมมนาครั้งอื่น ๆ (Knowledge Capture Meeting, Case Study Meeting และ Validation Meeting) หากสามารถกำหนดได้

วาระที่ 10 วาระอื่น ๆ (ถ้ามี)

7.2.1 การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญนายกุลพล พลวัน อัยการอาวุโส สำนักงานวิชาการ
การให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ

วาระการสัมภาษณ์เพื่อจับความรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

Knowledge Capture Meeting

งานการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย

วันพฤหัสบดีที่ 11 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 น.

ณ.ห้องทำงาน นายกุลพล พลวัน สำนักงานวิชาการ อาคารศูนย์ราชการ

ผู้เชี่ยวชาญ	นายกุลพล พลวัน	อัยการอาวุโส สำนักงานวิชาการ
ผู้สัมภาษณ์	นายยุคล เหล่าพูลสุข	รองอธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ

ระเบียบวาระที่ 1 ชี้แจงความเป็นมาของโครงการ และวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการความรู้สำหรับสำนักงานอัยการสูงสุด ระหว่างสำนักงานอัยการสูงสุด
กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้กำหนดความร่วมมือจัดหลักสูตรของวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สำหรับข้าราชการสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพัฒนาบุคลากรให้
มีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารจัดการจัดการความรู้ตามมาตรฐานสากลและสามารถใช้
เป็นผู้นำด้านการจัดการความรู้ให้แก่สำนักงานอัยการสูงสุดได้ ตามแผนแม่บทการจัดการความรู้
สำนักงานอัยการสูงสุด ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2552 – 2556 ได้นำหลักการจัดการความรู้มาใช้ในสำนักงาน
อัยการสูงสุด โดยมีการแบ่งบัญชีความรู้ออกเป็น 100 หัวข้อองค์ความรู้ งานประเมินผลการปฏิบัติ
ราชการของข้าราชการอัยการเป็นภารกิจหนึ่งของงานบริหารงานบุคคลข้าราชการอัยการซึ่งเป็น
หัวข้อบัญชีความรู้ที่ 75

การสร้างและการรวบรวมองค์ความรู้ดังกล่าว จะต้องรวบรวมองค์ความรู้ทั้งที่เป็นองค์
ความรู้ภายนอก (Explicit Knowledge) เช่น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และความรู้ที่ฝัง
อยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) เช่นการจับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์
และดำเนินการตามวิธีการจัดการความรู้ต่อไป

การสัมภาษณ์เพื่อจับความรู้(Knowledge Capture Meeting) ครั้งนี้เป็นขั้นตอนหนึ่งใน
วิธีการจัดการความรู้ดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจับความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge)
จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปดำเนินการต่อไป

**ระเบียบวาระที่ 2 การสัมภาษณ์เพื่อจับความรู้ (Knowledge Capture Meeting) งานการปฏิบัติ
ราชการของข้าราชการอัยการ ของการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย**

2.1 วัตถุประสงค์ (ความต้องการ) ของสำนักงานอัยการสูงสุดในงานองค์ความรู้ในการ
ให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย และการให้ความเห็นการกระทำผิดของผู้วิกลจริตทางอาญา การปฏิบัติ
ราชการของข้าราชการอัยการ

2.2 ขั้นตอนและระยะเวลาในการตรวจแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ
อัยการ (การวางแผน)

2.3 บุคลากรที่ต้องการในการทำงานตามองค์ความรู้

2.4 วิธีการตรวจแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการ

2.5 ปัญหาในงานตรวจแบบประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการ

2.6 เทคนิคในการแก้ปัญหา (ยกตัวอย่างกรณีศึกษา)

2.7 วิธีบริหารงานบุคคลในงานตรวจการปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการ

2.8 วิธีสร้างความเข้าใจในงานตรวจการ การปฏิบัติราชการของ ข้าราชการอัยการ

2.9 แนวทางในการแก้ปัญหา งาน การปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการ

2.10 แนวทางในการพัฒนาบุคลากรในงาน การปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการ

ระเบียบวาระที่ 3 อื่น ๆ (ถ้ามี)

7.2.2 การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญนายธรรมนิตย์ สุมันตกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา งานการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย

วาระการสัมภาษณ์เพื่อจับความรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

Knowledge Capture Meeting

นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

งานการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายวันพฤหัสบดีที่ 17 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 น

ชื่อ นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

วาระที่ 1 แนะนำและแจ้งวัตถุประสงค์

วาระที่ 2 ขอทราบประสบการณ์ของท่านโดยสังเขป ในการร่างกฎหมายและการทำความเข้าใจต่าง ๆ
เกี่ยวกับร่างกฎหมาย

วาระที่ 3 การสัมภาษณ์ในหัวข้อการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ

1. กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหัวข้อการศึกษาฯ และขอทราบว่าการทำความเข้าใจต่อร่าง
กฎหมาย มีเหตุผลอย่างไรหรือทำเพื่ออะไร และทำให้การร่างกฎหมายได้รับผลลัพธ์
ที่ดีอย่างไร
2. กฤษฎีกา มีแนวทางในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมายที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของ
รัฐเสนอมารึหรือไม่และหากมี แนวทางและขั้นตอนเป็นอย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยเพียงใด กับการนำแนวทางหลักไปใช้ในการทำความเข้าใจต่อร่าง
กฎหมายเพื่อให้เกิดเอกภาพและประสิทธิภาพของการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย
 - 3.1 การวิเคราะห์ด้านหลักการ
 - 3.2 การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา
 - 3.3 การวิเคราะห์ด้านเป้าประสงค์ และ ความเป็นไปได้ของเจตนารมณ์ของกฎหมาย
4. การจัดทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย มีการจัดทำกรอบแนวทาง มาตรฐานหรือไม่
5. ท่านคิดว่า การจัดทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย ควรคิดถึงหรือควรมีพิจารณาในเรื่อง
อะไรบ้าง จึงประสบความสำเร็จ เช่น
 - การวิเคราะห์ถึงเหตุปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในของร่างกฎหมาย อาทิ
PESTEL เป็นต้น
 - หลักกฎหมายทั่วไปหรือแนวทางวิจัยที่เชื่อถือได้
 - ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย เช่น อุดช่องว่าง ล้าสมัย เป็นภาระของประชาชน
เกินสมควร

- ปัญหาสัดส่วนแห่งการบังคับใช้อำนาจ เช่น เพื่อจำเป็นต้องปราบปราม ป้องกัน

6. หากสำนักงานอัยการสูงสุดจะนำมาใช้บ้างควรคำนึงถึงเรื่องอะไรบ้าง

วาระที่ 4 เรื่องอื่นๆ

8. สรุปบทสัมภาษณ์ของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ คณะทำงานการจัดการความรู้

8.1 การสัมภาษณ์ ดร.วิรัช จีระแพทย์ อธิบดีอัยการสำนักงานวิชาการ

บทสรุปการสัมภาษณ์

วิสัยทัศน์เหล่านี้เราต้องหาสาเหตุของปัญหาก่อนว่าความค้างเกิดจากอะไร ใช้หลักพุทธศาสนาละกันว่า ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ใช้หลักศาสนาพุทธประจำ ความทุกข์ ทุกข์ของเราคือปัญหาาคดีค้างมีอยู่จริงใช่ไหม เราก็เลยบอกว่าคดีค้างขนาดไหน นานขนาดไหน ไปค้นคว้าปัญหาที่นี้มาสาเหตุของปัญหาค้าง เกิดจากสาเหตุหลักของการแก้ไขปัญหา สาเหตุของปัญหาที่จะค้างคือ

1.เกิดจากทุจริต ความค้างนี้เกิดจากการทุจริต 2.ขาดองค์ความรู้ 3.ขี้เกียจ นี่ก็สาเหตุตรง ๆ

วิสัยทัศน์ยุคทัศน์ของท่านนี้ได้ตอบในภาพรวมด้วยทั้งเรื่องปัญหาวิกฤต

การพัฒนากฎหมายเรื่องความรู้ที่คุณจะทำเรื่องอะไร เรื่องวิกฤตจิต พิกัดพิการ ความรับผิดชอบทางอาญา ถ้าจะทำเรื่องนี้คุณต้องหาคคนที่มีความรู้เรื่องนี้มาสร้างองค์ความรู้ มาตรฐานตรงนี้ทันทีว่าอย่างนี้ผิด อย่างนี้ไม่ผิด มาตรฐานของการกระทำของคนวิกฤตจิตในทางวิชาการและทฤษฎีกฎหมาย 1.ในทางวิชาการ ในฐานะตำราเลย ตำราวิชาการก่อน: ก็เป็นความรู้ที่มีการคิดไว้: คือเขาสอนใช้ตำราคนสอน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในประเทศไม่พอแน่นอน เพราะคุณจะใช้คำพิพากษาศาลฎีกา แต่ในเรื่องนี้ในต่างประเทศมีมาก ต้องหาตรงนี้ให้ได้ว่าตำราเขาว่าอย่างไร ให้ได้ก่อน ทั้งในและต่างประเทศ แต่ในประเทศไทยกฎหมายไทยกับคำพิพากษาศาลฎีกามันสมบูรณ์แบบกับที่เราศึกษาใหม่ ถ้ามันสมบูรณ์แล้วก็จะจบ ถ้ามันไม่สมบูรณ์

1. มันเกิดจาก Human error หรือ Law error ถ้าเราค้นพบว่าไม่ได้เกิดจาก Law error

2. บุคคลที่หาว่าเป็นบุคคลวิกฤตจิตหรือไม่ มาตรฐานวิกฤตจิตทางอาญาคืออะไร

มาตรฐานคืออะไร ถ้าการกระทำมันรู้สำนึกบ้างก็ถือว่าอ้างเหตุนี้ไม่ได้ เช่นตอนนีที่ฆ่าเด็ก แวงเด็กฆ่าตัวตายหรือเปล่า ช่วงที่มันแวงมันยังรู้สำนึกไหมตอบได้ว่ามันสามารถคุยกับแม่พ่อมาได้ ติดต่อพ่อไม่ได้ พ่อไม่มา 5 นาที ยกตัวอย่าง อย่างนี้คุณรู้ตัวไม่วิกฤตจิต การที่คุณแวงคุณรู้สำนึกไหม คงรู้สำนึกเพราะใช้โทรศัพท์ไปหาได้ มีการเจรจาต่อรองได้ แต่ที่คุณทำคุณรู้แน่นอน คุณสามารถพูดได้ตอบ แวงไปก็ครั้งได้ ไม่มาแวงทีอย่างนี้ อย่างนี้คุณอ้างวิกฤตจิตไม่ได้เลยนะครับ นี่คือตัวอย่าง แต่ถ้าตัวอย่างนี้ละ เกิดใครก็ไม่รู้แวงเลย คนละเรื่อง มันบ้าไม่พูดกับใครแวงเลย อย่างนี้

อ้างว่าวิกลจริตได้ นี่ตัวอย่างง่ายที่สุด และกฎหมายแค่นี้พอไหม คุณก็วิเคราะห์ต่อได้ ก็หาคำศัพท์ ความรู้ให้ได้ วิธีที่จะหาคำศัพท์ความรู้จากต่างประเทศทั้งนั้นเลย

3. หมอต้องไปสัมภาษณ์ ไม่ ทฤษฎีหมอเลย คุณต้องดูตำราหมอดูด้วยว่าอย่างไรถึงจะเรียกนะ จากตำราทางการแพทย์ด้วย ประกอบกันแล้วมาคิดว่ากฎหมายของเรามีช่องโหว่ไหมถ้ามี ช่องโหว่แก้กฎหมาย ก็ไม่ต้องไปแก้กฎหมายและสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาคือความรวดเร็วของการตั้งคดีเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก นอกจากการมีมาตรฐานแล้วต้องทันต่อเวลาด้วย คือเหตุจากการค้าง นึก ออกไปไหมครับ นอกจากมีความรู้แล้วสิ่งที่ต้องทำ คือต้องทันต่อเวลาที่เขาทำให้ทันต้องตามเวลา มันจะมีกรอบเวลา ถ้าต่ำกว่าเส้นนั้นก็ถือว่า แย่แล้ว

รัฐธรรมนูญที่บังคับเรามาเพราะความเป็นรัฐธรรมนูญว่าต้องเที่ยงธรรม เพราะรัฐธรรมนูญเขียนคำว่าเที่ยงธรรมเท่านั้นเอง ไม่มีคำว่าสุจริต แต่เราใช้คำว่าสุจริต พอสุจริตมันก็ เรื่องใหญ่และสำคัญ วันนี้อย่างประเทศ เขาเอาผิดไม่เอาผิดเฉพาะการกระทำทุจริตแต่แม้กระทำ ไม่สุจริตก็เป็นความผิดทางอาญาได้ มาตรฐาน โลกเขาไปอีกมาตรฐานหนึ่ง การกระทำที่ไม่สุจริตก็เป็นโทษทางอาญาได้

ทีนี้ปัญหาวิกฤตของเรา คือสำนักงานวิชาการพัฒนากฎหมาย ว่าถ้านอกจากประเด็นที่ ท่านบอกว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมต้องไปดู ทีนี้ในแง่ของท่านที่เป็นผู้บังคับบัญชาที่ .สำนักงาน วิชาการนี้คือ ปัญหาวิกฤตในส่วนหัวข้อนี้ก็ถือการพัฒนาความเห็นทางกฎหมาย ปัญหาวิกฤตใน ส่วนหัวข้อนี้มีอะไร ปัญหาวิกฤตคือ

1. ยังไม่มีใครสร้างมาตรฐานว่าอย่างไรเห็นควรที่จะตั้งฟ้องหรือไม่ฟ้องในเรื่องวิกลจริต และในการให้ความเห็น ในการให้ความเห็น ว่ายังขาดองค์ความรู้อยู่ ขาดองค์ความรู้ ทีนี้ในส่วนที่ ยังขาดองค์ความรู้ วิกฤตอันแรกที่ท่านว่าปัญหาต่อวิกฤต

2. ในหน้าที่ของสำนักงานวิชาการก็คือ เทคนิคต้องหามาตรฐานได้ว่า วิกลจริต คืออะไร อย่างนี้จะฟ้องกันอย่างไรผมว่าหน้าที่เป็นอะไร จะแก้กฎหมายใช้ไหมครับ วิกลจริต แก้กฎหมายอะไร ปัญหาวิกฤตจริง ๆ ในการให้ความเห็นนี้นอกจากสมมติเรื่องนี้ละเข้ามาแล้วมันจะมี ปัญหา เรื่องนี้เวลาสั้นมาก นะครับ ที่เราปฏิบัติงาน เพราะว่าเขาถามเรื่องกฎหมายมาส่งมาให้เรา มองในภาพรวมในการให้ความเห็นทางกฎหมายต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล คือ

1. ในการทำความเห็นเรามีเวลาจำกัดมาก
2. การสอนงานในเรื่องการให้ความเห็นก็ไม่มี เรื่องการสอนงานของเราละครับ เป็นวิกฤตใหม่ เอาเป็นหัวข้อนี้ เราไม่เคยสอนเรื่องนี้ให้กับอัยการเลยสักครั้งเดียว ก็ถือเป็นวิกฤต เช่นกัน วิกฤต ผมถึงบอกให้แต่งตำรา มันไม่ใช่เรื่องนี่เรื่องเดียว ต้องคุยกันว่าโดยเจตนาคืออะไร เราต้องสัมมนาให้ความรู้ อาญา ภาค 1 ใหม่หมดเลย ผมถึงว่าเลื่อนขึ้นทุกครั้งต้องสอบองค์ความรู้

นะความเห็นผมต้องสอบเลื่อนชั้น เหมือน ก.พ.(นายยุค : ตรงนี้ผมขออนุญาต ผมไม่ได้เห็นด้วย ที่นี้ถ้าเราถามสอบความรู้ต่อไปก็จะไม่มีคนทำงาน มีแต่คนเรียน ท่านเห็นปัญหาตรงนี้เป็นยังไง ครับ~~) ทำไม ก.พ.ทำได้ อัยการทำไม่ได้ เลือปฏิบัติ ขัดรัฐธรรมนูญทันทีเลย ถ้าผมผู้จริง ๆ นะ อันนี้เป็นความเห็นผมนะ

3. การที่ไม่มีแหล่งสารสนเทศที่จำเป็น แล้วเรื่องแหล่งสารสนเทศในเมืองนอกมีแต่ในบ้านเราขาดมากเลย ก็ถือว่าเป็นวิกฤตในทางกฎหมาย ก็คือเป็นหนึ่งในปัญหาวิกฤตในสำนักงาน การเข้าหาข้อมูลโดยผ่านสารสนเทศเรามีปัญหา แหล่งการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้เรามีปัญหา เพราะว่า (1.)นี้คุณจะต้องอ่านตำราให้มาก ตำราย่างนี้จะต้องเป็นสมาชิกของแหล่งความรู้ การเข้าเว็บไซต์เขาเปิดทำงานเขาได้ เขาไม่ให้ จะได้แต่บทความที่เขาเผยแพร่ ถ้าเป็นข้อมูลทั่วไป ที่เขาจะลงในเว็บไซต์ คนเราที่อยากจะเก่งอยากจะแกร่งเพราะถ้าได้ศึกษาอย่างนี้เป็นข้อมูลสาธารณะ ลึก ๆ แล้วเขาไม่ให้ เขาไม่ให้ เว้นแต่จะเป็นความร่วมมือ การที่จะขอความร่วมมือ มันจะรู้สึกต้องทำ MOU จะต้องมีการเขียนบทความให้เห็นในเว็บไซต์แล้วคุณต้องมาเรีย ตำรา เพราะฉะนั้นการเข้าหาแหล่งความรู้จะต้องจ่ายเงิน เป็นปัญหาวิกฤตอยู่ วิกฤตมาก ๆ เลยตอนนี้ แต่ผมบอกว่าตำราเมืองนอกเป็นภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น วิกฤตต่อมาคือใครก็ไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษเป็นเยอรมันได้ ฝรั่งเศสได้ ปัญหาเรื่องภาษา เรื่องภาษาแน่นอน ที่ผมหานี้ภาษาอังกฤษทั้งนั้นคุณมาหาตำราไทยไม่ได้เลยตรงนี้ ภาษาอังกฤษมันก็ไม่พอเลย ต้องมีความสามารถทางด้านภาษา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ภาษาเยอรมันทั้งนั้น เรื่องนี้ วิกฤตต่อมา แม้คุณจะไปหาแหล่งข้อมูลได้ คุณต้องเป็นคนอ่าน Text มันได้ อัยการคนไหนที่อ่าน Text เยอรมันรู้เรื่อง ฝรั่งเศสรู้เรื่อง อังกฤษรู้เรื่อง

4. ขาดผู้เชี่ยวชาญ เรื่องวิกฤตจิต ไม่มีใครดำเนินการต่อ.อัยการก็คือเรื่อง KM แล้วต้องหาอัยการที่เก่งที่สุดมีไหม อย่าเพิ่งตอบว่ามีหรือไม่มี เพราะคุณยังไม่มีข้อมูลตัวนี้ว่ามีหรือไม่มี ต้องหาก่อน ต้องประเมินผลถามทุกคนว่าอัยการท่านไหน ใครเก่งเรื่องนี้ เหมือนวันนี้ใช้ไหมท่าน อธิปติ ชาวลิต ที่เราเชิญมา คนก็ใช้ได้หมดนะ ถ้าไม่มีนี่ต้องสร้างเอง

อันนี้ผมขอสรุปของผมนะครับ การให้ความเห็นของกฎหมายนอกคณะครับ มีเรื่อง 1.เวลา ท่านก็ยังเห็นเป็นวิกฤตอยู่นะครับ 2.ก็คือเรื่องการขาดสารสนเทศ 3.คือเรื่องการสอนคน เราก็ยังเกิดวิกฤตสารสนเทศมีแล้วเราก็ไม่สามารถจะเข้าข้อมูลได้ 4.คือแหล่งการเรียนรู้ ก็อยากจะนำทัศนะว่าเท่าที่คิดท่านมีความเห็นประการใด ท่านเห็นชอบครั้งหนึ่งหรือเกินครั้งใหม่ทั้ง 4 ข้อนี้ ก็เป็นวิกฤตของเรา

8.2 การสัมภาษณ์ของผู้บริหาร นางสาวมาริสสา ชิมประทีป อัยการพิเศษฝ่ายสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ

บทสรุปการสัมภาษณ์

บทบาทหน้าที่ก่อนสำหรับในส่วนของสำนักวิชาการ ก็คือพัฒนากฎหมายอยู่ในสำนักงานหนึ่งของสำนักวิชาการ บทบาทหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือเรื่อง การเสนอความเห็นกฎหมาย การร่างกฎหมาย การแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย การสำรวจวิเคราะห์กฎหมาย ที่มีอยู่เดิมเป็นธรรมหรือไม่ หรือว่าที่ที่ค้าง ที่เก่าเกินไป ที่ต้องแก้ไข อันนี้เป็นหน้าที่ของทางพัฒนากฎหมายจะต้องนำมาวิเคราะห์ วิเคราะห์เสร็จแล้วก็ต้องมีการปรับปรุง ยกร่างแล้วก็ทำตามกระบวนการเสนอ กฎหมายไปยังคณะรัฐมนตรี ถึงขั้นสภา จนกระทั่งประกาศใช้ในกฎหมายอันนี้ก็อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบของพัฒนากฎหมาย ซึ่งในการทำงานของพัฒนากฎหมายนั้น เนื่องจากว่าของพัฒนากฎหมายอัยการของเราเองนี้ก็มีความรู้จำกัดที่ว่าไม่ได้กฎหมายทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นเราจะต้องจัด เวลามอบหมายให้ต้องปฏิบัติงานนี้

วิสัยทัศน์คือสิ่งที่อยากจะได้ มากเวลานี้ คือ

1. การชี้แจงกฎหมายที่เป็นระบบมีทีมงาน ออกไปชี้แจงเป็นระบบ ซึ่งจะให้ประโยชน์ในเรื่องการการพัฒนากฎหมายของอัยการเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าได้บุคลากรที่มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญเป็นทีมงาน เป็นระบบเป็นคณะออกไป

2. ประการที่สองก็คือว่า อยากจะได้เป็นผู้ริเริ่มในการแก้ไขกฎหมายฉบับต่าง ๆ ซึ่งเวลานี้การริเริ่มสร้างกฎหมายน้อยมาก เนื่องจากจะติดการเรื่ององค์การอัยการอยู่ และที่ร่างพระราชบัญญัติอยู่ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว กฎหมายมักจะถูกแก้ไขโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่อัยการ แต่ว่าในอนาคตที่ดี ที่จะมีการพัฒนาของกฎหมาย อยากให้อัยการเป็นหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรมที่เห็นอะไรที่ไม่ดีแล้วควรแก้ไขก่อน ควรที่จะไปสู่ประชาชนก่อน

3. ควรจะพัฒนาให้มีระบบ มีทั้งระบบของอัยการในการเสนอความเห็น ระบบของอัยการในการเอาไปชี้แจงกฎหมายต่าง ๆ เราอยากให้มีความรู้มาตรฐาน สิ่งเหล่านี้อยากได้มา แต่เวลานี้บุคลากรเรายังไม่พอ คือยังไม่พร้อม ก็คงต้องค่อยเป็นค่อยไป

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

1. สำนักงานพัฒนากฎหมายตั้งขึ้นมาประมาณ 6 ปี ได้วางระบบแล้วว่าการทำงานต่าง ๆ ทำงานเป็นทีมงาน และก็พยายามที่จะคัดคนมาอยู่ คัดคนที่สมัครใจ มีความรู้ความสามารถ มาอยู่ที่พัฒนาภาษานี้ ซึ่งก็มีคนสมัครใจมาทำงานน้อยมาก

2. ประการที่สองคือว่า เราได้ฝึกคน ในช่วงเวลาหกปีเราฝึกคน ฝึกผู้เชี่ยวชาญออกมาได้ สองสามคนแล้ว ก็ปรากฏว่า แทนที่จะได้มาใช้ประโยชน์กับการพัฒนากฎหมายโดยตรงอย่างจริงจัง แต่กลับถูกย้ายไปอยู่หน่วยงานอื่น ซึ่งทำให้เราขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญ เราต้องมาฝึกคนใหม่อีก อันนี้คืออุปสรรค อุปสรรคอันที่สำคัญอย่างยิ่ง คือผู้บริหารระดับสูงว่าจะให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงานของเราหรือไม่ บางครั้งก็มีความเห็นที่ ขัดแย้งกัน ความเห็นที่ไม่ตรงกัน มันก็เลยทำให้เกิดความลำบากใจแก่ผู้ปฏิบัติ แล้วก็ไม่สามารถที่จะ ดำเนินการในเป็น ไปตามวัตถุประสงค์ที่เราอยากจะเป็นได้ ซึ่งตรงนี้มันก็เป็นข้อจำกัดที่แก้ไขไม่ได้เพราะผู้บริหาร มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา บางครั้งก็ปีต่อปี บางครั้งก็สองปีคนคนปี ปีต่อปี ซึ่งไม่ต่อเนื่อง แล้วก็ นโยบายก็ไม่เหมือนเดิม คือเปลี่ยนคนหนึ่งก็นโยบายอย่าง อีกคนก็นโยบายอย่าง เป็นอุปสรรคในการทำงานพัฒนากฎหมายของเรามาก เพราะว่าพัฒนากฎหมายของเราว่าที่เราจะปรับปรุง วางระบบ วางความเชี่ยวชาญของบุคคลเราใช้เวลา แต่ถ้าได้ผู้บริหารที่มีความเข้าใจแล้วก็มาเปลี่ยนระบบเก่าของเรา แล้วเกิดขวัญกำลังใจที่ท้อแท้ คนก็ไม่อยากจะปฏิบัติงานกัน ขอโยกย้ายกัน นี่ก็เป็นปัญหาวิกฤตที่สำคัญ เพื่อเราสามารถที่จะหล่อหลอมในเรื่องบุคลากร มีความเชี่ยวชาญ ให้อยู่เป็นฝ่ายๆ ไป อย่าไปโยกย้ายเขาบ่อย ให้อยู่คนไหนที่สมัครใจจะทำงานพัฒนากฎหมายนี้แล้วอยู่ พัฒนาเป็นผู้เชี่ยวชาญหนึ่งอย่างก็ได้แล้ว อันที่สองผู้บริหารให้การสนับสนุนทำงานในระบบและแนวทางเดียวกัน อันนี้มันจะไปได้อย่างดีเลย เพราะฉะนั้นอันนี้คือปัญหาวิกฤต ตรงนี้ ณ เวลานี้

3. เป็นวิกฤตของแหล่งความรู้ของเรา ตอนนี้องค์กรแต่ละคน ใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง คือช่วยตัวเองตลอด เราไม่ได้มีแหล่งความรู้ที่เป็นแหล่งความรู้ให้เขาเลย เพราะเราหาไม่ได้ เช่นหนังสืออะไร Internet ต่างประเทศที่จะต้องค้นคว้า ไม่มี ไม่มีงบประมาณสนับสนุน วิกฤตท่านชี้ชัดมาก

ท่านในฐานะผู้บริหาร ผมอยากจะถามความเห็นท่านว่า ปัญหา 4 ประการที่เป็นวิกฤต ท่านเห็นว่ามันมีแนวทางแก้ไขอย่างไร ทางวิชาการ เรื่องคน ทราบว่าต้องสนับสนุนท่าน อยากจะให้ท่านแสดงความคิดเห็นในส่วนนี้ที่เป็นความเห็นท่านเลขคนแบ่งเป็น 2 คือ 1. ผู้ปฏิบัติ 2. ให้ผู้บริหาร

1. ถ้าเป็นผู้ปฏิบัติฉันเราอยาก จะได้ผู้ที่มีความสมัครใจ และมีความรู้ ที่ต้องการมาอยู่ที่นี้ มาทำงานที่พัฒนากฎหมายแล้วขอให้อยู่ได้นาน ๆ ไม่โยกย้ายบ่อย คือ ทางสำนักงานอัยการสูงสุด นโยบายแบ่งงานเป็นสายคดี และสายผู้เชี่ยวชาญในด้านวิชาการ คือหมายความว่า เขาสามารถเติบโตในด้านวิชาการได้ แต่ว่า ณ เวลานี้ไม่ใช่ เมื่อถึงวาระของการที่ต้องไปปฏิบัติหน้าที่ อัยการที่ทำหน้าที่การคุ้มครองสิทธิประชาชน ไปปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องออก ทั้งที่ได้ฝึกมา 3-4 ปี แล้วผู้เชี่ยวชาญในกฎหมายหลายอย่างออกไปชี้แจงแล้ว ก็ต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่ อัยการที่ทำหน้าที่การคุ้มครอง

สิทธิประชาชน อะไรอย่างนี้เราก็ต้องมาฝึกคนใหม่ คนใหม่ก็ไม่ได้เชี่ยวชาญแล้วว่าจะรู้เท่าคนเก่า ต้องใช้เวลาอีก พอเริ่มเชี่ยวชาญ ก็จะถูกโยกย้ายไปที่อื่นอีก ณ ทุกวันนี้ปัญหาเรามีมาก คือคนเรา ผู้เชี่ยวชาญไม่มี ขาดผู้เชี่ยวชาญอย่างมาก : อย่างท่านกมลพลนี่ถือเป็นผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่ง ท่านเป็นที่ปรึกษา แต่ท่านไม่ได้เป็นนักปฏิบัติ เพราะฉะนั้นต้องเข้าใจว่าบุคลากรในพัฒนาคุณภาพมี 2 อย่าง อัยการอาวุโสนี่ เป็นที่ปรึกษาท่านนั้น เพราะท่านก็อายุสูงแล้ว ท่านเป็นที่ปรึกษาให้ความเห็นให้ ความรู้แต่ท่านไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ แต่เราขาดผู้ปฏิบัติ คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานจริง ๆ คือคนเสนองาน คน ออกไปชี้แจงงาน ไปชี้แจงกฎหมาย เป็นคนประสานงานอะไรต่าง ๆ ซึ่งเหล่านี้จะต้องใช้อัยการ ระดับตั้งแต่ชั้น 2-5 มาอยู่

2. พัฒนากฎหมายนั้นไม่เคยมีอัยการชั้น 5 ชั้น 6 ที่จะมาเป็นรองฝ่ายเลขสัคนคนเดียว คือ รองจากฝ่ายก็เป็นชั้น 4 เลย ซึ่งยังเด็ก แล้วก็ยังอาวุโสหน่อย แล้วเพิ่งย้ายมา ส่วนคนที่มีความเชี่ยวชาญ ก็ถูกย้ายไปที่อื่น เท่ากับว่าการทำงานของเรามาฝึกคนมาแล้ว ทางผู้บริหารระดับสูงไม่เป็นห่วงใน ตรงนี้ เพราะฉะนั้นเราก็ทำไปเท่าที่จะทำได้ มันอาจจะเสียหาย

3. แหล่งสารสนเทศนี้ คำว่าแหล่งสารสนเทศ เป็นแหล่งสารสนเทศในลักษณะใด เป็น องค์ความรู้ในการให้ความเห็น หรือทฤษฎีกฎหมาย ถ้าจะแก้ไขจุดจุด คือว่าถ้าแหล่งความรู้แล้ว.. คือพัฒนากฎหมาย ถ้าจะให้สะดวกในการศึกษาค้นคว้าต่าง (1) ต้องมี Internet ที่เป็นของ ต่างประเทศ ที่สามารถค้นหาไปถึงกฎหมายต่างประเทศได้ด้วย ซึ่ง ณ เวลานี้ไม่มี เพราะมันมีเป็น พวกสัมปทานซึ่งจะต้องเสียเงินเป็นค่า Internet ซึ่ง ณ เวลานี้เราไม่มีงบ และไม่มีห้องสมุดส่วนตัว ในส่วนพัฒนากฎหมาย ฉะนั้นหนังสือต่างๆ ที่เรามี ณ เวลานี้ ก็เก็บตามมีตามเกิดคือใส่ตู้เท่านั้นเอง เราไม่มีสถานที่ เราไม่มีห้องสมุด ของเรา จะไปใช้ห้องสมุดส่วนกลางที่อยู่ไกล อยู่ถึงรัชดา แล้วก็ ไม่ได้มีกฎหมายที่เราต้องการ เพราะฉะนั้น พัฒนากฎหมาย จะมีกฎหมายในกลุ่มหนึ่งที่มันจะ เกี่ยวข้องกับเราซึ่งกลุ่มกฎหมายพวกนี้เราไม่มี เราหายาก ต้องหาจากค้นคว้าจาก Internet ต่างประเทศอะไรบ้าง เพราะว่ากฎหมายเราบางครั้งต้องใช้เปรียบเทียบกับกฎหมายข้างเคียงซึ่งของ ต่างประเทศ หรือของหน่วยงานอื่น เราต้องค้นคว้ามากอันนี้คือขาด ทุกวันนี้คืออยู่กัน ได้ก็เพราะว่า อัยการมีความรู้ความสามารถแล้วก็ใช้ notebook ของตนเองสรรหากันมาเอง ก็เลยทำกันได้ มี Internet จัดหาความรู้

4. การมีคู่มือการพัฒนากฎหมายของสำนักงานพัฒนากฎหมายเอง ซึ่งเราก็ได้จัดทำเรื่อง หลักเกณฑ์การร่างกฎหมายอะไรต่าง ๆ ไว้แล้ว ตรงนี้ถ้าถามว่าเป็นประโยชน์มั๊ย มันก็เป็น ประโยชน์สำหรับคนที่เข้ามาฝึกงานที่นี่ แต่ประโยชน์นั้นก็อาจจะน้อยกว่าอีก 2 อย่างคือ ห้องสมุด กับ Internet แล้วก็กฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในเรื่องสารสนเทศ ซึ่งขณะนี้ไม่มี ถ้ามีก็คง จะทำให้อะไร ๆ มันจะพร้อมมูลขึ้น และก็อีกอย่างหนึ่งเรื่องการจัดการความรู้ นี้ก็อีกอย่างหนึ่งว่า

พัฒนากฎหมายนั้นอยากที่จะเป็นหน่วยกลางในการที่จะให้ความรู้แก้อัยการทั่วประเทศเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ ๆ กำหนดเกณฑ์ กฎหมายที่ใช้ได้หรือไม่ได้ในการที่จะประกอบการร่างฟ้องคดีต่าง ๆ ซึ่งเราอยากเป็นศูนย์กลางตรงนี้แต่เราทำไม่ได้

ปัญหาที่จะมองในเรื่องวิกฤตกรณีกระทำผิดที่เป็นคนวิกฤต ซึ่งตอนนั้นเราแก้ไข ก็เพราะว่าเราเห็นว่ามันมีช่วงขาดตอน ตรงที่ว่าบุคคลวิกฤตเนี่ย เมื่อเวลากระทำความผิด สำนวนคดีถึงอัยการแล้ว อัยการสั่งไม่ฟ้อง จะเป็นเพราะว่าด้วยการขาดเจตนาที่ดี หรืออะไรก็ดี แต่มันปรากฏว่าบุคคลนั้นวิกฤต ซึ่งพอเราสั่งไม่ฟ้องแล้วปล่อยตัวออกไปเลย ไม่มีขั้นตอนต่อไปว่าจะนำเขาไปรักษาเขาให้หายเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม แต่กลายเป็นว่าเราปล่อยบุคคลที่มีปัญหาออกสู่สังคมไปทำร้ายสังคมต่อไป ซึ่งตรงนี้เราก็อยากให้กฎหมายที่จะมารองรับว่าถ้าเผื่อว่าเป็นบุคคลวิกฤตกระทำผิดแล้วอัยการสั่งไม่ฟ้องแล้ว ไม่ควรที่จะปล่อยตัวออกไปสู่สังคมทันที ควรที่จะร้องขอต่อศาล หรือว่าอัยการสามารถที่จะส่งตัวไปรักษาได้เองเลยยังสถานพยาบาลต่าง ๆ เพื่อให้หายก่อน แล้วจึงจะออกสู่สังคม ส่งออกตัวออกไปใช้ชีวิตในสังคม คิดว่าปัญหาตรงนี้นั้นน่าจะทำได้ แต่เรายังมีช่องว่างตรงนี้

วาระที่ 8 สำหรับเอกสารก็ขอให้ท่านส่งให้ผมด้วย ในฐานะผู้บริหารสำนักงานพัฒนากฎหมายจะประชุม KM TEAM สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมายครั้งสุดท้ายคือวันที่ 26 สิงหาคม 2554 ซึ่งได้นัดหมายแล้วจะทำรายละเอียดนำเสนอความเป็นไปได้ของที่ ได้นำเรียนท่าน อัยการเรายังขาดเรื่องการจัดการความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ถูกต้องคือ ณ เวลานั้นอัยการที่มีปัญหาคืออัยการต่างจังหวัด ที่เวลาฟ้องคดียังไม่ทราบเลยว่าตัวกฎหมายตัวไหนยกเลิกแล้ว ตัวไหนกฎหมายตัวไหนที่ยังใช้อยู่ และก็ความผิดอย่าง มันมีการแก้ไขอย่างไรบ้าง ซึ่งยังไม่รู้เลย ซึ่งตอนนี้สำนักงานพัฒนากฎหมาย อยากจะมีผู้เชี่ยวชาญขึ้นมาแล้วเข้าเวร และก็ตอบอัยการทั่วประเทศ เวลาเขามีปัญหาให้ถามมา ทีนี้เราจะเป็นคนประสานและจะเป็นคนตอบให้เลยว่า กฎหมายนี้เขาเลิกใช้ไปแล้ว กฎหมายนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นเวลาร่างฟ้องคดี ก็ต้องอ้างตัวนี้ด้วยนะ แบบนี้ซึ่งตรงนี้จะเป็นการช่วยในเรื่องของการฟ้องคดีของอัยการ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง ณ เวลานั้นเรายังไม่มีแต่อยากจะมี นี่คือ วิสัยทัศน์ ทีมงานต้องฝึกตรงนี้แหละ มันจะเป็นประโยชน์ต่ออัยการทั่วประเทศอย่างมาก เพราะ ณ เวลานั้นเราได้ข่าวอย่างเช่น บางทีศาลยกฟ้อง เพราะว่าฟ้องเอากฎหมายที่เลิกใช้ ฟ้องเข้ามา

8.3 การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ นายกุลพล พลวัน อัยการอาวุโส สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ

บทสรุปการสัมภาษณ์

ผมในฐานะที่อยู่สำนักงานวิชาการ ผมมีความเห็นว่างานให้การพัฒนากฎหมายในเรื่องการให้ความรู้ต่อร่างกฎหมายของเรา ก็จะมีเรื่องที่สำคัญที่จริง ๆ แล้วมีเหตุผลของวิกฤตงานนี้คือที่สัมภาษณ์มา จะมาถามท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญแต่ว่าวิกฤต

1. ระยะเวลาเราสั้น ในการทำร่างกฎหมาย
2. พนักงานอัยการที่ย้ายเข้ามาปฏิบัติงานที่ ส.ส.พ.ก (ผู้ที่เข้ามาใหม่ new comer) จะไม่มีความรู้ในเรื่องของการให้ความเห็นทางกฎหมายเพราะว่า ขาดองค์ความรู้ไม่มีความเชี่ยวชาญ
3. ขาดแหล่งสารสนเทศที่จะค้นคว้าเพื่อให้ความเห็น
4. คือขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะให้ความเห็น

ทั้ง 4 ประการ นี้คือวัตถุประสงค์ของการ ก็จะมาถามท่านในประเด็นแรกว่านอกจากเข้าไปในเนื้อแล้ว ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญท่านเห็นว่าวิกฤตในการให้ความเห็นกฎหมายของสำนักงานอัยการสูงสุดของเรา มีอะไรบ้างนะครับ ในประเด็นแรกในเรื่องวาระเพื่อที่มาของโครงการและวัตถุประสงค์ของการ ขอสัมภาษณ์ท่านนะครับ

1. ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องระยะเวลา ที่ให้มามันน้อย ขณะนี้ในการค้นหาข้อมูลก็เลยต้องรีบเร่ง

2. เจ้าหน้าที่ของเราก็ส่วนใหญ่เป็นคนมาใหม่ พกฝึกซักพักเขาก็จะไปที่อื่น บางทีผู้ใหญ่ก็เอาตัวไปไว้หน้าห้องเพื่อช่วยงาน อันนี้ก็ปัญหาของคนเก่ง ๆ ผู้ใหญ่จะรู้จักเนื่องจากเข้าประชุมกับผู้ใหญ่บ่อย ๆ ผู้ใหญ่ก็เลือกไปว่าอันนี้ก็เลือกเป็นการเลือกคนเก่ง ชรรรมา แล้วก็ทำให้ทางเราฝึกให้มีความเชี่ยวชาญ ผู้ใหญ่ก็จะเอาไปที่ทำงาน เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ปกติเจ้าหน้าที่ชั้นต้นจะไม่ได้ปฏิบัติงานที่ผู้บริหารได้เห็น แต่พนักงานอัยการที่มาปฏิบัติที่สำนักงานพัฒนากฎหมายนั้น รู้จักผู้ใหญ่เนื่องจากเข้าประชุม ผู้ใหญ่เขารู้จักตัว รู้จักฝีมือก็เลยได้คนเก่งไปทำงาน ที่ทางผู้ใหญ่ก็อยากให้ไปปฏิบัติงานให้ ทางกรมก็ต้องถามเรื่องนี้กันหน่อยว่าจะสะดวก เพราะถ้าอย่างนั้นเราจะมีปัญหา พอไปแล้วผู้ใหญ่พ้นตำแหน่งบุคคลเหล่านี้ก็จะไม่ได้กลับมาอีก จะไปที่อื่นต่อเลย ตรงจุดนี้น่าเสียดาย ถ้าเป็นไปได้ จะใช้ชั่วคราว แต่ถ้าผู้ใหญ่ นั้น ได้เลื่อนตำแหน่ง หรือไม่จำเป็นต้องใช้แล้ว เป็นไปได้ก็ส่งคืนมา ก็อาจจะคิดว่าพื้นฐานการ ให้ความรู้ทางด้านพัฒนากฎหมายของประเทศไทย แต่ตอนนี้ยังพอเป็นผมเป็นข้อมูล

3. ปัญหาก็คือว่าเจ้าหน้าที่การให้ความรู้ด้านพัฒนากฎหมายเราไม่มี ทั้งปริญญาโท ปริญญาตรีทางกฎหมายไม่มี ผมจะเสนอทางออกว่าควรจะมีการเรียนเรื่องนี้ หรือการฝึกอบรม

อัยการผู้ช่วย ควรให้ความรู้ บังคับต้องเรียน แต่ว่าถ้าเป็นการให้ความรู้โดยไปบรรยายตามต่างจังหวัด หรือเป็นอัยการ จะยังไม่เอาแล้วที่ระดับผู้ใหญ่เพียงท่านเดียว หลักสูตรผู้ใหญ่ ซึ่งในต่างจังหวัดนั้นก็จะต้องให้ความเห็นกับผู้ว่าให้ความเห็นต่อหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุม ต้องให้ความรู้ อันนี้เป็นสำคัญ ส่วนพัฒนากฎหมายนั้นก็ถือว่าในเรื่องของรูปแบบการร่างกฎหมายนั้น อันนี้กฤษฎีกาเขามีหนังสือคู่มือในทางปฏิบัติ เป็นแบบฟอร์ม

ความรับผิดชอบของผู้วิกลจริตในทางอาญา ซึ่งท่านกมลพล เป็นคนดู เป็นคนคิด ตัวร่างอยู่นี่ ซึ่งตอนนี้อยู่กระทรวงยุติธรรมมันไม่ผ่านเพราะท่านยังมีในเชิงของความรับผิดชอบที่ที่เราสั่งไม่ฟ้อง แล้วเราจะจัดการยังไงกับคนที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องแล้ว และมีอีกคนจำพวกหนึ่งที่ยังไม่ทำผิดคือ พวกคำสั่งไม่ฟ้อง กับพวกไม่ทำผิด เป็นสองกระบวนการ แล้วก็มีอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องอายุความที่ท่านเสนอให้มี เพราะว่าทางอาญาต้องมีอายุความด้วย อันนี้ก็เป็นปัญหาว่า การค้นคิดเรื่องกฎหมายใหม่เรายังไม่ มีมันก็เลยขณะนี้หน้าที่ของพนักงานกฎหมายก็คือว่า พิจารณาร่างที่เขาให้มา แล้วก็มีความเห็นในการจำกัดที่ต้องเป็นปัญหา เป็นวิกฤตของเราทุกคน แล้วก็ การให้ความเห็นต่าง ๆ ก็ยังเป็นความเห็นในทางลบ ไปจับผิดเรื่องถ้อยคำ เรื่องอะไรอยู่ แต่ในทางบวกคือแนะนำเขาด้วยต้องมีด้วย ตรงนี้มีความอยากมาก จุดที่เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพิจารณา

มีอะไรบ้างในความเห็นของท่าน ในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญ

1. การตรวจร่างต้องมีความรู้พอสมควร ไม่ใช่ตรวจเฉพาะคำผิด ขณะนี้เด็กการของเรายังเก่งในเรื่องของ ตัด แปะ แตะ ต่อ และก็หาคำผิดเค้า และ

2. อีกอย่างก็คือยังเคร่งครัดว่า แตะต้องสิทธิเสรีภาพของเค้าไม่ได้เลย จะค้านทุกเรื่อง จะค้านหมดทุกรูปแบบ ซึ่งความจริงไม่ใช่ ผมเตือนหลายครั้งว่า หลายอย่างนั้นอาจจะกระทบสิทธิเสรีภาพบ้าง เนื่องจากรัฐธรรมนูญทุกฉบับ จะบัญญัติเหมือนกันหมดทุกมาตราที่เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ วรรคแรกจะเขียนว่าบุคคลมีสิทธิเสรีภาพอย่างไร แต่วรรคสองการจำกัดเสรีภาพใครจะทำได้ ในวรรคสองเกือบทุกมาตราจะเขียนอย่างนั้น แสดงว่าต้องให้ปฏิบัติตาม ดังนั้นต้องยอมรับในจุดนี้ นี่ของเราเน้นความเคยชินว่าเป็นอัยการ ต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตรงไหนที่แตะปั๊บจะไม่รับเลย จะค้านกันหมด ตรงนี้ต้องระวัง เนื่องจากหลายเรื่องนั้นพอให้ทำได้ ก็คือยอมรับเสียว่า ต้องไปดูมาตรา 29 แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญคือ วรรคแรกของรัฐธรรมนูญ คือ คินสิทธิเสรีภาพเกินความจำเป็น แล้วก็ไม่ต้องจำกัดสิทธิเสรีภาพ และไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพ: จุดพอดีตรงนี้ตรงนี้ก็คือความชำนาญ

3. การจำกัดสิทธิก็ทำได้ อย่าเพิ่งไปตีว่าผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ยอมรับ ทำได้ตามที่รัฐธรรมนูญเขาให้ไว้ แต่ทำได้ต้องภายในกรอบที่รัฐธรรมนูญเขาบัญญัติ เช่น พระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเดินขบวน .: ซึ่งกฤษฎีกาที่แรกเราบอกว่า ให้เจ้าหน้าที่รัฐ สามารถเบรก

การกระทำที่มันขัด ต่อกฎหมายในกรณีที่เราที่ร่างที่คนโหวดเขาเสนอมาแต่เราไม่เห็นด้วย แต่เราก็ต้องมีมาตรการกรณีจำเป็นเร่งด่วน ก็ได้มาตรการบังคับได้ แต่กฎหมายเอาไปแก้ไขบอกว่าไม่ได้ ให้กำกับได้เฉพาะตามที่วรรค 2 ที่ให้เจ้าหน้าที่รัฐทำได้ไม่ทำให้ทำให้ยึดตามกฎหมายที่กำหนดซึ่งมันเกิดปัญหาอื่นไม่ทัน ซึ่งถ้าเกิดปัญหาเร่งด่วนขึ้นมาตรงนี้อาจจะต้องยอมรับว่าการจำกัดสิทธิเสรีภาพนั้น หลายกรณีอาจจะต้องยอมรับในกลไกฝ่ายบริหารด้วย ไม่ใช่ว่าทุกเรื่องให้ขึ้นศาลหมดทำไม่ได้ก็ต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น ตรงจุดนี้จะไป ให้นักงานอัยการเค้าวินิจฉัยที่มันไม่ได้ เนื่องจากมันต้องใช้เวลา นอกนั้นเป็นของหน่วยงานนอกด้วย ต้องทำความเข้าใจ: หน่วยงานอื่นเค้าก็มีปัญหาเหมือนกัน อย่างศาลก็ค้ำไป ค้ำไม่ได้ อันนี้ก็ไม่ได้ ไม่ได้ มันต้องยอมรับ เขาเรียกอะไร ความมีวิวัฒนาการ มันเป็นพลวัต มันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เปลี่ยนไปได้ กฎหมายจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่าง ป.ป.ช. ป.ป.ง. ค่อยข้างจะแรงหรือว่ากฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด รุนแรง แต่ว่าก็ยอมให้ทำได้ เนื่องจากมันเป็นปัญหาการคุมคุมครองมวลชนและสังคม ป้องกันความสงบสุขของประชาชน

4. เรื่องประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ต้องดูหลัก ต้องยอม สาธารณรัฐอเมริกาเกิดปัญหาอะสมัญญะเวลท์ ที่หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่มันเป็นปัญหา อเมริกาประสบปัญหาเศรษฐกิจค่อนข้างจะแรงมาก รัฐบาลออกปัญหาคุ้มครองจำกัดสิทธิเสรีภาพของนายจ้างที่ไปกดขี่ลูกจ้างในการทำนิติกรรมสัญญา Supreme Court ปรากฏว่าศาลสูงสุดอเมริกาตีความ บอกว่าเป็นศาลรัฐธรรมนูญหมดเลยทำให้เกิดปัญหาว่านายจ้าง ทำให้ไม่สามารถพัฒนาประเทศได้ ในที่สุดอเมริกาจึงแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยศาล Supreme Court ศาล ก็ยอมรับผ่อนคลาย ๆ ก็ยอมให้จำกัดสิทธิเสรีภาพได้มากขึ้น อย่างเช่น นายจ้างทำสัญญากับลูกจ้างจะอย่างไรก็ได้ลูกจ้างต้องยอมรับ ซึ่งเดิมศาลสูงสุดอเมริกาให้อิสระว่าทำอย่างไรก็ได้แต่ปรากฏว่าพอจ้างก็เจ๊ง: มันไม่มีอำนาจที่จะต่อรองใครใคร่ไม่สามารถที่จะต่อรองได้ ตีกลับหมด จำกัดช่วงเวลาการทำงานของหญิงของเด็ก ค่าจ้าง ค่าคลอด ไม่ได้เลย บอกว่าเป็นสิทธิที่เขาจะอย่างไรก็ได้ solo contend zoo คือเสรีภาพในการทำสัญญา ปรากฏว่ากฎหมายสหรัฐอเมริกา ของประธานาธิบดี รูทเวลท์ ตกดหมดเลย ตีกลับ ชัดหมด แต่ตอนหลังนี้ สหรัฐอเมริกาเริ่มยอม กฎหมายที่เราเอามาใช้อย่างเช่น ป.ป.ง. กฎหมายยาเสพติดเอามาจากของเขากันหมด

5. หลักเรื่องของสังคมเป็นหลัก เป็นหลักเพราะว่า เป็นหลักเพราะเป็นผลประโยชน์ของสังคมและรัฐและก็ยอมรับความก้าวหน้าของระบบเศรษฐกิจสังคมต่าง ๆ ที่รัฐต้องเข้าไปควบคุมได้ พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเกษตรกรรมนี้ค่อนข้างแรง จำกัดสิทธินายทุน เจ้าของที่ดินเกือบตาย นี่กฎหมายสมัยก่อนเขาเรียกคอมมิวนิสต์ ซึ่งมันแรงแต่ประเทศไทยยอมรับ

หลักคิดก็คือผลประโยชน์ของรัฐ แล้วหลักคิดสำคัญ ๆ อื่นนอกจากนี้ มีอะไรบ้างครับที่ต้องคิดก่อนเลยในเรื่องของการร่างกฎหมาย ก็คือ ขอมรับในเรื่องของการจำกัดสิทธิเสรีภาพที่เป็นไปได้โดย ต้องไม่ขัดกับมาตรา 29 วรรคแรกของรัฐธรรมนูญ ทำอย่างไรก็ได้แต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรา 29 แล้วหลักของมาตรา 29 ของรัฐธรรมนูญ มีขอบเขตขนาดไหนต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป

ท่านมีหลักอะไรที่ ต้องคิดเรื่องอะไรก่อน ใน ขอบเขตมาตรา 29 แห่งรัฐธรรมนูญอันนี้ บอกไม่ได้ต้องดูเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่น พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493 ที่เราฟ้องต่างจังหวัดว่าดื่มเหล้าเถื่อน ประกอบเหล้าเถื่อน ดื่มเหล้าเถื่อน หรือทำสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต มาตรา 3 ของพระราชบัญญัติคือว่าสุราทำจากแป้งข้าวหมาก ปรากฏว่าเขาฟ้องตามรัฐธรรมนูญ ส่งศาลปกครองสูงสุดตีความว่า มาตรา 3 แป้งข้าวหมากนี้มันเกินไปหรือเปล่าซึ่งมันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นหลักสี่นั้นเป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่ สมัยรัชกาลที่ 5 เขาให้ทำได้ อันนี้ไม่แน่ใจแต่ว่าเขาใช้ข้าวหมากที่ไม่ให้ขาย ผมไม่ทราบมาก่อนว่าความจริงแล้วมันอยู่ในอยู่ใน พ.ร.บ. สุรา ตามมาตรา 3: ต้องขออนุญาตและต้องขายในพื้นที่ที่กำหนดแถวตำบล หมู่บ้านที่ตัวอยู่หาบ ไปนอกบ้านไม่ได้ คุณย่า คุณยาย ใครที่เคยโดนจับ

ความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต หลักคิดที่จะคิดก่อนมีอะไร อันนี้ เป็นเรื่องของคุ้มครองบุคคลวิกลจริต และคุ้มครองในเรื่องของสังคมท่านมีหลักคิดอะไรที่สำคัญตรงนี้ที่คิดว่า

1. หลักคิดนี้ผมได้ทั้งคุ้มครองบุคคลวิกลจริต และคุ้มครองในเรื่องของสังคม คุ้มครองบุคคลวิกลจริตก็คือว่า ที่ผมไปเป็นประธานยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ. มีมาตราหนึ่งที่ผมให้คุ้มครองคนวิกลจริตในกรมราชทัณฑ์ ซึ่งคนวิกลจริตในกรมราชทัณฑ์ ที่ถูกจำคุกอยู่เป็นคนบ้า ต้องปล่อยเขาออกเยอะ ต้องปล่อยครับ แต่ปล่อยไม่ได้ เขาเป็นบุคคลที่ต้องจำคุกอยู่ ตามคำพิพากษาของศาล ถ้าส่งไปที่โรงพยาบาล โรงพยาบาลไม่รับ เนื่องจากถ้าหลบหนีไปกลายเป็นประมาททำให้ผู้ถูกคุมขังหลบหนี จะผิดต่ออาญามาตรา 199 กระทำโดยประมาท ทางเรือนจำก็ไม่กล้าปล่อยไป: ชังคนบ้าอยู่นั่น ไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่มาช่วยเขา แต่ถ้าเป็นผู้ที่ถูก.. วิกลจริตระหว่างพิจารณาคดี มาตรา 14 วิ.อาญา ให้ยุติการสอบสวน การพิจารณาคดี แล้วให้ส่งตัวไปรักษา แต่ถ้าเด็ดขาดแล้วไม่ได้ หรือว่าวิกลจริตระหว่างที่ ก่อนรับโทษเขาแก้ไขวิ.อาญา มาตรา 246 ตอนหลังนี้ ให้ศาลผ่อนคลาย การต้องโทษของวิกลจริต แต่พวกนี้มันเข้าไปอยู่แล้วไม่อยู่ในเงื่อนไขไม่รู้จะทำยังไงกับมัน: เป็นช่องว่าง ผมก็เลยเสนอให้เขาแก้ไขใน พ.ร.บ. ตั้งแต่ยุบสภาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่คำนึงให้เห็นคำร้อง ให้ตั้งกรรมการแพทย์ขึ้นมาสอบอย่างน้อย 3 คน กรรมการแพทย์ แต่ตอนหลังกำลังโหวดกันอยู่ มาตรานี้บอกว่ากรรมการแพทย์ทั้ง 3 คนวินิจฉัย เอกฉันท์ แต่คนหนึ่งต้องเป็นจิตแพทย์ ว่าเห็นคนที่จะให้ปล่อยแล้ว เนื่องจากเขาวิกลจริตแล้วก็ไม่สามารพฟื้นฟูความก้าวหน้าขึ้นได้ เพราะการจำคุกต้องฟื้นฟู และ

2. อันที่สองก็คือ เรื่องของ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถ้าไม่สามารถรับโทษต่อไปได้ เขาไม่รู้แล้วเขาบ้าแล้ว การที่เอาเค้าจำคุกต่อไปนั้นคือกระทบศักดิ์ศรี และก็ให้เรือนจำเขาส่งเรื่องให้อัยการเลย อัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ไต่สวน แล้วก็ปล่อย: อัยการยื่นคำร้องต่อศาลให้ปล่อยปล่อยเพื่อนำตัวไปรักษาต่อไป แต่ถ้าอยู่ในเรือนจำทำไม่ได้ คือทำได้ปล่อยไปแต่ว่าสถานพยาบาลไม่รับ เพราะเป็นผู้ถูกคุมขัง ไม่รู้ใครเป็นเจ้าของสิทธิที่เกิดหาย พวกวิกลจริตนั้นไม่สามารถจะกำหนดได้ว่า หายเมื่อไหร่ เป็นโรคเรื้อรัง ฉะนั้น นี่ก็เป็นวิชาการคุ้มครอง ต่อมาเป็นการคุ้มครองสังคม กรณีมาตรา 15 วรรคแรกนะ วิกลจริตจนไม่สามารถรับผิดชอบได้ ซึ่งเราสามารถยกฟ้องไปหลายคดีละ ปล่อยแล้วก็มีปัญหา.. มันไปฆ่าคน : ทำร้ายสังคม: จะส่งตัวรักษาก็ไม่ได้เนื่องจาก ไม่มีคำพิพากษา การจำกัดสิทธิบุคคลวิกลจริต ของสถานพยาบาลนั้นก็มีความหมาย เพราะเป็นการจำกัดอิสรภาพของคน ดังนั้นก็เป็นปัญหาว่า... อย่างผมมีนายแพทย์คนหนึ่ง ที่ญาติจะไปส่งโรงพยาบาลที่มีปัญหาคืออะไรกัน นั่นก็เป็นปัญหาโรงพยาบาลรับตัวไปได้ก็มีปัญหา เพราะไม่มีกฎหมายรองรับ ในขณะนี้ พ.ร.บ. สุขภาพจิตแห่งชาติยังไม่ออก ก็มีคนไปรับตัวเลย และมีคนไปยื่นคำร้องต่อศาลให้ไต่สวนตามมาตรา 90 หรือยัง : เรื่องนี้ก่อนส่งไม่ฟ้องนี้เค้าต้องส่งตัวไปให้แพทย์ จิตแพทย์ วินิจฉัยก่อน

มีมาตรการในอีกด้านหนึ่ง .สมมุติว่าเรามีคนบ้านคนหนึ่งแต่ยังไม่ผิดอาญาแล้วเราจะเข้ากระบวนการตรงนั้น: ที่เข้ากระบวนการตรงนั้นมี แต่ว่าอันนี้ที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เนื่องจากผมรู้สึกดี เป็นความเห็นของกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ ที่อันหนึ่งผมจำแล้วแปลไว้ ผมให้มันคิดไปค้นหาก็ไม่เจอ เขาบอกว่าคนที่ส่งคนไปคุมขังที่โรงพยาบาลคนวิกลจริต มันต้องผ่านศาลเนื่องจากหลายประเทศโดยเฉพาะคอมมิวนิสต์สมัยก่อน มีวิธีกำจัดบุคคลอ้างว่าวิกลจริต เอาไปขังรวมโดยไม่ออกมาเลย โดยอ้างว่ายังไม่หาย ซึ่งคนวิกลจริตนั้นเป็นโรคที่มีใครวินิจฉัยได้ว่ามันหายหรือไม่หาย คือแพทย์ก็วินิจฉัยลำบาก เพราะมันเป็นโรคเรื้อรัง ส่วนใหญ่เป็นแล้วเป็นเลย

3. ถ้าทางการเมืองไปใช้อำนาจในทางที่ไม่ชอบซึ่งเป็นเรื่องที่อันตรายมาก พวกประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์สมัยก่อนจะทำแบบนั้น สหประชาชาติเขาก็เลยบอกว่าไม่รับ ต้องผ่านศาล ผมก็เลยดึงไปหนหนึ่งตอน พระราชบัญญัติสุขภาพจิต ไม่ใช่ทำให้ไปกระบวนการทางนั้น ใช้ทางบริหารอย่างเดียวไม่ได้ มันอันตรายนะ ดิที่ประเทศไทยไม่ค่อยมีเรื่องนี้ หรืออาจจะไม่มีแต่เรายังไม่ทราบเกิดอำนาจรัฐ ช่วยวินิจฉัยแล้วส่งไป ว่าไม่ได้ เราเคยมีแพทย์ที่โดนศาล แพทย์สกลลงโทษไปแล้ว วินิจฉัยเรื่องคดีอะไรไม่ทราบ อ้างว่าถูกรถชน ความจริงแล้วถูกฆาตกรรม อันนั้นเป็นเรื่องชั้นสูง คือแพทย์โดนลงโทษ: เพราะไม่ผ่านศาล อันนั้นมันก็เป็นเรื่องของความเกรงอกเกรงใจกัน แต่ชั้นสูงตอนนี้อัยการเราก็เข้าไปคุ้มครองในระดับหนึ่ง เราเข้าคุ้มครองเฉพาะกรณีที่ยังถึงเจ้าหน้าที่รัฐ อันนี้เป็นเรื่องของเอกชนอ้างว่าไปชนคนตาย เป็นกรณีชั้นสูงธรรมดาไม่ต้องมีอัยการ

เข้าไปเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม เป็นคดีทั่วไป เหตุแห่งการตายผิดธรรมชาติเท่านั้นเองให้เจ้าหน้าที่รัฐไปดูแล เราก็เชื่อหมอม่าไม่มีปัญหาอะไรหรอก แต่ในแง่ของ U.N เขาห่วง เพราะมันมีตัวอย่างในประเทศคอมมิวนิสต์มาก รัสเซียใช้มาก ผมถึงว่ามันต้องผ่านศาล คือร่างของผม มันก่อน พ.ร.บ. สุขภาพจิต เสนอกระทรวงยุติธรรมไปนานแล้วแล้ว ไม่ทราบยังงั้นไม่ทราบ ไปตั้งอนุกรรมการ รู้สึกจะมีท่านอาจารย์โสภณ เป็นกรรมการ ก็มีปัญหาว่าวิกัลจริต วิกัลจริตยังงั้น ก็ปัญหาของผมก็คือว่า ผมบอกว่าคำว่าวิกัลจริตในทางอาญาของแพทย์ตรงกันหรือเปล่า นักกฎหมายตีความวิกัลจริตตามมาตรา 65 หรือว่าตามมาตรา 48 กับความเห็นของแพทย์ คำว่าวิกัลจริตมันเหมือนกัน: มันต้องทำความเข้าใจให้ตรงกันแพทย์สภา..ผมก็บอกให้นิสิตนักศึกษาจุฬาฯ คนนี้ เสนอว่าแพทย์สภาต้องเป็นเจ้าภาพจัดประชุมร่วมกันระหว่างนักกฎหมายทุกฝ่าย และทางแพทย์ว่าคำว่าวิกัลจริตนั้น คืออะไรมาตรฐานอยู่ตรงไหน อย่างการตายของบุคคลขณะนี้ การตายเขาเรียกอะไร Brain dead สมองตาย ก็กับการตายของทางนักกฎหมายไม่ตรงกัน Brain dead นั่นคือสมองหยุดทำงาน ใช้เครื่องหายใจอย่าง ครุฑหูลิน ทางแพทย์ว่าการตาย มันไปออกพระราชบัญญัติแห่งชาติที่ยุติการรักษารักษาช่วยชีวิตที่ว่าทำพินัยกรรมชีวิต แต่ว่าทางฝ่ายกฎหมายนั้น ยังไม่ถือว่าตายเพราะการตายทางกฎหมายต้องได้รับการพิสูจน์ว่าหัวใจหยุดเต้น หมอคลุมหายใจแล้ว เพื่อออกมรณะบัตร ว่าจำเลยทำให้ตายหรือเปล่า แต่เราก็ต้องใช้ความเห็นแพทย์เป็นหลัก ว่าความตายหรือไม่ แต่ว่าตายจริงๆ ตายธรรมชาติ อันนั้นตายทางแพทย์ แพทย์มีสิทธิยุติการช่วยชีวิตได้ แต่ไม่ใช่การตายในทางกฎหมาย ฉะนั้นช่วงที่เป็นคนไข้สมองตาย แต่แพทย์ยังถอดเครื่องช่วยหายใจออก ถ้ามีคนไปฆ่าก็ผิด เข้าคุกอีก เพราะทางกฎหมายถือว่ายังไม่ตาย ยังไม่สิ้นสภาพบุคคล สภาพหายไม่เกิดขึ้น การสมรสจะไม่เกิดขึ้นแล้ว ก็ขอประกันชีวิต บริษัทประกันชีวิต ไม่จ่ายนะครับ ยังไม่ตาย ยังมีลมหายใจอยู่ ใครไปฆ่าเขาก็ผิดติดคุกอีก ครุฑหูลิน 8 เดือนที่รักษาป่วยใช้เครื่องออกซิเจน ผู้ก่อการร้ายตามไปยังที่โรงพยาบาลมันก็ผิดฐานฆ่าผู้อื่น ทำไมจะไม่ฟ้อง พวกนี้คือการตีความเรื่องความตายของฝ่ายกฎหมายกับแพทย์สภา ที่แพทย์บอกว่าการตายอันนั้นเป็นสิทธิของแพทย์ที่จะยุติการช่วยชีวิต ซึ่งมาโยงเข้ากับของเราคือเรื่องวิกัลจริตที่ผมทำการค้นคว้าอิสระการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล(Individual Study) ก็ต้องทำความเข้าใจ ต้องทำความเข้าใจว่าของแพทย์ คืออะไร แล้วแพทย์เขาก็ออกมาค่อนข้างจะตรง คือเราก็ฟังผลแพทย์ เราไม่เคยวินิจฉัยเอง อันนี้การวินิจฉัยความเป็นคนวิกัลจริตจนถึงขนาดไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ 65/1 หรือ65/2 ของเมืองไทยเราคือต้องบ้ำ ให้เห็นออกมาเลยว่าบ้ำแต่การบ้ำของต่างประเทศอาจไม่ได้บ้ำให้เห็นครั้ง ขณะนี้อเมริกาเกิดปัญหาให้เห็นมากของการวินิจฉัยความเป็นคนวิกัลจริต พอมันเห็นว่าจำเลยผู้ทางคดีไม่ได้มันอ้างว่าวิกัลจริตเลย แต่คนที่ยิงประธานาธิบดี เรแกน ลูกขุนบอกว่าเป็นคนวิกัลจริต ทั้งที่มันก็พูดจารู้เรื่อง มันบอกว่ามันทำเพื่อต้องการให้ โจดีฟอสเตอร์ นางเอกหนังสนใจมันเท่านั้นเอง เรแกน โกรธมากแก้กฎหมายของ

ลูกขุน โคนยังเกือบตาย แต่เอาไปรักษาแต่ไม่ถูกจำคุก คราวนี้นักโทษนอร์เวย์ ที่ถูกยิงตายนั่นก็อ้างอ้างว่าบ้า แต่ความจริงมันก็พูดจารู้เรื่อง มันสร้างสูตรอะไรของมันได้ด้วย ระเบิดได้มันทำได้หมดนะ แต่คุณแล้วมันก็คนธรรมดา แต่ของเราอาจจะหาว่าไม่บ้าก็ได้ แต่จะเอาว่าแค่ไหน ถ้าบอกบ้าแบบอเมริกาก็ไม่ต้องรับโทษเลยแล้วปัญหาตรงนี้ในแง่ของกฎหมายไทยเราจะพัฒนาต่อไป เราต้องมีการประชุมให้ยุติเสียก่อนว่ากฎเกณฑ์อยู่ตรงไหน ขณะนี้เราเกือบไม่ค่อยกล้าใช้ เพราะไม่กล้าวินิจฉัยเอง เราต้องฟังแพทย์เป็นหลัก นักกฎหมายไทยก็ไม่ค่อยกล้า ก็ต้องถามแพทย์เป็นผู้เชี่ยวชาญว่าเอาไงกันแน่ ศาลก็ฟังแพทย์

สำหรับเรื่องของคนวิกลจริต ต้องรับผิดชอบตามอาญา คือหมายความว่า 1.ก่อนมาทำผิด 2.หลังจากสั่งไม่ฟ้อง 3.อยู่ในเรือนจำ และเรื่องที่มีการกระทำความผิดก่อนมีคดีทำผิดก็มีปัญหาขณะนี้เนื่องจาก พ.ร.บ.สุขภาพจิตแห่งชาติสำหรับเรื่องของการเมืองที่เข้ามาแทรกซ้อนว่า ใช้อำนาจทางการบริหารแล้วจะกำจัดบุคคลซึ่งเป็นศัตรูทางการเมืองไปได้และก็มีกรณีตัวอย่างทางลัทธิคอมมิวนิสต์ เขาทำอยู่แล้ว ตอนนี้อยู่ไม่มีละคอมมิวนิสต์ แต่ไม่แน่นะตอนนี้คอมมิวนิสต์มันเลิกหมดแล้ว มันไม่มีแต่ผมก็ไม่แน่

ถ้าแพทย์ว่าบ้าระหว่างพิจารณาถึงค ของเราถ้าระหว่างทำก็สั่งไม่ฟ้อง แต่ที่นี้ปัญหาที่ท่านเห็นว่าปัญหาสำหรับเรื่องของคนวิกลจริต ต้องรับผิดชอบตามอาญานี้ คือหมายความว่า 1 ก่อนมาทำผิด 2 หลังจากสั่งไม่ฟ้อง 3 อยู่ในเรือนจำ.เรื่องของการเมืองที่เข้ามาแทรกซ้อนว่า ถ้าเกิดการ abuse ทางอำนาจการบริหารแล้วจะกำจัดบุคคลซึ่งเป็นศัตรูทางการเมืองไปได้และก็มีกรณีตัวอย่างทางลัทธิคอมมิวนิสต์ ตอนนี้อยู่ไม่มีละคอมมิวนิสต์ แต่ไม่แน่นะตอนนี้คอมมิวนิสต์มันเลิกหมดแล้วมันไม่มีแต่ก็อาจจะเกิดขึ้นก็ได้ ไม่แน่นว่า ลัทธิมันอาจจะมิ แต่ระบบเศรษฐกิจอาจช่วยได้ รัสเซียก็อาจจะมิ อาจจะมี KGB อะไรพวกนี้ UN นี้เขาต้องให้ผ่านศาลในหลักการ คือเขาบอกว่าต้องผ่านศาล เพราะเป็นอธิปไตยของแต่ละประเทศ แต่เขาบอกว่าควรต้องผ่านศาล เนื่องจากมันมีปัญหาทางการเมือง หลายประเทศได้ใช้ข้ออ้างของคนพวกนี้เพื่อกำจัดบุคคลที่มีความเห็นตรงกันข้าม

ปัญหาของเราที่ผมได้เรียนปรึกษาท่านแล้ว ขอถามความเห็นท่านว่าของเรามีปัญหาของเรื่องผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ ตรงนี้ท่านคิดว่าเราจะแก้ไขปัญหายังไง ผมขอเรียนท่านในความคิดเห็นของผม ขออนุญาตนำเสนอว่า การที่เราจะเอาพนักงานอัยการทุกคนที่มีประสบการณ์ที่เก่ง เอามาอยู่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมายเรา มันก็คล้าย ๆ ว่าใช้คนจะไม่ค่อยคุ้มค่าเราก็ต้องส่งเขาไปอยู่หน่วยงานในฐานะ Knowledge Worker แล้วเราจะใช้ระบบของ Expert list ท่านมีความเห็นยังไง คือท่านมีความเห็นเป็นประการอื่นหรือไม่

คือตอนที่ผมมาอายุ 48 ได้ตั้งสำนักงานพัฒนากฎหมาย สมัยนั้นผมเสนอัยการสูงสุดถึงวิธีการบริหารงาน ของสำนักงานกฎหมาย ผมเขียนเป็นข้อความเลยนะ เสนอไปแล้ว วิธีสรุปบริหาร

ก็คือ 1.ใช้คนของเราเอง อันนี้ประจำอยู่แล้ว 2.ใช้หน่วยงานอื่นแต่ไม่ต้องเอามาไว้ หน่วยงานอื่นเอาไว้ที่หน้างาน เป็น Knowledge Worker พวกนี้เก่งกว่าเรามาก ไม่ต้องเอามาไว้แต่เอาขึ้นบัญชีไว้ โดยให้เขาสมัครมาเลย หรือไม่ต้องสมัครก็ได้คนไทยเราก็อย่างว่า ประเพณีก็ค่อยจะแสดงตัว เมื่อไม่สมัคร ผมใช้วิธีหนึ่งคือ ส่งไปให้หัวหน้าหน่วยงานเขา วิธีบริหารตรงนี้ที่ทางสำนักงานอัยการสูงสุดไม่เห็นด้วย เพราะ บอกว่ากลัวจะไปปลักงานคนอื่น ไม่ใช่ส่วนใหญ่่งานมันด่วน ผมมองว่ามติกรม. ที่ส่งเรื่องมามันเป็นเรื่องด่วน: วิกฤตของเราคืองานมันด่วน โดยให้ อธิบดีอัยการวิชาการ หรือ ทำอัยการพิเศษฝ่ายฯ ส่งจ่ายเรื่องไปที่มาที่สำนักงานเขาเลย เช่นเรื่องนี้มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา อันนี้เกี่ยวกับเรื่องภาษีอากร หรือเกี่ยวกับ D.S.I. อย่างนี้ก็ให้ท่านอธิบดีอัยการวิชาการ หรือ รองอธิบดีอัยการวิชาการปฏิบัติราชการแทนส่งจ่ายเรื่องไปที่อธิบดีที่รับผิดชอบของเขา แล้วอธิบดีของเขามอบหมายไว้ก่อน แล้วเราก็บอกว่าเมื่อเขาไปประชุมกับอธิบดีเขาก็ให้รายงานอธิบดีแล้วส่งสำเนาให้เราแผ่นหนึ่ง ชุดหนึ่งเราก็เก็บจะได้ทราบความเคลื่อนไหว ซึ่งเราอาจส่งคนของเรา รวมไปถึงได้ ถ้าไม่จำเป็นท่านก็ไปเดี๋ยวกก็ได้ คนเราไปไม่พอเรามีเขาเป็น Expert list เราก็ใช้อำนาจของอัยการสูงสุดหรือทางการบริหาร เชิญเขามาประชุมในเป็นเรื่องไป ท่านว่ากับการที่ส่งเขาไปนี้ สำนักงานพัฒนากฎหมายเราไม่ได้เป็นคนจัดการตรงนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ประชุมนี้เราทำอยู่แล้วอย่างนี้จะเร็วกว่าเดิม เราเอาเขามาเลยเพราะเราคือเจ้าภาพหลักเราต้องการองค์ความรู้ของตรงนี้ ถ้าเราส่งไปอาจจะดีสำหรับเราว่า เราก็มีอัยการตรงนี้ไม่ต้องมาก เพราะถ้ามากกลายเป็นว่าสำนักงานกฎหมายเราต้องเอาทุกคนมารวมตรงนี้ ท่านมีความเห็นตรงนี้อย่างไร ผมคิดว่าให้เขาไปประชุม เขาจะ ได้มีความรู้ด้วย ประชุมกับเรานี้ไม่มีใครหรอกไม่เหมือนกับประชุมกับหน่วยงานภายนอก อันนี้เขาต้องต่อสู้เองนะ ฝึกเค้าไปในตัว เขาต้องไปร่าง ไปแก้ ไปพิจารณาในคำร่างในที่ประชุม ถ้าเราจัดการเองหมดสองสามชั่วโมงก็เสร็จแล้วเขาไม่ได้อะไรขึ้นมา เป็นแค่ความเห็นเท่านั้น ไม่ใช่จะไปความเห็นอะไรมา นั่นไม่ใช่การพัฒนาศักยภาพในการร่างกฎหมาย มีความรู้เรื่องร่างกฎหมายเลย เขามีความรู้อย่างเดียวคือให้ความรู้แก่เรา คนเก่งคือเรา แต่ว่าถ้าเขาไปประชุมแทนเรา หรือไปร่วมกับเรา เขาได้ความรู้ในตัวเขาเองด้วย สองก็คือเขาไปเลย ไปโดยที่เราอาจจะไปประกบกับเขาก็ได้ หรือว่าเขาจะไปเดี๋ยวกก็ได้แล้วแต่ กรณีนี้เรื่องส่งหน่วยนอกอีกประเด็นหนึ่งหน่วยที่เขาถามความเห็นเรามาแล้วเขาถามความเห็นกลับไปทางสำนักงานอัยการสูงสุดนี้ สมมุติว่าคนนี้เขาเก่งเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา เขาอยู่ทรัพย์สินทางปัญญา อันนี้ก็ได้เราเชิญอยู่แล้ว

ในการจัดการประชุมนี้ท่านเห็นให้อัยการเจ้าของเรื่องคุณมาริสาส่งจ่ายเรื่องมา ผมเป็นที่ปรึกษาทุกเรื่องงาน เราก็จะมีข้อมูลว่าใครเก่งไม่เก่ง เสนอ อธิบดีอัยการวิชาการ ว่าให้หน่วยงานเขาส่งผู้แทนมาร่วม โดยข้อมูลของเราอยู่แล้ว เราทำอยู่แล้ว จะเชิญระบุตัว หรือไม่ระบุตัว ให้หัวหน้าฝ่ายเขาส่งจ่ายเรื่องมา แต่ว่าพวกนี้จะไม่ได้ประสบการณ์การร่างกฎหมาย คือให้ความเห็นเฉย ๆ

แล้วก็กลับที่กองเขาเอง แต่ที่ว่าได้ความรู้คือไปกับเราหรือไปเดี่ยว เช่น หน่วยงานที่คิดว่าเป็นผู้ชำนาญเฉพาะเรื่องทางอาญา เราก็มองมาธานีเป็นต้น เพราะของเรามันหลากหลายเพราะธานีเขาก็เป็นคนสนใจ ใฝ่รู้คนหนึ่ง

เรามีเทคนิคในการตรวจร่างก็คืออะไรในแง่ที่ เทคนิคในการแก้ปัญหาที่เป็น ในการให้ความเห็น: ส่วนใหญ่ผมบอกว่าย่าไปแก้ด้อยค่าเขา ส่วนใหญ่น้อง ๆ ไปแก้ด้อยค่าเป็นกระบวนการ มีข้อสังเกตหรือมีข้อควรระวังอะไรให้ความเห็นในข้อวิเคราะห์กฎหมายข้อกฎหมายในเรื่องหลักการ และก็ไม่ควรใช้ความเห็นในเฉพาะเรื่ององไม่เห็นด้วย หรือว่าในแง่ของละเมิดสิทธิต่าง ๆ เราไม่ควรไปเพิ่งเล็งในแง่พัฒนา สมมุติอย่างนี้จะทำอย่างไรถ้าเสนอแนะไปด้วย เช่นว่าร่างแบบนี้ เราว่าน่าจะเป็นอย่างนี้ดีกว่าอย่าไปยุ่งเรื่องด้อยค่าเรื่อง เพราะถึงเราแก้ไปแล้วจริง ๆ เขาไม่เอาด้วยหรอก พวกนี้ที่น้อง ๆ เขายังไม่เป็นกัน ส่วนใหญ่ไปเล่นเรื่องด้อยค่ากันอยู่ เราก็เห็นใจเพราะคนเขายังไม่เคยทำ จริงผมว่าต้องฝึกของเราอีกอันหนึ่งคือ ...: มีวิธีการอย่างไร ในความคิดเห็นของท่าน อยากให้ฝึกเรื่องการร่างกฎหมายของตนเองให้ร่างของจริงเลย ยกร่างพระราชบัญญัติ

เรื่องของความรับผิดชอบของผู้วิกลจริตในทางอาญา อันนี้ที่ท่านเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนากฎหมายของเรา ต้องจับให้ตุ๊กตาเขาไปฝึกมา ไปร่างกฎหมายมาเองเลยแล้วก็จะรู้เองเรื่องนี้มันไม่สามารถสอนได้โดยการบอกหรืออบรมหรอก ถ้าอบรมจริงแต่ต้องให้ตุ๊กตา กับทำการบ้าน ยกร่างเอาพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. สำนักงานอัยการสักเรื่อง หรือว่าคุณแก้ในเรื่องวิจัย สักเรื่องยกมาเลย เอาตั้งแต่หลักการเหตุผล เรื่องรูปแบบของ พ.ร.บ. หรือกฎกระทรวง อันไหนก็ไปดูมาเยอะแยะ กลุ่มมือมี ตารางเปรียบเทียบเขียนยังไง แล้วก็ตอนท้ายสรุปที่ต้องสรุปส่งเรื่องให้คณะรัฐมนตรีจำนวน 144 ฉบับที่ต้องเสนอ เขียนมาเลย และอันไหนน้อง ๆ ยังไม่เคยทำ สมัยที่ผมอยู่ยกร่างใหม่ ๆ นั้น หลายคนเก่งนะยกร่างพร้อมกับผม ผมให้ไปยกร่างมาแต่ด้วยทพผมเขียนเอง ผมจะฝึกเขาในเรื่องวิธีการเขียนและการฝึกฝน แล้วก็ในเรื่องของสรุป Check list base ให้เขาเขียนและก็ส่งมาให้ผมแก้ อันนี้มันอยู่ที่การค้นคิด ก็อยู่ที่ว่าเราต้องตามติดประเด็นปัญหาสังคมต่าง ๆ เป็นนักวิเคราะห์ ประเด็นสังคม: ต้องศึกษาติดตามตลอดเวลา ที่นี้บางทีกฎหมายใช้น้อยด้วย แต่ส่วนใหญ่คือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปก็ต้องมีใจกระตือรือร้น ผมจะมีบทความที่คุณเกื้อพงศ์ เขามาขอผมไป ผมเขียนให้ ก็ต้องติดตามตลอดเวลา อย่างที่ผมเขียนๆ มันไม่มีในตำราอะไร ก็คือความช่างสังเกต ความติดตามศึกษาปัญหาต่างๆ ปัญหาของกระบวนการยุติธรรม อย่าไปดูเฉพาะตัวกฎหมายพระราชบัญญัติ คุณต้องมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารกระบวนการยุติธรรม การบริหารการบังคับ ใช้ตรงนี้ต้องดูทั้งกฎหมายเมืองไทย การเมือง เศรษฐกิจต่าง ๆ ความก้าวหน้าในเรื่องของกระบวนการทางกฎหมาย เขามีอะไรก้าวหน้า เช่นต่างประเทศเขาทำยังไงวิกลจริตเค้าเป็นไงกัน ผมก็จะไปศึกษามา ดู อ่านตำรา อ่านบทความทางการแพทย์ การอ่านหนังสือนี้คือสำคัญ การจะมี idea

ต่าง ๆ นี่คือการอ่านในนี้นักกฎหมายทั่ว ๆ ไปของเราก็คือไม่ได้อ่าน จะอ่านเฉพาะฎีกา อ่านเฉพาะ ข้อมูลที่ต้องไปว่าความ หรือว่าต้องเขียนแก้ฎีกา แต่ที่จะเขียนนั้น อ่านเบิกพัฒนาต่อมคิด ผมอ่าน หนังสือทุกอย่างเฉพาะที่บ้านอ่านหนังสือพิมพ์วันละ 5 ฉบับ อ่านทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ มันจะมีข่าวต่างประเทศจุดสำคัญคือ เรื่องการพัฒนากฎหมาย ประเด็นในเรื่องของ กฎหมายใหม่ ๆ ข้อกฎหมายใหม่ ๆ จะออกมาอ่านบทความต่าง ๆ อาจจะมีปัญหาเรื่องภาษาบ้าง แต่ ผมอ่านได้ นื่อง ๆ อาจไม่ถนัดเรื่องภาษา ก็อ่านเฉพาะบทความที่นักวิชาการเขาเขียน ว่าศาลอัยการ.. อ่านคร่าว ๆ ก็ดูสารบรรณ เรื่องไหนน่าสนใจก็ให้ดื่มหรือไป Copy แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ความกล้าที่จะเสนอ ศักยภาพเป็นเรื่องสำคัญ ส่วนมากนื่อง ๆ เกิดความไม่มั่นใจในการที่จะเสนอ เพราะกลัวเสนอแล้วผู้ใหญ่ไม่เอา อันนี้สำคัญ เราก็ต้องสร้างผลงาน

การประชุมในสำนักงานพัฒนากฎหมายเราท่านมีความคิดอย่างไรที่จะพัฒนาพนักงาน อัยการ

1. ให้ข้อคิดอบรมเขาบ่อย ๆ เราประชุมด้วยกัน ต้องขยัน ต้องหัดคิด ขณะนี้พวกเรา อาจจะเก่งอย่างเดียวให้เขามีความรู้พื้นฐานเสียก่อน พื้นฐานในเรื่องพัฒนากฎหมาย ต้องให้ความสำคัญให้เขาสนใจเรื่องนี้ เราอย่าคิดว่าเป็นอัยการต้องทำตามกฎหมายอย่างเดียวทำคู่มือหรือว่าเป็นบทความขนาดสั้นแนะนำการพัฒนากฎหมายอย่างที่ผมเขียน ผมจะแจก ผมไม่ขาย จะแจกแต่ ไม่ได้ให้ทุกคน ผมจะส่งไปห้องสมุดของสำนักงานอัยการ เราต้องกระตุ้นให้เขาสนใจ ให้เขารักที่จะทำงานในด้านนี้

2. คุณภาพคือต้องเสนอแนะเป็นด้วยคือนอกจากไม่เห็นด้วยก็..สิ่งที่เขาควรจะทำหรือ สิ่งที่เขาควรจะทำดียิ่งขึ้นจะทำอย่างไรต้องมีข้อเสนอแนะ ตรงนี้ที่สำคัญก็คือว่าตัวเราต้องมีคุณภาพ พอที่จะเสนอแนะเขาได้ ที่ไปแก้ไขเขา มันไม่ยากการแก้ไขคือตัดตรงนั้นตรงนี้ออก ว่าแต่เขา อันนี้ ทำไม่ยาก แต่ถามว่าทำยังไงให้มันดีขึ้น ตรงนี้คุณต้องคิดให้เป็นเสนอแนะเขาเลย อย่างเช่นว่า ตรงนี้ ทำไม่ได้ เช่น มันเป็นความผิดในทางปกครอง คุณเอาทางอาญามาจับไม่ได้ คุณก็ต้องไปใช้วิธีการ ทางการปกครอง อย่างเช่นการสั่งห้าม ที่ใช้มาตรการทางการปกครองไป ของเราส่วนมากใช้อาญา กัน บางทีอาญาทำไม่ได้ ใครไปบังคับใช้กฎหมายในทางอาญา

3. มีมาตรฐาน เท่าที่ผมคิดได้ อันหนึ่งเมื่อได้จากท่านเมื่อสักครู่นี้ก็คือมีข้อเสนอแนะ ทำ อย่างไม่ให้ดีขึ้นที่ผมไม่ได้คิดมาก่อน

เนื้อหา ทั้ง 3 ข้อท่านมีความเห็นเป็นอย่างไร มันอาจจะคู่กัน ๆ หน่อยเพราะไม่มี ประสบการณ์ด้านนี้ ถึงมาถามท่านว่าผลสุดท้ายของการให้ความเห็นนี้ท่านมีความคาดหวังอย่างไร

1. ที่ท่านอยากให้มึคือเสนอแนะและมีมาตรฐาน คุณภาพ รวดเร็ว อันนี้อาจจะเป็นรูปธรรม ผู้เชี่ยวชาญนี้ท่านอยากให้เห็นอะไรในการให้ความเห็นร่างกฎหมายคือว่า สามารถที่จะให้ข้อเสนอแนะเขาได้

ข้อเสนอแนะในทางที่ดีขึ้นในด้านการพัฒนาที่ดี ที่เขาเชื่อถือ อย่างที่เคยไปไปประชุมกฤษฎีกา ก็เดือนแล้ว เขาบอกว่าได้ความรู้จากผมในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผมจึงมาเป็นที่ปรึกษาเวลามาประชุม เขาเสนอมาเลย ผมก็แก้ไขอะไรให้เขาไป ตอนหลังนี้ผมก็ไปเข้าที่ประชุมใหญ่ด้วย เด็กกับผมหลัง ๆ เลยไม่ค่อยได้สัมผัสกันนักเข้ามาต้องมีการปฐมนิเทศมีอะไรสักอย่าง อันนี้คนส่วนใหญ่ที่มาที่นี้จบปริญญาโทละรุ่นหลัง แต่ส่วนใหญ่เป็นปริญญาโทปริญญาโทไทยก็ได้ไม่จำเป็นหรอก อย่างคนจบต่างประเทศไม่มีแนวความคิด (idea) ถ้ารู้ภาษาอังกฤษดีไม่จำเป็นต้องจบต่างประเทศก็ได้คิดเป็นเกิดจากการฝึกฝนทักษะ ทักษะต้องฝึกฝน ท่านมีหลักในการฝึกฝนยังไร บางคนเป็นนักคำร่า นักอ่าน แต่พอจับมาทำงานด้านกฎหมายด้านพัฒนากฎหมาย ไม่คิดเรื่องอะไร ตรงนี้เขาคิดว่ามีแนวความคิด (idea) ที่สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ มีความตั้งใจ มีความคิดสร้างสรรค์สิ่งดีสำหรับสังคมวงการกฎหมายที่ทำอยู่ประชาชนได้อะไร สิ่งที่คุณสร้างขึ้นมา ไม่ได้สร้างอำนาจให้อัยการอย่างเดียว ไม่ใช่สร้างอาณาจักร ตอนนี้ผมแสดงความคิดเห็นว่าเรามองภาพรวมต้องการให้ประชาชนคิดว่า ผมชี้แจงที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ไม่มีใครโต้แย้ง สิ่งที่เราชี้ให้เขาเห็นว่า สิ่งที่เราทำนั้นเพื่อประชาชนไม่ว่าจะเป็นการการสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรม มาตรา 85/1 เรื่องคืนของกลาง เพื่อประชาชนหมด ดำรงยังถามอาจารย์คิดเรื่องนี้มาได้ยังไง ทุกอย่างเพื่อประชาชน ในการได้อำนาจบ้างเป็นเรื่องของกลไกในเรื่องการดำเนินคดีมันพ้นอัยการไม่ได้หรอก ฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ ก็ทำมาเถอะ ถ้าเพื่อประชาชนแล้ว ก็เอาด้วย ต้องให้เขาเกิดความศรัทธาในตัวเราว่าสิ่งที่เขาทำนั้นนั้นเพื่อประชาชน ก็แสดงจุดยืนมาตลอด ผมว่าจะเขียนบทความเรื่องไปประชุม ไปบรรยายที่ไหน เขาก็รู้ผมทำเพื่อประชาชน ฉะนั้นสิ่งที่จะสู้กับคนนอกได้ คือสร้างศรัทธาองค์กรอัยการ และสามารถไปแก้ไขเรื่องกฎหมาย หรือ พ.ร.บ. องค์กรที่ได้มา สิ่งนี้มันไม่ยั่งยืนหรอก แต่ถ้าสิ่งที่ได้ศรัทธาจากประชาชน คือความศรัทธาที่มั่นคง ขอเสนอไปแล้วเขาไม่ค้าน

อาจารย์กุลพล พูดคือศรัทธาในวิสัยทัศน์ใหม่ของเรา ขอเรียนให้ท่านผมได้เข้าไปเกี่ยวข้อง หนึ่ง คือ อิสระ สอง คือ เทียงธรรม สาม คือ ความเชื่อมั่น ในเรื่องของทำให้สร้างความศรัทธาแล้วก็ความเชื่อมั่นท่านคิดว่ามีอะไรที่เราต้องสร้างก่อนเพื่อให้ได้สิ่งนั้น: ก็สิ่งที่เราแสดงต่อประชาชนตลอดเวลา

การประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ที่ดี การประชาสัมพันธ์นี้สำคัญมาก คนเรามักจะเลยและบอกว่าเงียบ ๆ ไว้ดีกว่า เวลาเราไปร่างกฎหมายเงินเดือนเราถึงมีปัญหากันมาก ที่เขามาพูดในที่ประชุมใหญ่ ๆ โคนดำไม่เชื่อถือ เอาให้ฟังเขาเขาเห็น จริง ๆ ไม่ใช่แรก ๆ ก็คือเราไม่ได้สร้างให้เขาเห็น คดีใหญ่ ๆ คดีที่มีปัญหาก็ชี้แจงให้เขาทราบ คดีนี้ทำอะไร เราอยากกลัวที่จะบอกความจริงต่อสังคมว่าอัยการโดนสอบสวนก็คน โคนลงโทษก็คน เอาเหมือนศาลเลย ศาลเขาแถลงเลยก็คน ชื่อระบุเลย ทำไมเขากลับ นั่นคือเขากลับที่จะบอกว่าภาพพจน์ที่ผิด สำหรับการที่จะส่งคนไป การวางตัว

ที่จะส่งคนออกไปภายนอกผู้ใหญ่เราหรือตั้งแต่ผู้บริหารขึ้นไป ไม่ใช่ผู้บริหารอัยการต้องคดี อย่าทำตัวตามสบาย เช่นเสื้อแจ็กเก็ตตัวที่ใส่ ไปประชุมใหญ่ ๆ ผมเดือนหลายครั้งแล้ว ที่นี้ในเชิงของการทำงาน ผมก็มีความคิดในแง่ของผมว่า การสร้างความเชื่อมั่นเราคงไม่ไปเล่นในการโฆษณาชวนเชื่อ เราคงเป็นเรื่องประชาสัมพันธ์ ในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่เพื่อความ ไปสู่ความเชื่อมั่น ท่านว่าพนักงานอัยการควรทำตัวอย่างไรนอกจากในเรื่องจริยธรรม คุณธรรม เรื่องนั้นไม่มีใครรู้จักหรือมันเป็นเรื่องศาลเรื่องคดีซึ่งเป็นเรื่องภายใน ฉะนั้นสิ่งที่เราเคยที่เราเรียกว่ามาตรวจ ดำหนิอะไรนั้นนะ มันก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ แต่หลายอย่างผมก็คิดว่าเราก็อ่าไปจุกจิกเขามากนัก ที่ผมไม่ค่อยเห็นด้วยนะ อย่างเช่นว่าไปดำหนิเขาแรง ๆ ซึ่งการปฏิบัติงานนั้น ต้องดูพื้นฐานว่าเขามีความรู้ความสามารถเพียงพอหรือเปล่า คือไปดำหนิเขาว่าคุณผิดมาแล้วหนึ่งรอบ ต้องอย่างนั้นและต้องทำอย่างนี้ ไม่ได้ ต้องถามว่าคุณได้ให้ความรู้แก่เขาหรือเปล่า สอง เขามีเครื่องมือที่พอจะทำ ไม่ใช่ว่ามีอะไรก็ไปดำหนิเขา ไปกล่าวหาว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง แต่ไม่เคยดูห้วงพนักงานสอบสวน คิดว่ามันเป็นไง มันหนีหมดไม่มีใครอยากจะปฏิบัติหน้าที่อยู่ ส่วนต้นกระแสนทางอาญาเลย เราก็อ่าว่าตำรวจเขียนอย่าง พยานเห็นอย่าง เราก็อ่าต้องฟ้อง อยู่ที่เขา ตอนนี้อ่าเราก็ควบคุมได้แต่ เราก็อ่าไปเอาผิดเอาโทษกันแรง ๆ เราต้องคว่าหนึ่งเขารู้หรือว่าว่าสิ่งที่เขาทำมันผิดมันถูกตรงไหนแล้วสอน ขณะผู้ใหญ่เราเองในสำนักงาน ว่ามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะดูแลลูกน้องหรือเปล่าการตักเตือนของผู้บังคับบัญชานั้น มีศักยภาพเพียงใด คือการควบคุมไม่อยู่ แล้วลูกน้องไม่ค่อยศรัทธาหัวหน้าเพราะอะไร ก็หัวหน้ามีความรู้ความสามารถไม่พอเนื่องจากอายุใกล้กันหมด ประสบการณ์ติด ๆ กันหมด สอง ก็คือว่าตัวเลขเงินเดือนต่าง มันไม่มีแรงจูงใจหรือแรงบังคับ ในเรื่องของจริยธรรมที่เราออกมาเขารู้หรือเปล่า ถ้ามจริงมีใครเคยอ่านนอกจากตัวผมเองผู้ร่าง: ก็ต้องประชาสัมพันธ์ให้เขารู้ ต้องนิเทศให้เขารู้ ให้ความรู้เขาในเรื่อง ว่าคุณธรรมก็ต้องเรียน ต้องเรียนรู้ให้มีการบรรยายโดยต้องส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่ผู้ฟังบรรยายก็หนีกันหมด ทุกคนรู้หมด คือจะทำดีไม่กล้า วิชาจริยธรรมเป็นวิชาที่ใครไม่กล้าบรรยาย ผมเลยบรรยายหมด เพราะว่าผู้ใหญ่อัยการไม่ยอมบรรยาย..แล้วยังอบรมอัยการผู้ช่วยผมว่าไม่ใช่หรือ อบรมตั้งแต่ระดับผู้ช่วยจนถึงหัวหน้าระดับอธิบดี ต่อไปใครจะขึ้น อธิบดี หลักสูตรจริยธรรมไม่มีแล้ว หลักการต่อไปการทำผิดจริยธรรมเป็นวินัย ผิดจรรยาบรรณก็ว่ากล่าวตักเตือนกันไป ลงโทษภายในก็ได้ นั่นแหละตัวผู้ใหญ่เองก็ต้องรู้ มีตัวอย่างให้ดูเขาปล่อยปละละเลย ผมเห็นอัยการต่างจังหวัดทำตัวสนุกสนานมากเกินไป ดำรงตนไม่เหมาะสม เราไม่รู้หรือกประชาชนขามองเราอย่างไร ผมอยู่ต่างจังหวัดอยู่พักหนึ่งผมก็ไม่ค่อยสบายใจเพราะว่าทำไมอัยการเขาถึงปล่อยตัวอย่างนี้ การดำรงตนนี้สำคัญ บุคลิกภาพอย่าคิดว่าไม่สำคัญ ให้เขาเกิดความศรัทธา พอเขาเห็นก็เกิดความเลื่อมใส ตรงนี้สร้างเข้าไปได้ ต้องกราบขอพระคุณท่านอีกครั้งครับ

8.4 การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล รองเลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกา วันที่ 17 สิงหาคม ๒๕๕๔

สรุปบทสัมภาษณ์

การให้ความเห็นทางกฎหมายซึ่งคำ ๆ นี้มันไม่ใช่การตีความ เพราะว่าการตีความเป็นการมองดูความหมายของถ้อยคำตรงที่กฎหมายมันขัดกันหรือว่าต้องอุดช่องว่างทางกฎหมาย แต่ว่าการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายคือการที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็จะทำหน้าที่เหมือน ๆ กับสำนักงานอัยการสูงสุด และเราจะมีกฎเกณฑ์ที่จะสร้างองค์ความรู้ให้กับทางเจ้าหน้าที่เราขึ้นมาได้อย่างไร ที่มองปัญหานี้ อันแรกทีเดียวนี่จะมาจากประสบการณ์การทำงานที่เราถูกฝึกงานมาก่อนนะครับ คือ ผู้หลักผู้ใหญ่ในอดีตที่ท่านฝึกงานเรามาก่อนข้างจะฝึกงานให้เราเป็นระบบระเบียบมากเลยนะครับ ก่อนข้างที่จะ Explicit Knowledge คือเรื่องการให้ความเห็นทางกฎหมายนี้ มันจะมีวิธีกา อันแรกคือเรื่องการเก็บข้อมูลให้ครบนะครับ และต้องเก็บเนื้อหาและสาระของแต่ละเรื่องของ กฎหมายนี้ให้ครบ และเก็บตัวบรรทัดฐานนี้ให้ครบ อันนี้คือ Explicit Knowledge ทั้งหมดเลยนะครับ ที่จะบันทึกเอาไว้แล้วมันจะกลับมาถึงคำถามท่านรองฯ ที่เกริ่นก่อนผมนะที่ว่า ที่นี้มีเอกสารหลักฐานมากมายทีเดียว แล้วเราจะเข้าไปเรียนรู้ (Learning) ที่นี้จากตรงนี้เอง มันจะเป็นขั้นตอนของการเรียนรู้การทำงานที่นี้คือการรู้จักเก็บข้อมูล เก็บปัญหากฎหมาย มันจะนำมาสู่การกำหนดประเด็น เพราะคำถามที่เขาถามเรามาบางที่เขาไม่ได้ถามตรง ๆ หรือ มันจะต้องมีเรื่องที่เราจะต้องจับประเด็นขึ้นมาด้วย หลังจากนั้นเราก็ต้องมาดูซิว่าคำตอบมันคืออะไร ที่นี้สิ่งที่มันเป็นตัวกฎหมายเอง กฎหมายมันเล่าเรื่องทั้งหมดไม่ได้นะครับ There can't tell the hold story ได้หมด มันเป็นกฎหมายเป็นเล่มก็จริง มันใหญ่เกินไป บางทีมันมีอะไรซ่อนเร้นอยู่ข้างใน มันมีข้อยกเว้นอะไรอยู่ข้างใน ตรงนี้ เราก็ถูกสอนว่าไอ้การมองดูกฎหมายนี้เราต้องมองดูถึงการร่างกฎหมายเป็นการตอบสนองเป้าหมาย เพราะว่ากฎหมายทุกกฎหมายมันมี หลักกฎหมายที่เป็นหลักการ (Central Idea) ของมัน Idea กลางของมันอย่างกฎหมายเรื่องการเวนคืนมันก็มีเรื่องของมันที่นี้ถ้าเราสอนเด็กให้รู้ตรงนี้ คือถ้าใช้เครื่องมือ Explicit Knowledge ในตัวกฎหมายตรงนี้ มันไปไม่รอดหรอก มันต้องมีตัวประสบการณ์

ตรงนี้ต้องถ่ายทอดให้กับข้าราชการในระดับผู้ปฏิบัติด้วย เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดตรงนี้มันก็จะมีการสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมา เราก็จะมีในเรื่องของกลุ่ม เอาเฉพาะกลุ่มก่อน เราก็จะมีกลุ่มกฎหมาย ประมาณ 10 กลุ่ม เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญของแต่ละด้าน เช่นเรื่องระบบปกครอง ด้านการบริหารแผ่นดิน ด้านกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ มันต้อง Division Duty ออกไปไม่เช่นนั้นจะทำงานไม่ได้ ที่นี้ตรงนี้เด็กก็ต้องกลับไปดูกฎหมายเป็นบรรทัดฐานต่อไป มันยังไม่เกิด Tacit Knowledge สำหรับกฎหมาย 10 กลุ่ม คือ

สำนักงานได้จัดแบ่งกลุ่มงานกฎหมายด้านต่าง ๆ ไว้ ๑๐ กลุ่มงาน ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อแบ่งงานตามประเภทกฎหมาย เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อให้ทัน ระยะเวลาในการให้ความเห็นต่อรัฐบาล ดังนี้

- (๑) กลุ่มกฎหมายการเมืองการปกครอง
- (๒) กลุ่มกฎหมายบริหารราชการแผ่นดิน
- (๓) กลุ่มกฎหมายการคลัง
- (๔) กลุ่มกฎหมายการเงิน
- (๕) กลุ่มกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม
- (๖) กลุ่มกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) กลุ่มกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา
- (๘) กลุ่มกฎหมายการศึกษา
- (๙) กลุ่มกฎหมายสวัสดิการสังคม
- (๑๐) กลุ่มกฎหมายสาธารณสุข

มีปัญหาจริงไปถาม อย่าเก็บความสงสัยไว้กับตัวเอง มันก็จะถ่ายทอดจากผู้ใหญ่มาถึงเราก็คือสิ่งที่เราได้จากที่นี้ก็คือท่านเลขานุการ มาสู่เรา จากเลขานุการมาสู่เรา หรือแม้จะจากกรรมการร่างกฎหมายมาสู่เรานะครับ เวลานั่งประชุมนี้ผมก็มักเคยถูกต่อว่าเรื่อย ๆ ตลอดสมัยเป็นเลขานุการนะ ท่านประธานก็มองทำไมไม่ถาม ท่านเปิดให้เราเรียนรู้ประสบการณ์กับท่านตรงนั้นนี่ บางทีนะเราค้นกฎหมายมาแบบมากเลย ยังไง ๆ ก็หาไม่เจอ ท่านครับอย่างนี้มันเขียนไม่ได้ ไม่เคยมีใครเขียนมาก่อน คุณไปดูกฎหมายปี 98 ซิเขาเคยเขียน ก็ถามท่านนะ ว่าท่านรู้ยังไงเพราะท่านทำมานาน พอเราไปค้นยังค้นไม่ได้เลย นี่คือวิธีที่หนึ่ง คือเราทำงานใกล้ชิดกับผู้ใหญ่ มันก็จะเกิดการถ่ายทอด

อันที่หนึ่ง เราใช้วิธีสร้างแรงจูงใจของเด็ก ก็คือว่า เรารู้แหละว่าเด็กที่ทำงานที่นี้เก่ง ไม่เก่ง เด็กที่กระตือรือร้น เด็กที่รักการเรียนรู้หรือไม่รักการเรียนรู้นี้ เรารู้ว่านิสัยคนมันเปลี่ยนไม่ได้หรอกครับ แต่พฤติกรรมของคนมันถูกปรับได้ เราที่ต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ขึ้นมาที่นี้ โดยที่จับความรู้ใส่ในตัวเด็กโดยที่เด็กไม่รู้ตัว คือเราก็มีการจัดตั้งกลุ่ม Young KM ก็คือหมายถึงว่ากลุ่มบุคลากรของเราที่มาทำงานใหม่ ๆ ยังสด ๆ ยังไม่แก่เกินไป ให้เขามารวมตัวกันเป็นกลุ่มโดยสมัครใจไม่บังคับ แล้วสร้างกิจกรรมขึ้นมาว่าเขาอยากเรียนรู้อะไร เขาอยากผลักดันอะไร เขาอยากสร้างอะไรให้ถูกฎีกา ตรงนี้เองนะครับมันผลักดันได้ดีมาก ๆ เลย เราแบ่งกลุ่มออกไปเป็น 12-13 กลุ่ม ซึ่งตรงนั้นมันจะมีกำแพงอยู่ทั้ง 12 บล็อก พอมีกลุ่ม Young KM ขึ้นมานี้มันทำลายกำแพงง่าย เพราะเด็กจะไม่ทำงานติดกับตัวกฎหมายเลย มันจะทำงานด้วยความชอบของเขา แต่ละปี ๆ เราก็มีแผนงานให้เด็กออกไปสัมผัสกับความเป็นจริงข้างนอก เพราะว่าเขาทำงานร่างกฎหมายให้

ความเห็นที่นี้ เขาก็ได้แค่นั้นแหละ อย่างเช่นเมื่อปีที่แล้วก็มีการร่างกฎหมายเกี่ยวกับโบราณสถาน ในหลักการก็คือว่าเราเขียนกฎหมายว่าต่อจากนี้ไป ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับองค์กรท้องถิ่นให้เขาดูแลเรื่องของโบราณสถาน เขียนกฎหมายได้ ไม่มีอะไรเลย เพราะเด็กไปเก็บข้อมูลจริง ๆ เขาก็บอกว่าให้เขาทำก็คงได้ แต่คุณอย่าลืมหาช่างของกรมศิลป์ ช่างโยธาของท้องถิ่น มันคนละประเภท มันทำได้อย่างมากก็ท่อน้ำทางระบายน้ำ

อันที่สองก็คือเรื่องเงิน ซึ่งเรื่องเงินนี้เรารู้อยู่แล้วว่าการรักษาโบราณสถาน แค่อำนาจมันก็เท่าไรแล้วก็ไม่รู้

อันที่สามคือเรื่องของความรับผิดชอบก็คือเป้าหมายที่ให้เขาทำนี้ ถ้าจะถามเขาว่าเขาทำสำเร็จหรือไม่สำเร็จนี้ โทษนะครับเขาพูดตรง ๆ เลย และเราก็ยังไม่เชื่อหุ้่นะก็พยายามถามเขาซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาก็บอกว่าจริง ๆ ตัวความสามารถเขา ๆ มีศักยภาพแต่ขณะนี้เขายังไม่สามารถไปสู่จุดนั้นได้ โดยเฉพาะเรื่องของโบราณสถานที่เป็นมรดกโลก คือเราไปที่สุโขทัย นี่คือการสอนในประเภทที่ 2 ที่เราให้เขาไปเก็บมาในหน้างาน เราก็จะมีโครงการอย่างนี้ค่อนข้างเยอะทีเดียว อย่างเช่นตอนนี้เรากำลังจะเข้าภูมิภาคอาเซียนตรงนี้เราต้องเผชิญกับปัญหากฎหมายเยอะทีเดียว และปัญหาที่ว่านี่มันเป็นปัญหาที่กระจุกกระจายมันแทรกอยู่ในแต่ละหน่วยงานที่เขาจะมีกิจกรรมกับอาเซียน และเราก็ต้องมองจุดนี้ คือเราต้องเรียกผู้เกี่ยวข้องเข้ามาชี้แจงก็ได้เท่านั้นแหละ เราก็ไม่รู้ว่าจริง ๆ มันคืออะไร ที่นี้วิธีที่หนึ่งพูดไปแล้ว สองพูดไปแล้ว

วิธีที่สามก็คือเราพยายามทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นี้ให้เป็นระบบที่เรียกว่าเป็น Sharing ทำให้มันเป็น Network สิ่งไหนที่มันจะทำให้เด็กสมัยใหม่เขาสนใจในเทคโนโลยีเขาทำได้ อย่างพวกของ Face book ที่จริงผมมองว่า Face book นี่มันค่อนข้างจะส่วนตัวมาก ๆ นะ แต่บางครั้งเชื่อไหมครับว่าพอเราจะส่งข่าวหรือส่งความรู้สึกอย่างนี้ผ่านไปนี่ ouse Face book นี่มันเป็นตัวที่มีประสิทธิภาพมากเลย แล้วนอกจากนั้นเราก็จะใช้เทคนิคอื่น ๆ ที่ในระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมันจะสร้างขึ้นมาได้ เช่น เรื่องของการที่ทุกคนต่างมีความรู้ที่อยู่ในตัว เด็กและผู้ใหญ่ด้วยเขาจะมีเพิ่มเวลารับงานก็จะเก็บ คือเด็กที่นี้จะมินิสัยอย่างนี้เก็บทุกคน เขาไม่รู้จะแชร์ยังไง

เราก็ทำเป็น Social Network เริ่มจากตั้งกลุ่มประชุมกันก่อน แต่มาประชุมกันมันก็น่าเบื่อ นะ หลังจากนั้นเราก็ทำเป็น Box เพราะมันล้ำสมัยนะครับ เราก็เปลี่ยนเป็น Facebook แล้วที่นี้เรื่องพวกนี้มันเป็นเรื่องที่มันหีบจับมาเป็นคุณค่าที่ข้างนอกไม่ได้เท่าไร ก็เลยมีความคิดว่าคอมพิวเตอร์มันจะมีระบบที่เรียกว่า Crown Computing ก็คือมันจะมี Sever ซึ่งไม่ใช่ของเราหรอก แล้วก็บอกให้เด็กนี้ใส่ Subject ไป แล้วลองทำนะให้เอาเรื่องของหลักกฎหมายของ E-Commerce มันมีปัญหาอะไรบ้าง ทุกคนก็แชร์เข้าไป ก็คลิก (kick) พิมพ์เข้าไป แล้วระบบ Crown มันก็จะพิมพ์เวลา

เพราะฉะนั้นก็ต้องมีรางวัล (Reward) มีรางวัล คือรางวัลนั้นก็ไม่ใช่ใหญ่โตอะไรหรอก ก็แค่คำชม ที่จะให้เด็กมีส่วนร่วม ทีนี้ก็คือที่ผมเล่าไปนี่เป็นวิธีการที่เราสร้างตัวองค์ความรู้ (Knowledge) ขึ้นมาถามว่าสำเร็จไหม ผมก็เรียนท่านว่าสำเร็จแต่ไม่มาก มันขึ้นอยู่กับช่วงอายุของคนด้วย ถ้าเป็นเด็กใหม่นี้ อย่างท่านรองจรรยาณีท่านเกษียณท่านมาแชร์กับเรา แล้วท่านใช้คอมพิวเตอร์เก่งด้วย เพราะฉะนั้นพูดไปแล้วเด็กใหม่ ๆ ก็จะทำให้ดีกว่า แต่ถ้าเป็นผู้สูงอายุเป็นข้อยกเว้นมากเลยต้องชมเชย ฉะนั้นเรื่องแรงจูงใจนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากทีเดียว และอีกประเภทหนึ่งก็คือไม้ดี๊ ไม้ไซคน แก่ แต่เป็นเด็กที่ไม่รับอะไรเลยนี่ซึ่งในส่วนนี้เองก็ไม่ใช่เป็นไร ผมคิดว่ามันก็แค่เปอร์เซ็นต์น้อยของเรื่องนั่นเอง ตามที่เรียนท่านข้างต้นว่าเราเปลี่ยนนิสัยเขาไม่ได้หรอก แต่เราเปลี่ยนพฤติกรรมเขาได้ ถ้าเขาเห็นดีด้วยเขาก็จะไปกับเราด้วย แล้วปัจจัยที่มันทำให้สำเร็จก็มีอีกประการหนึ่งก็คือว่าผู้บริหารที่นี้ค่อนข้างจะให้ความสำคัญกับตัว Knowledge Learning คือ Knowledge Management คือเราเรียนรู้เราก็รับมา มันก็มีคำตอบสนองว่าในอนาคตมันต้องเปลี่ยนเป็น OM คือจาก KM จะ เป็น OM คือ Organization Management ก็คือสิ่งที่เรารู้อยู่แล้วว่ามันต้องเป็นมันสมองขององค์กร เป็นคลังความรู้ขององค์กร ทุกคนต้องมาแชร์ที่นี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่ว่าใครมา ใครไป ใครเกษียณ ตัวความรู้ยังอยู่ อัยการอยู่ ใครไปสอบอัยการได้ ใครไปสอบผู้พิพากษาได้ ประสบการณ์การทำงาน ในระหว่างเป็นกฤษฎีกาอยู่ที่นี่ก็ต้องส่งไว้

อีกประการหนึ่งคือ Mentor เป็นระบบที่ดีที่สุด ถึงแม้ว่ามันจะเก่า คือเคยทดลองแล้ว เหมือนกันเปลี่ยนระบบ Mentor คือข้อเสียก็คือว่าบางคนมันคิดว่าทำไม่ได้ เราก็ต้องเอา Social Media มาช่วย ผลการทดสอบก็คือว่า Social Media บางเรื่อง ไม่ใช่ทั้งหมดหรอกมันไม่มีการตอบสนอง เพราะฉะนั้นเราไม่รู้นั่งกันอยู่นี้แล้วใช้ระบบ Mentor ถ้าเขาทำก็ขมวดเราเข้าใจว่าเขาไม่เข้าใจ หรือถ้าเขามีปฏิริยามันจะตอบสนองทางด้าน Inter Active เหมือนกันมันจะได้ผลมากกว่า แต่มา E-learning ขาดชีวิตชีวา

คำถามในส่วนที่ 2 มีระบบการจัดการข้อมูลข่าวสารยังไง แล้วระบบประสานงานยังไง คือที่นี้เราเอง ก็คือว่าเราทำงานเก็บเอกสารค่อนข้างจะเป็นระบบมาก ๆ เลยทีเดียว เรื่องที่เป็นกร ร่างกฎหมายที่ได้มาประชุมที่นี้เราจะมีบันทึกเก็บเอาไว้ เป็น Tower เก็บเอาไว้ก็คือแฟ้มพวกนี้แหละ ก็คือขั้นตอนแต่ละขั้นตอนทำยังไง ถึงไหน มีปัญหาอย่างไรบ้าง และโดยที่ถามว่ามันมีเอกสารมากเรา ทำเป็น E-Document ให้หมด พอทำเป็น E-Document การบริหาร Index มันง่ายมากเป็นความ เริ่มต้นของท่านเลขฯ คนก่อน ๆ ที่เขาคิดสร้างระบบ Office Automation ที่เขาเรียกว่า OA นะครับ ตรงนี้ก็จะเอาพวกเอกสารที่เรามีอยู่ที่นั่นเป็นแสน ๆ

การแบ่งเป็น 12 กลุ่มเป็นแค่จุดเริ่มต้น เพื่อให้คนที่ปฏิบัติงานได้พิจารณาให้ชัดเจนเป็น เฉพาะกลุ่ม (Concentrate) กลุ่มกฎหมายได้ เพราะแนวความคิดแต่ละกฎหมายมันต่างกันคือทฤษฎี

ทางปรัชญาแรกและสองเรื่องรัฐธรรมนูญ ที่นั่นที่สองก็คือว่า จริง ๆ แล้วถึงแม้ว่าความรู้ทางด้านกฎหมายมันแยกเป็นกลุ่มแต่อย่าลืมว่าปัญหาด้านกฎหมายที่มันเกิดขึ้นกับบ้านเมืองปัจจุบันนี้มันก็ไม่ได้แยกชัดเจน บางทีมันไขว้กัน เช่น เศรษฐกิจกับกลุ่มทรัพยากรธรรมชาติอย่างนี้ อาณาพ่งนี้ยังใกล้เคียงกันนะครับ บางทีอาณาพ่งไปเกี่ยวกับสาธารณสุขอย่างนี้ ที่นี้เราก็จะมีปัญหาที่จะต้องสร้างการไขว้กันระหว่าง 10 กลุ่ม ก็คือมันก็ต้องมองเป็นเรื่อง Learning ระหว่างกัน

ทฤษฎีกฎหมายต้องพิจารณา ทฤษฎีกฎหมายในทางอาญาก็ดี ทฤษฎีปกครองก็ดี เพราะว่า Concept มันต่างกันสำคัญมาก ก็ต้องคิดเลย แล้วมันจะทำให้เราไม่หลงทาง ไม่ให้เราตอบปัญหากฎหมายผิดด้วย ยกตัวอย่างเช่นกฎหมายอาญา กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลังนี้หลักใหญ่เลย อย่างหมวดแรก ๆ ของกฎหมายอาญา เจตนาคืออะไร ประมาทเลินเล่อคืออะไร จำเป็นคืออะไร เราต้องจำกัดตัวไว้เลย จริง ๆ กฎหมาย 4 มุมเมือง มันเป็นแก่นของการตอบคำถาม และเป็นแก่นของการพัฒนากฎหมายปัจจุบันด้วยซ้ำไปนะครับ อย่างเรื่องของเศรษฐกิจนี้ เรื่องซื้อขาย เรื่องหลักทรัพย์ อะไร มันจะไปยังงั้น มันก็ไม่พ้นจากเรื่องตรงนี้

Pestel คือตัวที่เรามองว่า Politic Economic Social แล้วก็ Technical Environment และ Legal เป็นตัวช่วยในมิติต่าง ๆ ที่มอง ในเชิงทาง Politic ทางการเมือง มองมากเลยทีเดียว ก็เป็นกรอบความคิดใหม่ มีทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม แล้วก็ความชอบทางกฎหมาย ที่เป็นตัวช่วย Pestel ตรงนี้เป็นปัญหาหลักเลย

โดยมองเป็นลำดับที่สองมากกว่า คือต้น ๆ ก็คือการสร้างหลักกฎหมายให้ได้ก่อน คือบางทีรู้เรื่องกฎหมายก็ยังไม่พอ พูดมาว่า Pestel ผมก็พอเข้าใจคร่าว ๆ ว่ามันคืออะไร เราประสบความสำเร็จก็คือว่าเด็กนี่พอมันรู้หลักกฎหมายแล้วนี่ Legal Mind มันไม่เกิด บางทีมันมองปัญหาไม่ออก บางทีมองปัญหาสังคมไม่ได้ บางทีปัญหาการเมืองไม่ได้ บางทีปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ มันไม่ได้มองถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีพวกนี้ ตรงนี้มันเป็นปัญหาในด้านการพัฒนาเชิงความคิด Legal Mind ให้กับผู้ปฏิบัติงานของเราครับ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่เราเขียนไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคนของเรานี้ด้วย ว่าการสร้างตัวความคิดในเชิงกฎหมายนี้มันต้องเกิดที่นี้ เพราะว่าเราเป็นนักกฎหมายทฤษฎี เราเป็นผู้ให้ความเห็น

การที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นที่ปรึกษาให้แก่รัฐบาล (Consult) ของรัฐบาลของแผ่นดินขณะนี้ทุกอย่างมันไม่ปนกันหรอก มันแยกกันออกแต่มันก็มา Match กัน คือหมายความว่า การดำเนินเศรษฐกิจ สังคม บางทีรวมทั้งกรอบระหว่างประเทศมันมารวมกันอยู่ตรงนี้แล้ว เพราะฉะนั้นเรา ก็ต้องสอนเด็กให้แยกให้ออก ตรงนี้ อย่างเช่น ยกตัวอย่างนะครับว่าเราพยายามให้ข้าราชการของเรามองในมุมสูงเอาไว้ว่าคุณต้องเป็นนก เพราะว่ากฎหมายปัจจุบันนี้ไม่ว่ามันจะมากหรือซับซ้อนก็ตามแต่ถ้าหากว่าเราสามารถจัดกลุ่มเป็นลีนซ์ ๆ ไปได้ละก็มันก็สามารถที่จะ

ค่อนข้างที่จะทำงานไปได้โดยง่าย ไม่ใช่ว่าจัดกลุ่มเปิดทั้งหมดทั้ง 10 ล้วนซัก แนวโน้มของกฎหมายในประเทศไทยระหว่างนี้มันน่าจะมาจากแค่ 4 แนวโน้มด้วยกัน

อันแรกก็เป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชน มันมาแน่ ๆ มันจะแทรกอยู่ข้างในนี้ในกฎหมายทุกฉบับ

อันที่สองคือกรอบความคิดของระหว่างประเทศนะ ประเทศไทยเราไม่โดดเดี่ยว

อันที่สามก็คือเรื่องของอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องของ E-Commerce เรื่องของกฎหมายการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นี้มันมาแรงมากเลย

อันที่สี่คือการกระทำในเรื่องของ Cyber ไม่ใช่เรื่องของ Physical ก็บอกให้เด็ก ๆ วิธีการนี้เป็นตัวอย่างนะครับ ในการสร้างตัวกรอง แล้วแต่ละปี แต่ละยุค 2-3 ปี มันจะเปลี่ยนไป เราก็ต้องพยายาม Update การศึกษาดูงานต่างประเทศที่นี้มีค่อนข้างสม่ำเสมอ ก็ไม่เยอะหรือแล้วก็ผมคิดว่าเป็นความโชคดีมากกว่าคือไม่ต้องไปเรียนระยะยาว ไปเรียนเพื่อสะสมประสบการณ์ว่าโลกมันเป็นยังไง ไป Update แล้วที่นี้เขาก็กลับมาที่จะมา Update ให้เรายกตัวอย่างเช่น เอกสารตรงนี้เพิ่งส่งมาให้เราเมื่อปลายนี้เอง เด็กเขาไปอบรมที่ศาลโลก เขาก็เอาตัวโปรแกรมหลักสูตรอะไรมา ๆ ให้เรา Update แล้วก็ผมก็เป็นคนมากลั่นกรองแล้วประเด็นจะนำมาว่าตรงนี้จะมามีวิธีการย่อย คือถ้าส่งไปทั้งแผ่นไม่ได้หรือ ก็คือจะเป็นการสร้างความรู้ในเชิง Pestel ได้ด้วยเหมือนกัน

ท่านพูดถึงลื่นซัค ว่าแต่ละลื่นซัคมีหลักอะไรสำคัญ ๆ ที่ได้พอจะสรุปมาจากประสบการณ์ ท่านหลัก ๆ ในลื่นซัคที่บอกมาว่าในแต่ละลื่นซัค 12 ลื่นซัคซึ่งจริง แล้วไม่ต่างจากที่คนโบราณคิดไว้หรือ ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม นะครับ ช่วงหลังก็แตกมาเป็นสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจมันก็จะแตกมาในเรื่องของตลาดเงิน ตลาดหุ้น การลงทุนนี่นะครับ มันจะวนอยู่ตรงนี้ จริง ๆ มันจะมีลื่นซัคออกมาไม่เยอะหรือ แต่ข้างในมันจะแตกย่อย ๆ จะเรียกว่าเป็นศัพท์ที่ว่า Domain Concept เป็น Concept ที่สำคัญ ๆ ที่พอจะสรุปได้ใหม่ เช่นว่าท่านยกตัวอย่างให้ผมซัก 2-3-4 ประการ ก็พอที่เราจะเห็นได้ อย่างเช่นเรื่องเศรษฐกิจ มันก็จะมีเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน เรื่องของงบประมาณ เรื่องของการลงทุน เรื่องของการค้าระหว่างประเทศ เรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา นี่คือนี่ที่เราต้องพิจารณา ท่านรองฯ อาจจะสงสัยว่าผมรู้ได้ยังไง ก็จริง ๆ ก็คือประสบการณ์จากการทำงานนั่นเอง แล้วเราก็มายมอดเป็นไอ้ตัวลื่นซัคย่อยนี้

Model อันนี้ไม่ทราบว่าคุณมี Model ของท่านในการให้ความเห็นทางกฎหมายที่เป็น Model เลขถ้าเป็น Model ทางความคิดนี้อาจจะไม่ค่อยชัด ไม่ค่อยมีเท่าไร แต่เรื่องของแบบฟอร์มที่นี้อาจจะเคร่งครัดมากแต่ก็อาจจะไม่เป็นประโยชน์ในงานวิชาการ คือ Model ของฟอร์มที่นี้คือว่าเหมือนกับคำพิพากษานะจะต้องขึ้นต้นยังไง ให้ข้อสรุปยังไง เรียบเรียงยังไง

ความรับผิดชอบทางอาญาของผู้วิกลจริต เท่าที่ผ่านท่านมา มีเสนอกฎหมายผ่านท่านไม่ค่อยมี
 เลขนะ แทบไม่มีเลย มันยังไม่มาขนาดนี้ นะ เพราะว่าผมมองว่าประเทศไทยเรายังมีปัญหาในด้าน
 ของโครงสร้างทางการเมืองกับเศรษฐกิจก่อน เรื่องสังคมมันจะตามมาทีหลัง แต่มันจะมาในอนาคต
 คือเรื่องความมั่นคงทางสังคมมันจะตามมา คือพอพูดตรงนี้มันก็มาเข้า Pesteil เพราะว่าเรื่องพวกนี้
 ต้องดูให้ดี ๆ เรื่องทางสังคม เรื่องการอยู่ดีมีสุข เรื่องของสังคมที่มีอารยธรรมนี้ มันจะตามมาเหมือนกับ
 ประเทศที่เขาเจริญแล้วนี้ มันเป็นเรื่องใหญ่ นะครับพวกนี้ เคยในต่างประเทศอยู่ ๆ อาจารย์ก็สอนว่า
 การเอาคนวิกลจริต ไปลงโทษได้ประโยชน์ไหม ผมก็นึกอาจารย์สอนอะไร แต่ว่าสังคมเขาเป็น
 สังคมที่มันไปข้างหน้าแล้ว ยกตัวอย่างคดีของนักโทษของการเก็บคนพวกนี้ มันจะมาประเด็นที่ผม
 พูดเมื่อคืนนี้ว่า แนวโน้มของการพัฒนากฎหมายในอนาคตนี้จะมา องค์ประกอบในส่วนผสมของ
 Human life มันจะมา เพราะเดี๋ยวนี้ Human life เขาไม่ได้มองเฉพาะคนปกติ มีงานเขียนมาหลายเรื่อง
 เกี่ยวกับการคุ้มครองคนวิกลจริต หรือการคุ้มครองนักโทษในเรือนจำ จำนวนมีมากมายไปหมดเลย
 ผมก็แปลกใจเหมือนกันว่าทำไมฝรั่งไม่สนใจเรื่องนี้เลย และก็สนใจในแง่ของสิทธิที่เป็นคนใน
 ฐานะที่เป็นคน ควรจะได้รับในฐานะที่เป็นคนในอนาคตมันจะมา

เพราะฉะนั้นการสร้าง Knowledge คือการสร้าง Pesteil ที่ต้องเตรียมไว้เลย คือทุกด้านเลย
 ทั้งด้านสิทธิมนุษยชน ด้านกรอบระหว่างประเทศ ด้านของอิเล็กทรอนิกส์อะไรพวกนี้ นะครับต้อง
 เตรียมหมดเลยนะครับ แต่ว่าเฉพาะกรณีศึกษาตรงนี้ ที่นี้การเตรียมค่อนข้างจะทำให้เด็กมองหา
 ปัญหาภายนอกว่ามันจะมาถึงตัวเราเมื่อไหร่ ที่นี้ตัวกฎหมายคุ้มครองการเจริญพันธุ์ก็เป็นเรื่องข้อมูล
 การคุ้มครองเด็กที่ถูกลักพาตัวแล้วเราไปจับได้นี้จะคุ้มครองเขาอย่างไร มันก็คือประเด็นเรื่องคล้าย ๆ กัน

คำว่า วิกลจริตนี้ เราในฐานะนักกฎหมายเราก็รู้สิ ศึกษามา ที่นี้ในความเห็นของท่านนี้
 สิ่งที่จะให้ความสำคัญในการที่จะวินิจฉัยว่าบุคคลนี้เป็นคนวิกลจริตหรือไม่อย่างไรในเชิงของการ
 ให้ความเห็นทางกฎหมาย ท่านคิดว่าเราควรจะมีมองอย่างไรก่อน คือพบมามาก และผมก็ไม่กล้าตัดสิน
 อนาคตใครด้วย ผมก็คิดว่ามันน่าจะเป็นเรื่องขอแพทย์ที่จะตัดสิน และผมก็ไม่รู้ว่าที่บ้านจะจริง
 หรือไม่

ตำแหน่งกรรมการที่ร่างกฎหมายที่นี้ปัจจุบัน 10 คน พวกนี้จะทำหน้าที่ในการ ต้องโต
 พอสมควร ต้องผ่านหน้าที่ระดับผู้อำนวยการมาแล้วหรือระดับเลขาฯ คณะกรรมการมาแล้วนะครับ
 เขาก็มีหน้าที่ที่ถนัดกรอง เรื่องเพิ่มพวกนี้จะเสนอถึงเลขาฯ นี้ นะครับ ก็คือทำงาน sensor แต่ไม่ได้
 sensor ตัวอักษรนะครับ

sensor เรื่องข้อเท็จจริงนะครับ

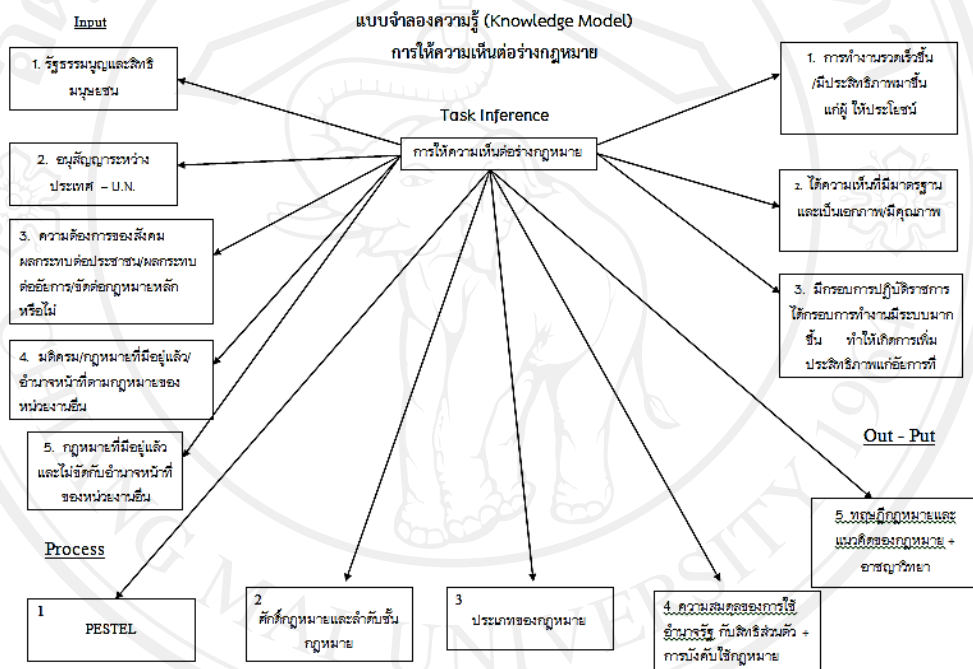
sensor ประเด็นข้อกฎหมาย

senor แบบของกฎหมาย

sensor การให้เหตุผล

ที่นี้ถามว่าแล้วเราสร้างพวกนี้ได้ยังไง เขาเรียนรู้ตลอดชีวิต เราก็ใช้ระบบ Mentor แบบเดิม จาก Mentor ซ้ำ Mentor มันจะเกิดประเด็นนี้ขึ้นมา พวกนี้มานั่ง E-learning ไม่ได้

9. จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและ ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้เป็นแบบจำลองความรู้ในการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล แลได้นำเสนอของการจับความรู้เป็น Task Inference Input Inference Process Inference และ Output Inference ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ดังนี้

10. บทสรุปการประชุม KM TEAM ของผู้บริหารและพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย วันที่ 26 สิงหาคม 2554 ณ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

10.1 ในการประชุมของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย โดยมีระเบียบวาระ ดังนี้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงานวิชาการ โทร 0 2143 9491

ที่ อส 0027(พก)/116

วันที่ 23 สิงหาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญประชุมเพื่อพิจารณาการจัดการความรู้การให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย กรณีความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต

เรียน คณะทำงานการจัดการความรู้ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

ด้วยผมได้เสนอหัวข้อการค้นคว้าอิสระการนำเสนอระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย กรณีความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต จึงขอ กำหนดวันนัดประชุม เรื่อง การค้นคว้าอิสระ ระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย กรณีความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต ของคณะทำงานการจัดการความรู้ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ในวันศุกร์ที่ 26 สิงหาคม 2554 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมสำนักงานอัยการสูงสุด ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคาร A ชั้น 7 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ โดยมีระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 1 ในวันพุธที่ 29 มิถุนายน 2554

ระเบียบวาระที่ 3 เพื่อพิจารณากระบวนการจัดการความรู้การให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายกรณีความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต

ระเบียบวาระที่ 4 อื่น ๆ (ถ้ามี)

จึงขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุม ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

ยศพล เหล่าพูลสุข

(นายยศพล เหล่าพูลสุข)

รองอธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ

บัญชีรายชื่อผู้เข้าประชุมการจัดการความรู้ของ สฟพ.
เรื่อง การค้นคว้าอิสระ ระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการงานให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย

กรณีความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต

ในวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมสำนักงานอัยการสูงสุด

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคาร A ชั้น ๗ (โซน S ๒) ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ

ลำดับ	รายชื่อ/ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายยุคล เหล่าพูลสุข รองอธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ	ยุคล เหล่าพูลสุข	
๒	นางสาวมาริษา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย	มาริษา ชินประทีป	
๓	นายเดช คุ่มพันธ์ อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	เดช คุ่มพันธ์	
๔	นายฉัตรชัย ตริพิพัฒนกุล อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	ฉัตรชัย ตริพิพัฒนกุล	
๕	นายอดุลยคุปต์ ทองจีน อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	ติตราชการ	
๖	นายฉัทปณ์ รัตนพันธ์ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	ฉัทปณ์ รัตนพันธ์	
๗	นายมาร์ค เจริญวงศ์ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	ติตราชการ	
๘	นายชานิต วงศาโรจน์ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด	ลา	
๙	นายปราณพงษ์ ติลภัทร อัยการประจำกอง	ปราณพงษ์ ติลภัทร	

๑๐	นายเกื้อพงษ์ เกียรติจิรโชติ อัยการประจำกอง	เกื้อพงษ์ เกียรติจิรโชติ	
๑๑	นายคฑาทูธ อาษานอก นิติกร	คฑาทูธ อาษานอก	
๑๒	นายชาญณรงค์ พงศ์ภัก นิติกร	ชาญณรงค์ พงศ์ภัก	
๑๓	นายศรีสุทัต เกิดแก้ว นิติกร	ศรีสุทัต เกิดแก้ว	
๑๔	นายสากล มหาอุป นิติกร	สากล มหาอุป	

10.2 จากผลการประชุมการจัดการความรู้เพื่อทำระบบการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างเสริมประสิทธิภาพในการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาโดยการทำระบบ KMS หรือ knowledge Management System เพื่อขจัดปัญหาในวิกฤตของเรา 4 ประการคือ

1. เรื่องเร่งด่วน การให้ความเห็น
2. ก็คือเรื่องคนที่เข้ามาใหม่ไม่มีองค์ความรู้
3. ก็คือขาดแหล่งสารสนเทศคือขาดพื้นความรู้ต่าง ๆ
4. ก็คือไม่มีผู้เชี่ยวชาญที่จะให้ความเห็นในเรื่องนี้ ก็เป็นวิกฤตมีทฤษฎีการจัดการ

ความรู้ก็คือของโนนาคะ เป็นทฤษฎีการจัดการความรู้ระดับ เป็น Knowledge Spiral คือหมายความว่าสามารถจะหมุนองค์ความรู้ของเรานี้จาก Tacit knowledge คือจากคนละระดับ Socialization ไป Externalization ให้มันออกมาเป็นรูปเอกสารและก็ให้มันออกมาและสามารถเรียนรู้กันได้ และที่ Complination เราสามารถหาความรู้จากส่วนอื่นบวกรวมทศรูปการประชุม KM TEAM ของ สฝพก. วันที่ 26 สิงหาคม 2554 ณ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย กับความรู้เดิมมาผนวกกันเพื่อสร้างองค์ความรู้ขึ้นมา แล้วเข้าไป Internalization เอาเข้าไปในตัวของคนในสำนักงานเราด้วย

ผมทำหัวข้อเรื่อง ความรับผิดชอบทางอาญาของคนวิกลจริต

ผมได้นำเรียนในแผ่นนี้ที่แจกทุกท่าน อยากจะให้ใช้แผ่นนี้เป็นหลัก และก็จากวิธีการจับความรู้ระดับ มันก็จะมี Input คือตัวที่ต้องเอาเข้ามาก่อนแล้วก็ Process และที่ Output เพื่อให้เป็นระบบของการจัดการความรู้แล้วผมได้มาคุยกับท่านฝ่ายครึ่งหนึ่ง

ท่านธรรมนิศย์ฯ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหลักการที่ว่าของ เขามีอะไรบ้างในเรื่องของการให้ความเห็นต่อกฎหมาย ของเขาก็ได้แยกกฎหมายออกเป็น 10 กลุ่ม งาน อันนี้ก็เพื่อประโยชน์ของการจัดตามหน้าที่ แล้วเรื่องความเห็นของกฎหมายของเขาก็มีการใช้ หลักผู้เชี่ยวชาญคือคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีประสิทธิภาพนี้คือเขาใช้ผู้เชี่ยวชาญของกรของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย ซื่อนี้ ตรงกับงานของเรา คือมันมี 2 ประการ มีกฎหมาย ที่เกิดขึ้นจากของเราเอง วิฤตในเรื่องเวลาจะน้อยเพราะไม่มีเวลา มุ่งเน้นเฉพาะกฎหมายที่เข้า ครม.ส่งมาให้และเราก็ต้องทำความเห็นส่งเขาไป

การพัฒนากฎหมายรวมอยู่ในการให้ความเห็นกฎหมาย การแก้ไขกฎหมาย การยกเลิก กฎหมาย การยกร่างกฎหมายเป็นงานของเราที่เป็นงานยกร่างกันมองตรงนั้นวิฤตเรื่องเวลาจะไม่มี แต่อันนี้มันมีวิฤตเรื่องเวลา เรื่องแหล่งสารสนเทศ เรื่ององค์ความรู้ของทำงาน และขาด ผู้เชี่ยวชาญ 4 อันสรุปว่าจะไปทำตรงนี้แล้วเสนอความเห็นว่ามันงานอัยการที่เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ ได้พิจารณา แล้วทั้งหมดที่ได้มาจากที่ได้ไปถามท่านฝ่ายๆกับท่านอธิบดีฯ ท่านกฤษณะและท่านรอง เลขาธิการกฤษฎีกาฯ สรุปมาเป็นแผ่นนี้

1. เราจะต้องคิดว่าหลักกฎหมายนี้กระทบ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือเปล่า
2. กฎหมายนี้ถ้าเราจะไปทำเป็นอนุสัญญานี้ก็ดูว่ากฎหมายนั้นมันเกี่ยวข้องกับไหม เพราะบางฉบับมันไม่ได้เกี่ยวกับต่างประเทศ
3. ดูว่ากระทบกับประชาชนไหม ความเสียหาย ประชาชนจะสูญเสียอะไรได้บ้าง จะ สูญเสียอะไรหรือเปล่า กระทบต่อประชาชนมีหรือไม่ ผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่อัยการมีหรือไม่ อันนี้ที่ต้องดู แล้วก็ขัดกับกฎหมายไหม เขามีอำนาจทำไหมในแต่ละหน่วยงานที่เขาส่งร่างมา ตรงนี้ ค่ะที่ในทางปฏิบัติเราทำกัน แต่ส่วนเอกสารที่เขียนมานี้ค่อนข้างจะกว้างเป็นทฤษฎี ๆ อย่างเช่นว่า ความมีจิตวิญญาณก็ไม่ได้ใช้มากนัก

นี้มันจะมีระบบเห็นใหม่ครับ มาถึง Process ละข้างล่างเห็นใหม่ครับ ข้างล่างจะมีด้วยท กฎหมาย ประเภทของกฎหมาย เป็นเรื่อง Process ละ เอาเรื่องแรก ๆ เรื่องที่ต้องคิดถึงก่อน และก็ Domain Concept มันนะครับ แล้วก็ ของท่านอาจจะไม่ได้ชุดนี้

อย่างรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อคิดถึงรัฐธรรมนูญ ความคิดพวกเราต้องคิดถึงอะไร มติ ครม.ซึ่งเราจะต้องคิดถึง เพราะมันจะมีการจำกัดบางอย่างที่จะร่างกฎหมายไม่ได้ อย่างเช่น ตั้งหน่วยงานองค์กรขึ้นมา เป็นต้น

กฎหมายที่มีอยู่แล้วครับ เพราะที่มันออกมาที่กฎหมายมันไปขัดกับอำนาจหน้าที่ของ หน่วยงานอื่น

การนำเสนอ PESTEL ก็คือดูการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม แล้วถึงความชอบไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผมก็บอกขอไปหน่อยก็มองถึงความเป็นจุดอ่อนจุดแข็งอุปสรรคและโอกาส ไม่ทราบผมก็นำเสนอ PESTEL ก็คือดูการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม แล้วก็ความชอบไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผมก็บอกขอไปหน่อยก็มองถึงความเป็นจุดอ่อนจุดแข็งอุปสรรคและโอกาส ไม่ทราบว่าผมคิดเป็นเชิงทฤษฎีมากไปไหม

SWOT น่าจะเป็นเรื่องของการทำงานธุรกิจนะครับ แบบว่าจุดอ่อน จุดแข็งของที่เราจะไปลงทุนทำอะไรสักอย่างน่าจะตัดออกนะ ผมว่ามันมากไป ในความเห็น ตอนนั้นผมเสนอ Proposal มีผมก็เลยต้องเอามานำเสนอ : SWOT นี่ผมว่าน่าจะเป็นเรื่องของการทำงานธุรกิจนะครับ แบบว่าจุดอ่อนจุดแข็งของที่เราจะไปลงทุนทำอะไรสักอย่าง

Process ให้ดูว่า PESTEL ก็คือทางกฎหมายกระทบทางการเมือง นโยบายใหม่ ทางเศรษฐกิจมันกระทบมากไหม ก็ใช้ Common Sense หรือความรู้ทั่วไป เราคงไม่ได้วิเคราะห์ไปจนถึงนักเศรษฐศาสตร์ แต่หมายความว่าเรานักกฎหมายต้องคำนึงถึงมุมมองพอสมควร ถ้ามันลึกซึ่งเราอาจจะตั้งข้อสังเกตว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเศรษฐศาสตร์ต้องให้นักเศรษฐศาสตร์มาดูชี้ว่ากฎหมายตรงนี้มี ความหมายอย่างไร ถ้าเราอ่านแล้วไม่เข้าใจ หรือกระทบกับสังคมเราก็จะมองมาตรงนี้ และเทคโนโลยีก็ต้องมองนะครับ แล้วก็เรื่องสิ่งแวดล้อมก็เป็นเรื่องสำคัญ ก็เอ่ยออกมา การที่ย่อมานี้ไม่ใช่เป็นเรื่องเปลี่ยนแปลง แต่เป็นเรื่องว่าคิดไม่ให้ขาดองค์ประกอบ L ก็ Legally ก็คือความชอบด้วยกฎหมาย ระบบกฎหมายเองก็มี Common Law อะไร ประเภทกฎหมายนี้ที่ผมลอกมาจากเอาขึ้นมา เป็นประเภทเพื่อที่ว่าจะตรงกับของทฤษฎีกฎหมายกับแนวความคิดก็จะตรงกับเหมือนกับที่ท่านฝ่ายว่าตัว Legal Mind ที่ว่าแต่ตัวนี้จะมาอยู่ตรงนี้ได้ไหมครับ ถ้าไม่คิดตอนแรก ๆ แนวความคิดมันจะ กฎหมายกับ Legal Mind มันน่าจะใกล้เคียงกันนะครับ อันนี้มันก็ที่ผมได้คิดก็ทางท่านธรรมเนียมท่านก็บอกว่าการร่างนี้ต้องมี Legal Mind ก็เลยน่าจะคิดตั้งแต่แรก ๆ ก็เลยใส่มาเพื่อนำเสนอให้ท่านว่าผมมีที่มา ไม่ใช่ว่า ส่วนหนึ่งผมคิดเอง ส่วนสองผมก็ฟังเขา มา แล้วก็เอามาใช้ท่านฝ่าย ๆ และ Rule of Law เขาก็บอกว่ายังไงกฎหมายก็ต้องเป็นหลักใหญ่คือ หลักนิติธรรม

แต่จริง ๆ แล้วพอเราปักธงจากท่านนี้จากที่ปรึกษาไป คล้าย ๆ เรามีธงไป ไปงานนี้ต้องรบแพ้ชนะก็ไม่เห็นเป็นไรก็แพ้ บางคนเขาไม่รู้จะพอรบไปก็ดีกลอง ช้องศึก นี้ก็จะเอาจริง ไม่ใช่เลยต้องแพ้ เป็นไปได้ไหม ยุทธศาสตร์ในเรื่องนี้ต้องชนะถือธงอย่างนี้ ไปรบแล้วไม่ชนะ ก็ทำได้ตามกำหนดกฎเกณฑ์ คนไปชี้แจงก็ไม่ต้องหนักใจเราต้องไม่โดดเดี่ยวไปแพ้แล้วเหมือนไปแพ้คนเดียว ไม่ใช่หลังจากทำแล้วนี้มันจะมีมาตรฐานและเป็นเอกภาพอันนี้ก็คือต้องการจะตอบคำถามตรงนี้

คำว่าเอกภาพตรงนี้ผมไม่ค่อย คือว่ามาตรฐานเพราะว่ามีกรอบเหมือนกัน แต่ตัวเอกภาพคือมันต้องเหมือนกันหรือเปล่าครับ ถ้าดูตามถ้อยคำเอกภาพว่าเหมือนกันว่าเหมือนกัน แต่ถ้าไปในแนวเดียวกันอย่างนี้คิด

ความมีมาตรฐานเอกภาพก็ถือว่าข้อความตรงนี้ สำหรับงานเราแล้วนี้ กฎหมายสารพัดรูปแบบที่เข้ามาเนี่ย เราแทบจะวางมาตรฐานไม่ได้เลยว่ อย่างนี้วางแนวมาตรฐานยังไงเพราะมันมีหลายสารพัดเรื่องเข้ามาเพราะฉะนั้นทุกเรื่องเนี่ยมาตรฐานเอกภาพไม่ค่อยมี แต่หมายความว่าที่สำคัญคือ อุปกรณ์อะไรต่าง ๆ ตามขบวนการต่าง ๆ เนี่ยมันจะช่วย แต่เราไม่สามารถที่จะวางมาตรฐานตามเอกภาพได้เลย เพราะว่าความแตกต่างของกฎหมายแต่ละเรื่อง สาระสำคัญไม่เหมือนกัน เราจึงวางกรอบมาตรฐานและเอกภาพ

มาตรฐานหมายถึงว่าหน่วยงานข้างนอกก็ยอมรับเรา ๆ ให้ความเห็นไปกฤษฎีกาเขาก็ยอมรับปรับแก้ตามที่เรเสนอนี้แหละคำว่ามาตรฐาน (อฟฟก. มีความเห็นว่าจะเอาออก คือ คำว่าเอกภาพ)

มีกรอบในการปฏิบัติราชการ หมายความว่าหลังจากที่ทำตรงนี้ ทำการจัดการความรู้เรื่อง KMS นี้เราก็จะได้มีความรู้ในการมีแนวความคิดมีมาตรฐาน มีกรอบในการปฏิบัติราชการ

: ไซค์ะคือ 1.การทำงานรวดเร็วขึ้น คล่องตัวขึ้น มีประสิทธิภาพ มีมาตรฐานขึ้น และก็ทำให้กรอบการทำงานมีระบบที่ดีมากขึ้น การวางระบบต่าง ๆ เนี่ยมันดีขึ้น อย่างนี้ต่างหาก ซึ่งการวางระบบตรงเนี่ยมันสามารถที่จะเพิ่มทักษะในการทำงานให้ผู้ปฏิบัติคือพนักงานอัยการได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม คือมันดีขึ้นแน่นอน มันเป็นรูปธรรมที่มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

คือ ถ้าเราจะพูดง่าย ๆ ในทางปฏิบัติก็หมายความว่า เราจะดูกฎหมายฉบับนั้น ว่าเกี่ยวข้องกับอนุสัญญาต่างประเทศหรือไม่ เกี่ยวข้องกับต่างประเทศไหม บางอย่างมันไม่เกี่ยว ยกตัวอย่างเช่นกฎหมายเรื่องชีวิตอนามัย อย่างนี้มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาอะไรเลย แต่อนุสัญญาเรื่องอาชญากรข้ามชาติเนี่ยต้องไปค้นคว้าละ ว่าประเทศนั้นประเทศนี้เป็นยังไง อาชญากรข้ามชาติเนี่ยต้องใช้อนุสัญญา สิทธิพิเศษอย่างนี้ต้องดูอนุสัญญาละ ว่าเราจะต้องออกกฎหมายเพื่อไปคุ้มครองสิทธิพิเศษตามอนุสัญญา อย่างอาชญากรข้ามชาติ เราก็ต้องออกกฎหมายเพื่อให้ไปสอดคล้องกับอนุสัญญาที่เราลงนามเป็นภาคี คือว่าการที่เราจะดูหลักอนุสัญญานี้มันก็ต้องดูกฎหมายจากที่บอกว่ามันเกี่ยวข้องกับไหม ถ้าไม่เกี่ยวข้องเราก็ไม่ดู

อันนั้นจะเกี่ยวข้องน้อย สนธิสัญญา เพราะว่ามันเป็นเรื่องแบบที่เป็นเฉพาะเป็นทวิภาคี พหุภาคี ต้องดูใหม่ บัญญัติกฎหมายส่วนใหญ่มันจะโดยรวม เป็นพหุภาคี ถ้าจะให้สองประเทศนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเน้นเท่าไรจริง ๆ อันนี้เราไม่ต้องข้อยก็ได้ มันก็แค่ อนุสัญญารวมเป็นอันเดียวแค่นี้ก็พอ คือเขาถ้าเกี่ยวข้องกับเราก็เข้าไปดูละ แต่ถ้าไม่เกี่ยวข้องเราก็จะไม่ดู

ผลกระทบต่อประชาชนและผลกระทบต่ออำนาจอัยการ อันนี้หลัก ๆ จะต้องคิดอะไร มั่ง คือผลกระทบต่อประชาชนหรือผลกระทบต่อสังคมนี้ะคะมันก็จะแยกเป็นอันเดียวกัน และผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ต่ออัยการเรา เพราะเรามีอำนาจหน้าที่อยู่ในการที่จะทวงความยุติธรรม กระทบใหม่อะไรอย่างนี้ก็ต้องดู เรื่อง ส่วนใหญ่เราก็จะต้องดูก่อนเกี่ยวกับหน้าที่ของอัยการเรา ส่วนใหญ่จะเป็นอันดับแรกของเรา นี่คืออำนาจหน้าที่ของอัยการ อำนาจหน้าที่อัยการ ผลกระทบต่อประชาชน สังคม ผลกระทบต่อรัฐ คล้าย ๆ ประโยชน์ของรัฐ สิทธิประโยชน์ของรัฐ เพราะฉะนั้น บางอย่างก็ทำให้รัฐเสียหาย อย่างเช่น อนุญาตตุลาการ อย่างนี้เป็นต้น อะไรอย่างนี้ะคะที่ต้องเข้าไปดู

มติ ครม. ที่นี้ มติ ครม. ในประเด็นนี้ต้องไปดูอะไร ต้องไปคุมคิดทั้งหมดใหม่หรือเฉพาะมติที่เกี่ยวข้อง มติ ครม. ที่เกี่ยวข้อง Concept มันเลยนะที่ต้องคุมคิดที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นก็พอละ ห้ามเพิ่มหน่วยงาน โบราณสถานก็ไปดูเรื่อง โบราณสถาน คือบางทีกฎหมายมันไม่ได้เขียนไว้ ต้องไปดูลำดับล่างลงไปก็ต้องไปคุมคิด ครม. ว่ากำหนดไว้ไหม นอกจากกฎหมาย สิ่งที่จะต้องพิจารณา คือ มติ ครม. มันบอกหลาย ๆ อย่างเช่น บอกเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติงานของอัยการด้วย เช่นว่าหน่วยงานของรัฐมีปัญหาเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจเรื่องการแก้ต่าง ว่าต่าง ในชั้นคดีแพ่งนี่ก็เป็นมติ ครม. ซึ่งก็ออกมาว่าอัยการต้องทำยังไง อย่างเช่นว่าส่งคดีขาดอายุความให้อัยการ ก็เป็นข้อยุติมาแล้วว่าอัยการไม่ต้องรับก็ได้ อะไรอย่างนี้ มันก็เป็นมติ ครม. ซึ่งมันมีหลายอย่าง เราก็ต้องไปดูที่มันเกี่ยวข้อง

ไม่ขัดต่ออำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอื่น และคิดเอาความรู้กฎหมาย 4 มุมเมือง กฎหมาย 4 มุมเมืองคือ กฎหมายสี่มุมเมืองก็คือกฎหมายสี่หลัก ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

จัดรัฐธรรมนูญ จัดกฎหมายใหม่ จัดกฎหมายแม่ใหม่ อะไรอย่างนี้ จัดกฎหมายอื่นใหม่แบบนี้ เช่นว่าถ้าสมมติว่ากฎหมายที่เขาตราออกมานี้ มันจะมีโทษทางอาญา โทษปรับโทษอะไรก็แล้วแต่เราต้องไปดูว่ามันขัดกับกฎหมายอาญาใหม่ เขามีอำนาจหรือเปล่า หรือว่ากฎหมายเดิมนี่กฎหมายประมวลอาญาเขามีอยู่ละ ไม่ต้องมายกหรือคุณมายกทำไมอีกอะไรอย่างนี้ ความซ้ำซ้อน ความซ้ำซ้อนในการร่างกฎหมาย ความจำเป็นในการตรากฎหมาย ตรงนี้มีความจำเป็นไหม ซ้ำซ้อนใหม่

ประเภทกฎหมายมาจากของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่านว่าการมีกรอบขึ้น แสดงว่า KM ของมีความเห็นด้วยในระดับหนึ่ง ท่านเห็นใหม่ว่า 10 ประเภทนี้ อันท่านธรรมนูญ รong เลขฯ เขาไปนั่งด้วยแล้วเขาให้คำแนะนำ คือตรงนี้ตรงกระบวนการตรงนี้เรา แผ่นนี้ ต่อไปผม ก็จะต้องหาอะไรมารองรับงานของเรา คือทฤษฎีกฎหมายท่านสามารถคลิกเข้าไปในระบบ KMS มีอะไร ท่านพอจำได้ไหมที่ผมต้องการจะทำให้ได้ว่าท่านต้องสามารถมีข้อมูลมติดีตัวอย่างว่าที่ไปทำ

มานี้เข้าระบบคลิกเข้าไปหาได้เลยนะ เป็นองค์ความรู้ประเภทของกฎหมาย แต่ที่มันคืออย่างนี้คำว่าประเภทของกฎหมายนี้มันจะแปลว่าอะไร แต่ที่จดมานี้มันคือกลุ่มของกฎหมาย เป็นกลุ่มของกฎหมาย ท่านจะปรับก็ได้ถ้าประเภทของกฎหมายนี้ถ้าเป็นเรา ๆ ก็เข้าใจ มันก็จะมีอาญา มีแพ่ง มีปกครอง มหาชน อะไรพวกนี้มหาชน นี่ก็คือประเภท ถูกไหม และที่จดมานี้ 10 กลุ่มนี้ มันเรียกประเภทใหม่ กลุ่มกฎหมาย เท่าที่ฟังวันนั้น คือกฤษฎีกาเขาจะแบ่งกลุ่มงานร่างกฎหมายที่จะรับเข้าสู่กระบวนการเป็นภาษาของกฤษฎีกา แต่ของเราเขาจะวางแบบหลวม ๆ เช่น ถ้ากฎหมายนี้ก็มาอย่างนี้คือของเราจะแบ่งเป็นประเภท อาญา แพ่ง ปกครอง สิทธิมนุษยชนก็ว่าไปของท่านกุดพล หรือว่าสิทธิทางปัญญา หรือว่าลิขสิทธิ์ มันก็อยู่ในนี้ อันนี้คือประเภทกฎหมายที่สำหรับเรา แต่ที่ของกฤษฎีกาเขามานี้มันค่อนข้างจะกว้างเราก็ไม่ค่อยได้ใช้ เช่นกลุ่มกฎหมายราชการแผ่นดิน นาน ๆ เราจะได้รับมาพิจารณาซักทีหนึ่ง กลุ่มกฎหมายการดำเนินการปกครองก็ต้องพนักงานคดีพิเศษ เท่าที่สำนวนส่งมาให้เราเนี่ย ต้องเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับโทษทางอาญาที่มีโทษทางอาญา เกี่ยวกับคดีความหรืออะไรพวกนี้ทางรัฐบาลจะส่งมาที่สำนักงานอัยการสูงสุดเราอาจจะใช้ที่ปรึกษา(คณะที่ปรึกษา) ในส่วนที่เกี่ยวกับเรา เขาก็จะทำมาในส่วนที่เกี่ยวกับเราอย่างเช่น กฎหมายสวัสดิการสังคมที่เขาส่งให้มาไม่เกี่ยวกับเรา กฎหมายการศึกษาไม่มา ไม่เคยได้เจอเลย กฎหมายการค้าอุตสาหกรรมก็ไม่มี ไม่มาหาสำนักงานอัยการสูงสุด

ช่วยปรับ Process คำว่าประเภทกฎหมาย 10 กลุ่มปรับประเภทกฎหมาย 10 กลุ่มการแบ่งกลุ่มงานกฎหมายของสำนักงาน

สำนักงานได้จัดแบ่งกลุ่มงานกฎหมายด้านต่าง ๆ ไว้ ๑๐ กลุ่มงาน ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งงานตามประเภทกฎหมาย เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อให้ทันระยะเวลาในการให้ความเห็นต่อรัฐบาล ดังนี้

- (๑) กลุ่มกฎหมายการเมืองการปกครอง
- (๒) กลุ่มกฎหมายบริหารราชการแผ่นดิน
- (๓) กลุ่มกฎหมายการคลัง
- (๔) กลุ่มกฎหมายการเงิน
- (๕) กลุ่มกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม
- (๖) กลุ่มกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) กลุ่มกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา
- (๘) กลุ่มกฎหมายการศึกษา
- (๙) กลุ่มกฎหมายสวัสดิการสังคม

(๑๐) กลุ่มกฎหมายสาธารณสุข สิ่งที่กำลังถึงเบื้องต้นในการพิจารณาการให้ความเห็นทางกฎหมาย

สิ่งที่กำลังถึงเบื้องต้น เมื่อได้รับเรื่องจากคณะรัฐมนตรี กล่าวคือ

๑. ทฤษฎีกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ เช่น หลักกฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลัง ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการร่างกฎหมายอาญา เป็นต้น

๒. ปรัชญาของกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อให้บุคลากรมี Legal Mind หรือจิตวิญญาณของกฎหมาย ซึ่งทำได้ยากหากไม่มีการฝึกฝน ซึ่งการพิจารณาร่างกฎหมายหรือให้ความเห็นทางกฎหมายมิใช่พิจารณาแต่ตัวบทกฎหมายนั้นอย่างเดียว ต้องมองรอบด้าน ทั้งเรื่องสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมายระหว่างประเทศต่าง

แต่มันไม่ถึง 10 กลุ่ม มาถึงเราก็กลุ่ม: อาญา แพ่ง ปกครอง สิทธิมนุษยชน ทรัพย์สินทางปัญญา สาธารณสุข แล้วที่เป็นโทษทางอาญา ประมวลกฎหมายที่มีโทษทางอาญา มาถึงเราทั้งหมด แล้วอย่างอื่นอีกไหมครับ: อาวุธปืน ก็คือแพ่ง อาญานี้ก็มาหมด หรือบางทีกฎหมายที่มีโทษทางอาญาทาง แพ่งก็มา ไม่ใช่โทษอย่างเดียว ที่มันเกี่ยวข้องกับทางอาญา ก็มาหมด เพราะบางอันที่ส่งมา มันก็ไม่มีโทษ มันจะเกี่ยวข้องกับทางอาญา: คือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาญานี้ก็จะมีที่เป็นกฎหมายแพ่งที่มันเกี่ยวกับการทำงานของอัยการ เช่นว่าการบังคับคดี กฎหมายล้มเมืองมาหมด

ตรงนี้เป็นตัวหัวข้อ คือสิ่งที่ เป็น Process เมื่อมี Process แล้วอะไรที่ต้องดูก่อน

1. สักดิ์กฎหมาย ดูประเภทกฎหมายหรือ เช่นว่า อาญา หรือดูยังไง ถ้าสมมติว่าเป็นกฎหมายที่มีโทษเกี่ยวกับทางอาญา ถูกใหม่ ก็คือว่า 1.เราก็ดูรัฐธรรมนูญ ชัดใหม่ ต่อกฎหมายใหม่ 2.ดูประมวลอาญา คล้องกับประมวลอาญาซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทหรือเปล่า ใช่ไหมคะ 3.เราก็ต้องดูความจำเป็นความเหมาะสมว่าควรไหมที่จะกำหนดโทษ ควรไหมอย่างหนึ่ง มีความจำเป็นไหม 4.ก็ต้องดูว่าความจำเป็นในการตรากฎหมายว่าคุณมีความจำเป็นที่จะตราเรื่องนี้หรือเปล่าเพราะว่าทางอาญาก็มีบทกำหนดโทษอยู่แล้ว ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่นเรื่องลิขสิทธิ์ อย่างนี้ กฎหมายก็บอกอยู่แล้วว่าโทษเป็นอย่างไร คุณก็ยังไม่ยกมาอีก คุณจะจับผู้ซื้อ จับผู้ขาย เราก็ต้องดูว่ากฎหมายที่จะเข้ามา นี้ 1 ลำดับศักดิ์กฎหมายที่เราดูแล้วมันเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิล้มเมืองด้านใด เช่นกฎหมายวิ.แพ่ง วิ.อาญา อาญา แพ่ง ก็เอากฎหมายอื่นเข้ามาประกอบ เช่น สิ่งแวดล้อมก็ดี ปกครองก็ดี หรือระเบียบว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นเพียงกฎหมายประกอบแต่หลัก ๆ แล้วมีอยู่ 4 ตัว หรือ ล้มเมือง ประเภทกฎหมายก็ขอแก้แล้ว ส่วนอาญาวิทาก็เอาไปรวมกับกฎหมายความสมดุล เราก็ถือว่าเราไม่เอาแล้ว อาญาวิทาก็เอาไปรวมกับกฎหมายความสมดุล เราถือว่าเราไม่เอาแล้ว อาญาวิทาก็เอาไปรวมกับกฎหมายความสมดุล

: Process ความสมดุลกับการใช้อำนาจรัฐกับสิทธิส่วนตัว ก็หมายความว่าช่างกันระหว่าง สิทธิส่วนตัวกับการใช้อำนาจรัฐ ส่วนใหญ่มันจะใช้ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจยึด คั้น การเข้าไปในบ้าน อะไรจะคิดก่อน Domain Concept : อำนาจนั้นมีไหม อำนาจหน้าที่ อำนาจรัฐนี้มันต้องยังไง ต้องควบคุม การที่รัฐจะออกกฎหมายอะไรเพื่อเพิ่มการควบคุมอาชญากรรมในประเทศนี้ การออกเท่านี้เป็นประโยชน์ใหม่ ต้องดูว่าสัดส่วน อย่างอเมริกาที่เกิด 911 เขาก็จะออกกฎหมายให้เข้ม เพื่อที่จะสามารถควบคุมไอ้พวกก่อการร้ายได้เยอะเลยนะครับ ก็จะต้องให้สิทธิ์การตรวจค้น บ้านเลขที่บัตรประชาชนให้ได้ง่ายขึ้น เราก็ต้องดูว่าใครละเมิดสิทธิบุคคลยังไง และเกินไปหรือเปล่า ใน Concept เอาจากไหนมา ลองสรุปมาว่าเป็นประเด็นตรงไหน: ก็ต้องดูสถานการณ์ปัจจุบันหรือเปล่าว่าบ้านเมืองเรามันเป็นอย่างไร ดูสัดส่วนกับสถานะบ้านเมือง และความจำเป็นของบ้านเมืองด้วย

นี่คือ Concept นี้มันไม่ใช่ทฤษฎีอะไรเลยแต่ว่ามันเป็น Concept ที่ต้องคิดถึง กฎหมายก็ไม่ผ่าน มันก็ไม่ดี เป็นกฎหมายที่ไม่ดีถ้าคิดถึงตัวพวกนี้ อย่าง 3 จังหวัดภาคใต้กับกรุงเทพฯ ดู Concept แล้วมีอะไรอีกนี่มันคงมีไม่มากกับการบังคับใช้กฎหมาย คือตรงนี้นั้นเขียนว่าความสมดุลของการใช้อำนาจรัฐกับสิทธิส่วนตัวก็หมายความว่าใช้อำนาจของรัฐนี้จะต้องไม่ละเมิดสิทธิส่วนตัวหรือบางอย่างต้องเกินสิทธิส่วนตัว เขาเรียกว่าการจำกัดสิทธิ์ ถ้าแปลจากตรงนี้นั้นมันหมายความว่าอย่างนั้นหรือเปล่าแต่การใช้มันต้องอยู่ภายใต้ความจำเป็นจริง ๆ นะครับ ที่บอกเป็น Concept ว่าการใช้อำนาจรัฐกับสิทธิส่วนตัว การใช้อำนาจรัฐ มันต้องมีกฎหมายรองรับอยู่: คือการใช้อำนาจรัฐนี้มันต้องเป็นไปตามตัวบทกฎหมาย: ตามสถานการณ์ นั่นก็ยกตัวอย่าง 3 จังหวัดภาคใต้ เขียนไว้ด้วย พอมีตัวอย่างปื๊บก็จะมีไว้ให้เราได้คิด และก็จะมีอะไรอีกไหมซักข้อหนึ่งหรือไม่มีก็ให้ดูอย่างเดียวกันพอ เพราะบางอย่างก็บังคับให้มี Concept อันเดียวพอไม่ต้องมีเยอะ ถ้ามีเยอะก็ต่างหาก **ต้องสมดุล** ระหว่างสองตัวนี้ และก็การบังคับใช้ก็ให้เป็นธรรม ดูความยุติธรรม เพราะเราเอาการบังคับใช้มาอยู่ในหัวข้อนี้ด้วย สำหรับการตรวจสอบตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ การตรวจสอบก็จะดำเนินคืออีกอันก็ต้องดูการตรวจสอบด้วย สำคัญนะเรื่องความสมดุลของการใช้อำนาจ เพราะว่าบางทีแค่ใช้อำนาจ แล้วเรามีอะไรไปตรวจสอบเขาละ กฎหมายนั้นก็จะเป็นประโยชน์เพราะเราไม่ทำให้รัฐใช้อำนาจเกินสัดส่วน เพราะมี Balance เข้ามา ลำดับต่อไป ทฤษฎีกฎหมายอาญาตามแนวคิดทางกฎหมายอันนี้เราก็อาจจะเอาอาญาวิทยามาพิจารณาด้วย อย่างเรื่องอายุความนี่ก็มีสองทฤษฎี แต่ Common Law อายุความเขาไม่มี อย่างของ Civil Law เขาก็จะมีการกำหนดเรื่องอายุความ สิ่งที่จะดูคือ 1.ทฤษฎีกฎหมายต่าง ๆ ทั้งหมดอาญาอาญาแพ่ง 2.ก็เรื่องอายุความใช้ใหม่ ที่เราจะดูแล้วก็อาญาวิทยามะครับ รวมกันตรงนี้ ทางฝ่ายพวกนี้ทั้งทฤษฎีแล้ว เรื่อง Concept of Law เป็นเรื่องสำคัญ แล้วพบก็เลยเอามาเติมใส่ไว้ ว่านอกจากทฤษฎีอย่างเดียวแล้วต้องมี Concept of Law ซึ่ง Legal Mind มาใส่ในตรงนี้ใช้ใหม่ Legal Mind นี้ก็ได้จากคุณธรรมนิศัยนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมาย

ซึ่งมันก็จะสอดคล้องกับแนวความคิดทางกฎหมายหรือ Concept of Law นะซึ่งต้องคิดถึง Legal Mind อีกข้อหนึ่งเป็น Domain ปรากฏว่าคนนี่เขามีความยุติธรรมในใจหรือเปล่าอย่างนั้นหรือเปล่า มันไม่ใช่สิ่งที่จะเอามาเป็นองค์ความรู้ที่ทุกคนจะทำให้เหมือนกันหมด มันเป็นเรื่องที่เป็นประสบการณ์ของแต่ละคนที่ทำงานมานี้แต่ละคนจะมี Concept ที่ต่างกันไป

กรอบการร่างกฎหมาย อันนี้มันไม่ใช่มันแค่เป็นเพียงว่ามันไม่กรอบ มันเป็นคล้าย ๆ กับว่าแบบฟอร์มการเสนอกฎหมายคือความจริงแล้วมันก็เป็นความจำเป็นตามกฎหมายมีผลอะไรครบมันเป็นเรื่องของขั้นตอนการเสนอกฎหมาย คือ เป็นแบบ เพราะถ้าคุณไม่เสนอไปแบบนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเขาก็ไม่รับ

Output ทำงานเร็วขึ้น การทำงานรวดเร็วขึ้น รวดเร็วใหม่ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การทำงานรวดเร็วมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ต้องเป็นคนขยัน) คือให้มีความสะดวก รวดเร็ว คล่องตัว ประสิทธิภาพสูงขึ้น แบบนี้ละ มีความเป็นระบบมาตรฐานดีขึ้น น้อย่างนี้ล่ะแน่นอน งานเป็นระบบ มีมาตรฐานดีขึ้น: ใช่ ผลสุดท้ายมันก็จะออกมาแบบนี้คือสุดท้ายก็คือ ความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ คล่องตัว แล้วก็เมื่อมันมีความคล่องตัว ประสิทธิภาพขึ้นแล้วนี่มันก็จะเป็นการชักจูงใจให้คนอยากมาทำงานตรงนี้มากขึ้น จริงไหม เพราะว่ากระบวนการมันชัดเจน คนตัดสินใจก็มาเลย คือพอเรามาทำงานแล้วมันก็จะมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Concept) ความเห็นมีมาตรฐานและอะไร ระบบคุณภาพ เอกภาพตลอด เป็นที่เชื่อถือต่อหน่วยงานภายนอก เมื่อมันเป็นมาตรฐานมีระบบดีขึ้นแล้วนี่ทำให้เกิดความศรัทธาและเชื่อถือต่อสังคมภายนอกต่อหน่วยงานภายนอก ต่อหน่วยงานอื่นนะครับ ทำให้เกิดความศรัทธา ยอมรับ เชื่อถือ ไว้วางใจของประชาชนและหน่วยงานอื่น ได้มาตรฐานและคุณภาพนะครับ ก็คือมันคืออย่างนี้แล้วจะต้องไปส่งผลให้ข้างนอกแล้วทำให้ชื่อเสียงสถาบันองค์กรอัยการดีขึ้น มีความเจริญเติบโตที่ดีขึ้นในภาพพจน์ของคนภายนอก เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีกับคนภายนอก

: เป็น Outcome ของมันออก เสนอว่าเกิดการทำให้เป็นคู่มือมา หัวข้อนี้ไม่เข้าใจว่าทักษะนี้หมายความว่าไง หมายความว่าพอเราทำอย่างนี้แล้วมันจะได้ออกมามันก็จะมีความเชื่อถือ ความไว้วางใจ ได้แล้วแต่มันมีกรอบอย่างหนึ่งก็คือว่ามีกรอบในการบริหารจัดการและเพิ่มทักษะ อย่างอันแรกที่ผมบอกว่ามีพนักงานอัยการเชี่ยวชาญ ซึ่งท่านบอกว่าใช่ ถ้าอย่างนี้ใช่ กรอบแนวทางชัดเจนและที่เพิ่มทักษะแก่พนักงานอัยการ กรอบแนวทางและทักษะ กรอบแนวทางก็หมายความว่าถ้าจะให้ป็นรูปธรรมนี้เราก็สามารถที่จะมาทำเป็นคู่มือที่ดี หรือจะทำเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี หรือแนะนำความเห็นต่อกฎหมาย สำหรับทักษะก็หมายความว่าเมื่อมีกรอบอย่างนี้แล้วนี่ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีระเบียบขึ้น มีมาตรฐานขึ้น

สำหรับกิจกรรมในแผนสามปีก็คงจะจัดกิจกรรมในเรื่องของการให้ความเห็นต่อ กฎหมายและพยายามค้นหาคดีแต่ละประเภท เสนอมาเพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ เพื่อ สร้างองค์ความรู้ตรงนี้นะครับ ในกรอบที่ได้เรียนท่านว่าเป็นแบบจำลองของความรู้ที่ในการคิดและ ก็เรื่องของ Input Process Output และที่ Domain Concept อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณ ในความเห็นของ ทางผู้นำเสนอการค้นคว้านี้คิดว่ากรอบการทำงานนี้จะเป็นกรอบทำลายในการติดขัดกับงานประจำ และที่พนักงานใหม่ที่ปฏิบัติราชการได้มากขึ้นและในกรอบนี้ก็จะทำให้เขามี Creative หรือ Creation เพราะว่าแต่ละคนก็ได้มีกรอบอยู่แล้วจะได้ไปต่อยอดได้ตรงนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อ ราชการของเรา และหวังว่าทางท่านในฐานะที่ผมเข้าร่วมการประชุมปรึกษาหารือนี้คิดว่าที่ท่านดู เมื่อกี้ที่ท่านพูดว่าจะดีขึ้นก็ต้องขอขอบคุณ ส่วนน้อง ๆ ก็อย่างน้อยก็เป็นการสื่อสารให้เข้าใจว่า เป็นการสร้างความรู้ในทฤษฎีของโนนาคะที่พูดมาเป็นทฤษฎีการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ อย่างท่านตั้งเลี้ยวผิงผู้นำเงินได้กำหนดประเทศจีนเพื่อการพัฒนา กำหนด 2 หัวข้อใหญ่ ๆ คือ 1. การจัดการองค์ความรู้(Knowledge Management) 2.คือ การมีและใช้ข้อมูลสารสนเทศ (Information)

ภาคผนวก ง

Task 1 : การจับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความต้องการของระบบการจัดการความรู้
(Requirement Elicitation : ENG 1)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ทราบถึงปัญหาวิกฤติและ แนวทางในการแก้ไข ในที่สนะของผู้เชี่ยวชาญ และเป้าหมาย ตลอดจน ทิศทางและบทบาทของผู้บริหาร ในการจัดการความรู้ขององค์กร หรือหน่วยงานนั้น เพื่อสามารถกำหนด ขอบเขตและทิศทางของระบบการจัดการความรู้

แผนการดำเนินงาน (Plan) : ประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1) วิเคราะห์ ปัญหาวิกฤติและแนวทางแก้ไขในหัวข้อ การบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้ โดยใช้สมมติฐานจากการทบทวนวรรณกรรมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิกฤติและความเสี่ยงของระบบการจัดการความรู้ แนวทางแก้ไขด้วยการใช้ระบบการบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้ในที่สนะของผู้เชี่ยวชาญ และทิศทางของผู้บริหารและขอบเขตของระบบบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้

2) กำหนดตัวผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารได้แก่ นายวิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการ วิชาการ สำนักงานวิชาการ นางสาวมาริษา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ซึ่งรับผิดชอบงานของสำนักงาน อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย และผู้เชี่ยวชาญ ตามที่ผู้บริหารแนะนำ และกำหนดการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหาร ในประเด็นวิเคราะห์ตามข้อ 1)

3) จัดทำแผนและกำหนดการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหาร และบทวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาตามประเด็นในข้อ 1) โดยจัดทำวาระการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญ และกำหนดวันเวลาดำเนินการสัมภาษณ์ เอกสารประกอบ ENG-1

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหาร : นายวิรัช จิระแพทย์ อธิบดีอัยการ วิชาการ สำนักงาน วิชาการ วันที่ 11 กรกฎาคม 2544 ณ ห้องประชุมอริบตี สำนักงานวิชาการ ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารA ชั้น 7 และนางสาวมาริษา ชินประทีป วันที่ 11 สิงหาคม 2544 ณ อัยการพิเศษฝ่ายพัฒนา กฎหมาย สำนักงานวิชาการ ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารA ชั้น 7 โดยทำรายงานสรุปสาระสำคัญ

จากการสัมภาษณ์ และผู้บริหาลตรวจสอบเพื่อทบทวนความถูกต้อง เอกสารประกอบ ENG-1 ปรากฏตามเอกสาร ภาคผนวก ค ข้อ 7.1 การสัมภาษณ์ในการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของ รัฐบาลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารคือ 1. ดร.วิรัช จีระแพทย์ อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ 2. นางสาวมาริสา ชินประทีป อัยการพิเศษฝ่ายสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักงาน วิชาการ

2. ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 7.2.1 การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ นายกุลพล พลวัน อัยการอาวุโสสำนักงานวิชาการวันพฤหัสบดีที่ 11 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 น. ณ ห้องทำงาน นายกุลพล พลวัน สำนักงานวิชาการ อาคารศูนย์ราชการและ การสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญนาย ธรรมนิตย์ สุ่มันตฤ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา วันพฤหัสบดีที่ 17 สิงหาคม 2554 เวลา 14.00 น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รายละเอียดปรากฏตาม รายงานสรุป เอกสารประกอบ ENG-1 ตามเอกสารภาคผนวก ค ข้อ 7.2.1 และข้อ 7.2.2

3. จัดทำสรุปผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์ได้ประเด็นครบถ้วนตามแผนที่วางไว้ใน กิจกรรมข้อ 1). เอกสารประกอบ รายละเอียดปรากฏตามรายงานสรุป เอกสารประกอบ ENG-1 ตามเอกสารภาคผนวก ค ข้อ 8 สรุปบทสัมภาษณ์ของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ คณะทำงานการจัดการ ความรู้

Task 2 : การวิเคราะห์ความต้องการของระบบการจัดการความรู้ (System Requirement Analysis : ENG 2)

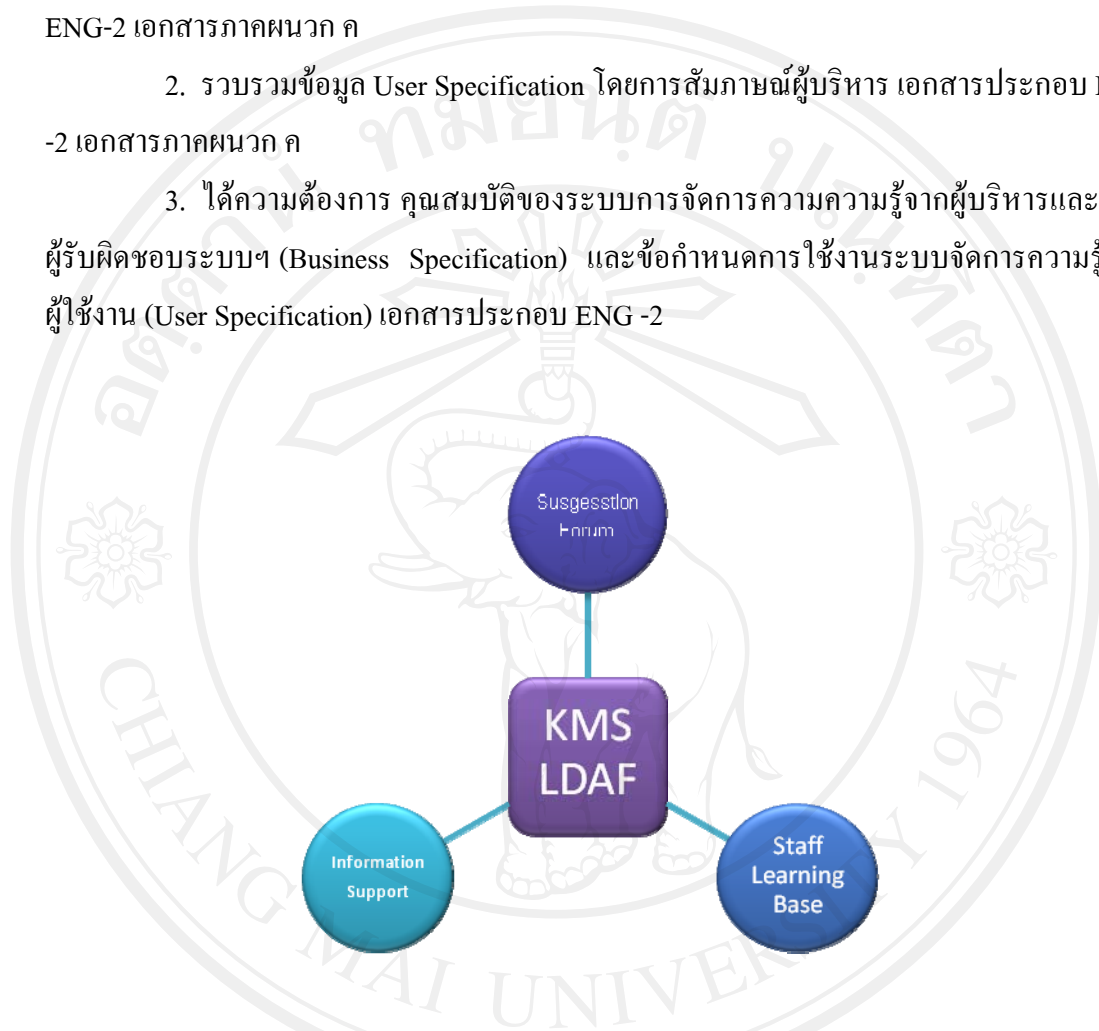
วัตถุประสงค์ : ทำการวิเคราะห์หาความต้องการระบบการจัดการความรู้ ในแง่มุมของประโยชน์ที่จะได้รับ (Business Specification) และความต้องการของผู้ใช้งานในการใช้งานระบบ (User Specification)

แผนการดำเนินงาน (Plan) : ประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

นำข้อมูลจาก ENG1 มาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดคุณสมบัติของระบบการจัดการความรู้ ที่ต้องการจากกลุ่มผู้รับผิชอบระบบฯ (Business Specification) และข้อกำหนดการใช้งานระบบ การจัดการความรู้ของผู้ใช้งาน (User Specification)

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. รวบรวมข้อมูล Business Specification โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เอกสารประกอบ ENG-2 เอกสารภาคผนวก ค
2. รวบรวมข้อมูล User Specification โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เอกสารประกอบ ENG-2 เอกสารภาคผนวก ค
3. ได้ความต้องการ คุณสมบัติของระบบการจัดการความรู้จากผู้บริหารและกลุ่มผู้รับผิดชอบระบบฯ (Business Specification) และข้อกำหนดการใช้งานระบบจัดการความรู้ของผู้ใช้งาน (User Specification) เอกสารประกอบ ENG -2

Task 3 : การวิเคราะห์ความต้องการซอฟต์แวร์ (Software Requirement Analysis : ENG3)

วัตถุประสงค์ : ทำการวิเคราะห์ความต้องการ Software ของระบบ เช่น Function ต่าง ๆ ในระบบการจัดการความรู้ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้

แผนการดำเนินงาน (Plan) : ประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กำหนด Function พื้นฐานและอื่น ๆ ของระบบบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้ ให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางที่ได้จาก ENG 1 และ ENG 2
2. การกำหนดการใช้งาน Function ของกลุ่มผู้ใช้งาน และกลุ่มผู้ดูแลระบบ ตามโครงสร้างระบบการบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. นำข้อมูลจาก ENG1 และ ENG 2 มาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดคุณสมบัติของระบบการจัดการความรู้ โดยเป็นแหล่งสนับสนุนการสร้างและบริหาร ระบบการจัดการความรู้ ทั้งระบบ ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ

- KMS Strategy ได้แก่ แผนกลยุทธ์ KMS 3 ปี เป็นต้น
- KMS Structure ได้แก่ มาตรฐานของ KMS แม่แบบของ KMS และคู่มือการสร้างและสนับสนุน KMS เช่น มาตรฐานของ KMS / Template / แนวทางการสร้าง KMS เป็นต้น

2. โครงสร้างตามข้อ 1 กลุ่มผู้ใช้งานหลัก ได้แก่ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ผู้ดูแลระบบการจัดการความรู้ และวิศวกรความรู้ และกลุ่มผู้ใช้งานทั่วไป ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปฏิบัติงาน โดยการ Edit & Download ข้อมูลต้องใช้ Username & Password ที่ผู้ดูแลระบบออกให้ ส่วน Read Only สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยไม่มีการกำหนดสิทธิ

3. การดำเนินการสำเร็จตามแผน (ส่วนรายละเอียด กำลังดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อออกแบบระบบต่อไปในงบประมาณปี 2555)

Task 4 : การออกแบบซอฟต์แวร์ (Software Design: ENG 4)

วัตถุประสงค์ : เพื่อออกแบบ Site ของระบบการจัดการความรู้ (KMS)

แผนการดำเนินงาน (Plan) :

1. ออกแบบหน้าจอดโดยใช้ แม่แบบมาตรฐาน ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ได้แก่ Banner / SiteMap / Information banner เป็นต้น

2. ออกแบบ Work space ให้สอดคล้องกับ ENG 3

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. ออกแบบแม่แบบมาตรฐาน ของ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับ สฟพร. ได้แก่ Banner / SiteMap / Information banner เป็นต้น

2. ออกแบบหน้าจออก Work space โดยแบ่ง Web Part ออกเป็น 3 Web Part ได้แก่

- Knowledge Map ในรูปแบบของ CommonKADS Task – Inference – Domain Concept โดยใช้ Visio Web Access

- Knowledge Information แหล่งข้อมูลที่เป็น Explicit Knowledge ของ Knowledge Map เช่น แผนกลยุทธ์ 3 ปี เป็นต้น
- KMS Structure เช่น มาตรฐานของ KMS แม่แบบของ KMS และคู่มือการสร้างและสนับสนุน KMS

Task 5 : การสื่อสารและความสอดคล้องของระบบการจัดการความรู้ (Organizational Alignment : MAN1)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานมีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการจัดการความรู้

แผนการดำเนินงาน (Plan) : ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน และกำหนดวิสัยทัศน์การ จัดการความรู้ของหน่วยงานให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือวิสัยทัศน์ดังกล่าว
2. จัดทำแผนและกิจกรรมในการสื่อสารสร้างความเข้าใจภายในหน่วยงานให้ตรงกัน เพื่อนำกลไกตามระบบบริหารจัดการ ระบบการจัดการสู่การปฏิบัติ
3. แนวทางการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการทำงานของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนา กฎหมาย . ตามระบบบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. ศึกษาวิสัยทัศน์ขององค์กรอัยการ "สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นสถาบันมาตรฐานระดับสากล ในการอำนวยความยุติธรรมการรักษาสันติภาพของประชาชน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม" และวิสัยทัศน์ของการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุด "สำนักงานอัยการสูงสุดจะพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการความรู้ (Knowledge Management) อย่างเป็นระบบ ทันสมัย และเชื่อถือได้"

สามารถสรุปวิสัยทัศน์ของการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนา กฎหมายได้ ดังนี้ "สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนา กฎหมายจะพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management System) อย่างเป็นระบบ ทันสมัย และเชื่อถือได้ เพื่อนำสำนักงานอัยการ สูงสุด ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้" ปรากฏตามภาคผนวก ก

2. ทำการสื่อสารระบบการบริหารจัดการระบบการจัดการความรู้ โดยสาธิตให้กับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ KM Team และ KE ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ด้วย Power point และจัดทำแบบสอบถามความเป็นไปได้และความพึงพอใจ เอกสารประกอบ MAN-1 ภาคผนวก ค ข้อ 9 จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้เป็นแบบจำลองความรู้ในการให้ความเห็น ต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล แลได้นำเสนอของการจับความรู้เป็น Task Inference Input Inference Process Inference และ Output Inference ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

3. สรุปผลข้อมูลจากแบบสอบถาม จากผู้รับสารสาธิตพบว่า เห็นด้วยในความเป็นไปได้ของระบบบริหารจัดการ ระบบการจัดการความรู้และพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง เอกสารประกอบ MAN-1 ภาคผนวก ค ข้อ 10 บทสรุปการประชุม KM TEAM ของผู้บริหารและพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย วันที่ 26 สิงหาคม 2554 ณ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

Task 6 : การบริหารองค์กร (Organization Management : MAN 2)

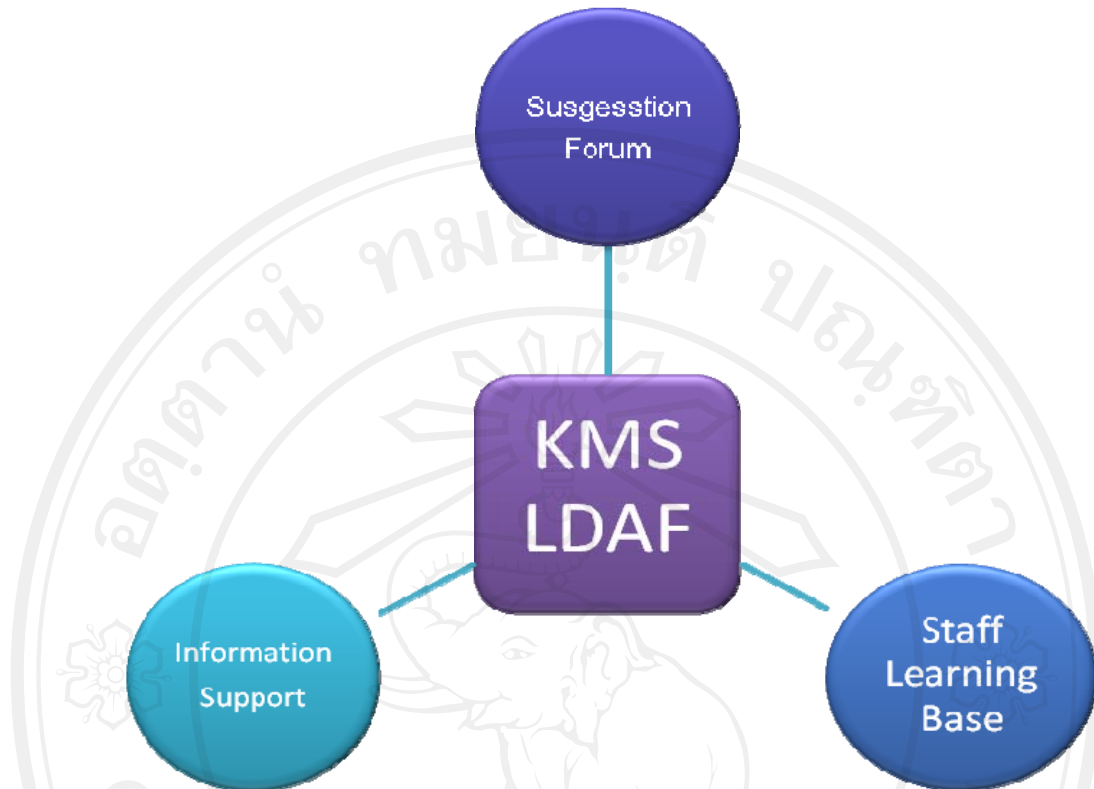
วัตถุประสงค์ : เพื่อทบทวนโครงสร้างหน่วยงาน เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับระบบการจัดการความรู้ และสามารถเชื่อมโยงเข้ากับระบบงานประจำของหน่วยงานได้

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. วิเคราะห์โครงสร้างเดิมของ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการความรู้
2. ออกแบบระบบบริหารจัดการ ระบบการจัดการความรู้ เพิ่มเติมในโครงสร้างของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย เพื่อให้มีส่วนงานที่รับผิดชอบที่ชัดเจน

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. ปรับโครงสร้างของ สฝพก. ใหม่โดยเพิ่มส่วนงานการบริหารจัดการ ระบบการจัดการความรู้ในงานบริหารจัดการความรู้ ดังแผนภูมิโครงสร้าง สฝพก. ใหม่ เฉพาะในส่วนการจัดการความรู้ ดังนี้

2. ออกคำสั่งมอบหมาย ผู้รับผิดชอบ (ยังไม่อาจดำเนินการได้ จนกว่าจะถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2554 เพื่อรออนุเคราะห์รับตำแหน่งตามคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายบุคคลกร ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554)

Task 7 : การบริหารโครงการ (Project Management : MAN 3)

วัตถุประสงค์ : การกำหนดและจัดทำแผนโครงการจัดทำระบบการจัดการความรู้ (KMS Project Plan)

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. กำหนด Gantt Chart ของแผนการสร้างระบบบริหารจัดการ ระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล

ปีงบประมาณ	แผนงาน/โครงการ
* ปีงบประมาณ 2555	<p>1. Task 8 : การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management : RIN1) โดยการสร้าง Job Expert Lists¹ เพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริงและข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเป็นผู้มีองค์ความรู้ในด้านนั้น</p> <p>2. Task 9 : การฝึกอบรม (Training : RIN 2) กิจกรรมการฝึกอบรมด้าน KM ให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน ในกระบวนการใช้ กรอบแนวทางมาตรฐาน และการใช้กระบวนการ KCJ</p> <p>3. Task 10 : การจัดการความรู้ (Knowledge Management : RIN 3) กิจกรรม การรวบรวมองค์ความรู้ และการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและการดำเนินงานต่าง ๆ ของระบบการจัดการความรู้ (Explicit Knowledge-Base) เพื่อสนับสนุนข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นองค์ประกอบของ องค์ความรู้หลัก</p> <p>4. การประเมินผลการใช้ระบบการจัดการความรู้</p>
* ปีงบประมาณ 2556	<p>1. Task 11 : โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure : RIN4) จัดทำข้อเสนอแนะในการจัดหาอุปกรณ์ เพื่อรองรับกิจกรรมการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ได้แก่ Task 12 : การจัดการทรัพย์สิน (Asset Management : REU 1) จัดซื้อ ตรวจสอบ ตรวจสอบ จำหน่ายซาก ลงทะเบียน เก็บประวัติ อุปกรณ์ ICT</p> <p>2. Task 9 : การฝึกอบรม (Training : RIN 2) กิจกรรมการฝึกอบรมด้าน KM ให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน ในกระบวนการใช้ กรอบแนวทางมาตรฐาน และการใช้กระบวนการ KCJ ในกระบวนการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นความรู้ใหม่</p> <p>3. การประเมินผลการใช้ระบบการจัดการความรู้</p>
* ปีงบประมาณ 2557	<p>1. Task 11 : โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure : RIN4) จัดทำข้อเสนอแนะในการจัดหาอุปกรณ์ เพื่อรองรับกิจกรรมการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ได้แก่ Task 12 : การจัดการทรัพย์สิน (Asset Management : REU 1) จัดซื้อ ตรวจสอบ ตรวจสอบ จำหน่ายซาก ลงทะเบียน เก็บ</p>

¹ Job Expert Lists หมายถึง บุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญของแต่ละสำนักงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายที่พิจารณาทำความเข้าใจ เพื่อขอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ทำให้มีข้อเท็จจริงที่เป็นปัจจุบันเพียงพอต่อการวิเคราะห์ร่างกฎหมายและทำความเข้าใจบนข้อมูลปัจจุบัน

ปีงบประมาณ	แผนงาน/โครงการ
	ประวัติ อุปกรณ์ ICT 2. Task 9 : การฝึกอบรม (Training : RIN 2) กิจกรรมการฝึกอบรมด้าน KM ให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน ในกระบวนการใช้ กรอบแนวทางมาตรฐาน และการใช้กระบวนการ KCJ ในกระบวนการทำความเข้าใจความเห็นต่อร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นความรู้ใหม่ 3. การประเมินผลการใช้ระบบการจัดการความรู้

Task 8 : การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management : RIN1)

วัตถุประสงค์ : วิเคราะห์แนวทางการบริหารด้านกำลังคนที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาลเช่น KM Team ของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง

แผนการดำเนินงาน(Plan):

1. การศึกษากรอบอัตรากำลังที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารจัดการ ระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาลที่ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมายที่ รับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบอัตรากำลังเกี่ยวข้องกับระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาลระยะเวลา 5 ปี

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

ตามยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ตามแผนยุทธศาสตร์กำหนดให้มีกระบวนการสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การสร้างและรวบรวมองค์ความรู้ การเผยแพร่และกระจายองค์ความรู้ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการเข้าถึงองค์ความรู้อย่างทั่วถึงทุกที่ทุกเวลา ดังนั้นอัตรากำลังในการจัดการความรู้จึงต้องพิจารณาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งสามประการดังกล่าว ดังนี้

1. กลุ่มผู้สร้างและรวบรวมองค์ความรู้ ตามแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ ได้กำหนดกลุ่ม COP ขึ้นเรียกว่า Km Team เพื่อมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการ (Project) ในการสร้างและรวบรวมองค์ความรู้ในแต่ละหัวข้อ ซึ่งควรประกอบด้วย พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ธุรการของหน่วยงานตามองค์ความรู้ที่จัดทำ โดยต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในงานตามองค์ความรู้ที่จัดทำ ซึ่งการกำหนด Km team ไม่ค่อยเป็นปัญหาเนื่องจากแต่งตั้งจากบุคลากรที่ประจำอยู่ในสำนักงานนั้น ๆ

2. กลุ่มผู้เผยแพร่และกระจายองค์ความรู้ ได้แก่ กลุ่มวิศวกรความรู้ ร่วมกับ Km Team ในการนำข้อมูล องค์ความรู้เข้าสู่ระบบการจัดการความรู้

3. คณะทำงานพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในสำนักงานอัยการสูงสุด เสนอแต่งตั้ง คณะทำงานย่อยเพื่อดำเนินการเรียนรู้ ตามกลยุทธ์ที่กำหนด และแต่งตั้ง KE Staff

4. คณะทำงานย่อย มีอำนาจหน้าที่ สร้างและรวบรวมองค์ความรู้แบบหน่วยงานตาม แนวทางระบบ KCJ และ KE Staff ในการดูแล ระบบ KMS

5. จัดทำโครงการ/แผนงาน กิจกรรม In-House Training ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการสมรรถนะในการพัฒนาบุคลากร เช่น กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพการทำงาน เป็นต้น รวมถึง อาจจัดส่ง KCJ และ KE เข้ารับการฝึกอบรม/นิเทศงาน ที่สำนักงานอัยการสูงสุดจัด ในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ (ถ้ามี)

Task 9 : การฝึกอบรม (Training : RIN 2)

วัตถุประสงค์ : ศึกษาและนำเสนอแนวทางการฝึกอบรมด้าน **KM** ให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. ศึกษากระบวนการจัดการด้านการสร้างทักษะ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบการให้ ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล

2. ออกแบบแนวทางการฝึกอบรมตามข้อ 1 ในระบบบริหารจัดการระบบการให้ ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. กำหนดรูปแบบการบริหาร KMS Staff Management ดังต่อไปนี้

1.1 สร้างแนวทางการเสริมสร้างทักษะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและบริหารจัดการให้ ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล เพื่อให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่นั้นมีประสิทธิภาพการทำงาน เกี่ยวกับระบบการจัดการความรู้ที่ดีขึ้น โดยใช้แนวทาง การสร้างสมรรถนะกลุ่มงาน (Functional Competency) ที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการระบบ เช่น การสร้างเครือข่าย การประสานงาน เป็นต้น

1.2 จัดทำแผนงาน/โครงการ ฝึกอบรม ไว้ในแผนกลยุทธ์บริหารจัดการระบบการ จัดการความรู้ 3 ปี ดังกล่าวไว้ใน MAN 3 โดยกำหนดไว้ในปีแรกของแผนกลยุทธ์ฯ ด้วยวิธีการ ต่างๆ เช่น สัมมนา ฝึกอบรม และสาธิตการใช้งาน โครงการในปี พ.ศ. 2555 (Man 3 Rin 2 - 3)

- โครงการสัมมนาการใช้งานระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาลอันเป็นการจัดการความรู้
- โครงการปรับปรุงระบบการจัดการความรู้ที่จัดทำแล้ว
- โครงการฝึกอบรม กลุ่ม COP/ KCJ / คณะทำงานวิศวกรรมความรู้ (KE)
- โครงการสัมมนาเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานระบบ KMS

Task 10 : การจัดการความรู้ (Knowledge Management : RIN 3)

วัตถุประสงค์ : รวบรวมเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและการดำเนินงานต่าง ๆ ในการจัดการความรู้ เพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้ในครั้งต่อไป

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. ออกแบบมาตรฐาน การจัดทำเอกสาร 15 Task ของการทำระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล ตามบัญชีองค์ความรู้ที่มีการจัดทำแล้ว
2. กำหนดให้ผู้จัดทำระบบให้ความเห็นต่อร่างของกฎหมายของรัฐบาล จัดทำเอกสาร 15 Task

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. กำหนด QA ของระบบการจัดการความรู้ ของ สฝพก. เอกสารประกอบ RIN -3
2. รวบรวม เอกสาร 15 Task ของระบบการจัดการความรู้ตามบัญชีองค์ความรู้ที่มีการจัดทำแล้ว ไว้ในระบบ QA ของ KMS ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

Task 11 : โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure : RIN4)

วัตถุประสงค์ : เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดหาอุปกรณ์ เพื่อรองรับกิจกรรมการจัดการความรู้ของหน่วยงาน

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. สำรวจโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ เพื่อรองรับการจัดการความรู้ เช่น อุปกรณ์อินเทอร์เน็ต เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
2. มีการสำรวจความต้องการและลักษณะการใช้งานจริงกับผู้ใช้

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. จัดทำแบบสำรวจและ วิเคราะห์ อุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐาน ว่าเพียงพอหรือไม่
2. กำหนดวิธีการและการจัดทำคำขอและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ที่สามารถรองรับระบบการจัดการความรู้ทั้งหมด เช่น การทำแผนในการจัดซื้อ จัดหาจ้างรายการครุภัณฑ์เพิ่มเติม ของ Km Team เพื่อเสนอต่อ สำนักงานวิชาการ และจัดทำเป็นแผนในการจัดซื้อทั้งระบบ เพื่อให้มีอุปกรณ์และ โครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอในการนำระบบจัดการความรู้ไปใช้งาน (ENG3, 4) โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์ โครงสร้างของระบบการจัดการความรู้ (KMS Infrastructure)

- KMS Infrastructure ของระบบบริหารการจัดการความรู้ (KMS Management Application) รวมถึงการ บำรุงรักษา การปรับปรุงและพัฒนา โปรแกรมและอุปกรณ์ งบประมาณ ของ KM S

Task 12 : การจัดการทรัพย์สิน (Asset Management : REU 1)

วัตถุประสงค์ : เพื่อวางแผนการจัดการ จัดซื้อ ตรวจสอบ จำหน่ายซาก ลงทะเบียน เก็บประวัติ อุปกรณ์ ICT

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. มีการสำรวจครุภัณฑ์ที่มีอยู่และสภาพการใช้งานปัจจุบัน
2. ความต้องการการใช้งานที่สนับสนุนการจัดการความรู้ของหน่วยงาน ต้องสอดคล้องกับ ENG2, MAN1, RIN1

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. จัดทำแบบสำรวจครุภัณฑ์ที่มีอยู่และสภาพการใช้งานปัจจุบัน ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

ลำดับ	ชนิดของอุปกรณ์	จำนวน	อายุใช้งาน	ลักษณะการใช้งานกับ KMS	ผู้ใช้งาน
1	Samsung Computer	2	5	ลูกข่าย	นิติกร
2	Acer Computer	5	4	ลูกข่าย	นิติกร
3	Lenovo Computer	8	1	ลูกข่าย	พนักงาน อัยการ
4	Lenovo	6	<1	ลูกข่าย	พนักงาน อัยการ

2. ทำบัญชี อุปกรณ์ ที่ต้องขอจัดสรร หรือ ทดแทนในส่วนที่สามารถนำมาใช้หรือเกี่ยวข้องกับ ระบบการจัดการความรู้ เพื่อใช้ในจัดทำของงบประมาณ

ลำดับ	ชนิดของอุปกรณ์	จำนวน	การใช้งานกับ KMS	ปีงบประมาณ			
				2555	2556	2557	2558
1	Hard disk 500GB	1	พนักงานอัยการ	√			
2	Computer PC	9	พนักงานอัยการ	√			
3	Copy Machine	1	พนักงานอัยการ	√			

Task 13 : การใช้ซ้ำโปรแกรมข้อมูลต่าง ๆ (Reuse Program Management : REU2)

วัตถุประสงค์ : รวบรวมข้อมูลและรูปแบบระบบการจัดการความรู้ เพื่อให้เป็น template ในการจัดการความรู้ในอนาคต

แผนการดำเนินงาน (Plan):

1. สืบค้น Template ของระบบการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีอยู่ และสามารถนำมาใช้ได้ และเลือกใช้และออกแบบเพิ่มเติม Template จากระบบการจัดการความรู้ที่มีอยู่แล้ว ตาม ENG 4

2. รวบรวมและคัดเลือกจัดทำและใช้เป็น Template มาตรฐานของระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

Template Standard ประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ได้แก่

1. Banner หมายถึง หัวเรื่องของ Web Site ตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

2. Knowledge Information หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ ว่าอยู่ในลำดับองค์ความรู้ที่เท่าใด ใน 100 องค์ความรู้ วัตถุประสงค์ เป็นต้น

ระบบการจัดการความรู้ K 74 : งานพัฒนากฎหมาย

Task 14 : Domain Engineering : REU 3)

วัตถุประสงค์ : การทบทวนวรรณกรรมในการจัดการความรู้ ที่อาจนำมาใช้ซ้ำ หรือเป็นต้นแบบเพื่อการพัฒนาต่อ ยอดต่อไป (CommonKADS Knowledge Model)

แผนการดำเนินงาน(Plan):

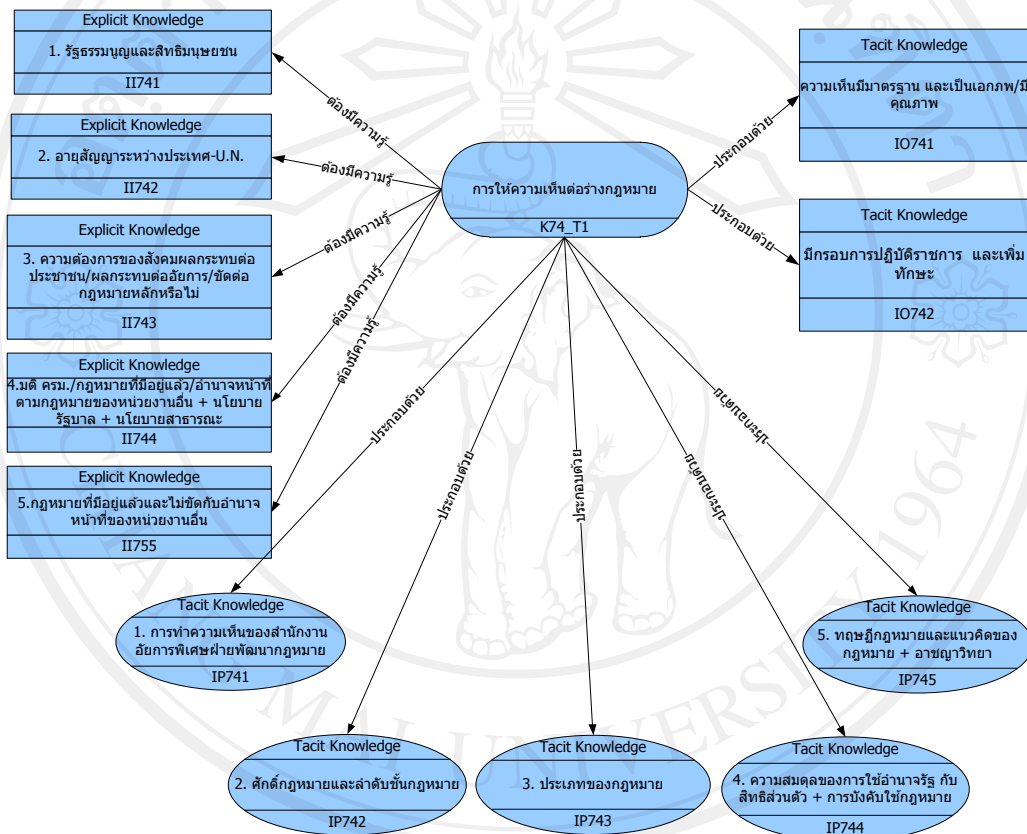
1. กำหนดแนวทาง การจัดการ หลักการ และแนวคิดของระบบการจัดการความรู้ ที่อาจนำมาใช้ซ้ำหรือเป็นต้นแบบเพื่อการพัฒนาต่อ ยอดต่อไป

รายงานผลการดำเนินงาน (DO):

1. จัดเก็บ คัดเลือก รวบรวม สมมุติฐานและหลักการของระบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายของรัฐบาล ไว้เป็น Domain Concept Templates ปรากฏตาม ภาคผนวก จ

ภาคผนวก จ

11. ผลสรุปของคณะทำงานการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมายต่อแบบจำลองความรู้แล้ว ได้ผลสรุปเป็นแบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายดังนี้

12. การทำแบบสอบถามสมมุติฐานการวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย ตามแบบจำลองความรู้ที่ได้ผลสรุปเป็นแบบการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายโดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย จำนวน 4 คนปรากฏแบบสอบถามสมมุติฐานการวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมายดังนี้

**แบบสอบถามสมมุติฐานการวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรค
ในการทำความเข้าใจต่อร่างกฎหมาย**

ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

ท่านเห็นว่าสมมุติฐานต่อไปนี้ เป็นสาเหตุของการทำงานที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน
ความเห็นต่อร่างกฎหมายนี้เพียงใด

สาเหตุของปัญหา	ผลกระทบของปัญหา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. Cause 1: MAN :	ทัศนคติของพนักงานอัยการ (Man) ที่ไม่คุ้นเคยและไม่ความชำนาญหรือสมรรถนะในการจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลวิกลจริต		
2. Cause 2:Material	ขาดแนวทางหรือกรอบในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำความเห็นร่างกฎหมาย		
3. Cause 3 : Method	ไม่มีแหล่งสารสนเทศที่จำเป็นและเพียงพอต่อการใช้ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำความเห็นต่อร่างกฎหมาย (Material) ทำให้ต้องเสียเวลาค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลและข้อมูลจากแหล่งต่างๆ จึงต้องใช้เวลาพอสมควร ทำให้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด		
4. Cause 4:Machine	ขาดแหล่งเรียนรู้ (Machine) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานใหม่ต้องขวนขวายหาความรู้เอง โดยการสนับสนุนที่จำเป็นบุคลากรส่วนใหญ่จึงยึดติดกับตัวอย่างเดิมที่มีอยู่หรือเคยทำมาก่อน เพื่อให้งานเสร็จไปและมุ่งเน้นคุณภาพ		

สาเหตุของปัญหา	ผลกระทบของปัญหา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	น้อยลง และเกิดผลทำให้ยึดติดกับรูปแบบงานประจำของตน (Defensive Routine) โดยใช้รูปแบบเดิม ๆ ที่คุ้นเคยกับกฎหมายทุกลักษณะโดยไม่มีการพัฒนางานให้เหมาะสมกับลักษณะกฎหมายที่ทำความเห็น		
5.Cause 5: Environment	สภาพแวดล้อม (Environment) การจัดทำความเห็นต่อร่างกฎหมาย มีประเด็นต้องพิจารณาในหลายแง่มุม แต่กลับมีความจำกัดของเวลาในการทำความเห็นทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกกดดัน และเป็นปัจจัยส่งเสริมให้สภาพดังกล่าวทั้งสี่ประการข้างต้นหมุนวนเกิดขึ้นอยู่เช่นนี้ตลอดเวลา		

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ภาคผนวก จ

Quality Assurance (Q.A)

นายบุคคล เหล่าพลสุข

QA Quality Assurance : K 74 ระบบการจัดการความรู้ในกระบวนการให้ความเห็นต่อร่างกฎหมาย

แผนการดำเนินงาน (Plan)

1. จัดทำรายการตามมาตรฐาน 15 Task ระบบจัดการความรู้ (เอกสาร QA 1) เกณฑ์การประเมินตนเอง (เอกสารQA 2) ระบบการจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด องค์กรความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุดประกอบด้วย Engineering Group : ENG1-ENG 4 / Management Group MAN1-MAN3 /Resource & Infrastructure Group RIN1-RIN4 และReuse Group REU 1-REU 4
2. ดำเนินการตามมาตรา 15 Task

รายงานผลการดำเนินงาน (DO)

การดำเนินการการตรวจประเมินตนเอง (Self Assessment Report) (SAR) ตามมาตรฐาน 15 Task ระบบจัดการความรู้ (เอกสาร QA 1) เกณฑ์การประเมินตนเอง (เอกสาร QA 2) ระบบการจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด องค์กรความรู้สำนักงานอัยการสูงสุด Cop Km K 71 งานประเมินผลตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ โดยนำเครื่องมือการบริหารคุณภาพ (Deming Cycle) (PDCA) จำนวน 5 Level ตามข้อตกลงที่ QA กำหนดไว้ โดยวัด Level 2 (Plan & DO) เพื่อให้ระบบการจัดการความรู้มีวงจรการสร้าง การนำสู่การปฏิบัติ การใช้งาน และเพื่อการพัฒนา ดังต่อไปนี้ ✓

Task	รายการ	Level					ตัวบ่งชี้
		0	1	2	3	4	
Task 1	การจับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความต้องการของระบบการจัดการความรู้ (Requirement Elicitation: ENG 1)			✓			L - Largely Achieved

Task	รายการ	Level					ตัวบ่งชี้
		0	1	2	3	4	
Task 2	การวิเคราะห์ความต้องการของระบบการจัดการความรู้ (System Requirement Analysis : ENG 2)			✓			L - Largely Achieved
Task 3	การวิเคราะห์ความต้องการซอฟต์แวร์ (Software Requirement Analysis : ENG3)			✓			L - Largely Achieved
Task 4	การออกแบบซอฟต์แวร์ (Software Design: ENG 4)			✓			L - Largely Achieved
Task 5	การสื่อสารและความสอดคล้องของระบบการจัดการความรู้ (Organizational Alignment : MAN1)			✓			L - Largely Achieved
Task 6	การบริหารองค์กร (Organization Management : MAN 2)			✓			L - Largely Achieved
Task 7	การบริหารโครงการ (Project Management : MAN 3)			✓			L - Largely Achieved
Task 8	การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management : RIN1)			✓			L - Largely Achieved
Task 9	การฝึกอบรม (Training : RIN 2)			✓			L - Largely Achieved
Task 10	การจัดการความรู้ (Knowledge Management : RIN 3)			✓			L - Largely Achieved
Task 11	โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure : RIN4)			✓			L - Largely Achieved
Task 12	การจัดการทรัพย์สิน (Asset Management : REU 1)			✓			L - Largely Achieved
Task 13	การใช้ซ้ำโปรแกรมข้อมูลต่าง ๆ (Reuse Program Management : REU2)			✓			L - Largely Achieved
Task 14	: Domain Engineering : REU 3)			✓			L - Largely Achieved

ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน

- N - Not Achieved หมายความว่า ไม่มีหลักฐานหรือมีหลักฐานน้อยเกินไปที่จะแสดงถึงความสำเร็จตามคุณลักษณะ ที่ได้ระบุไว้ในกระบวนการประเมิน
- P - Partially Achieved หมายความว่า มีหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จตามคุณลักษณะที่ได้ระบุไว้ แต่มีมุมมองบางประการที่ไม่สามารถทำนายถึงความสำเร็จได้ (ประสบความสำเร็จบางส่วน)
- L - Largely Achieved หมายความว่า มีหลักฐานของกระบวนการเชิงระบบแสดงถึงความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญจากคุณลักษณะที่ได้ระบุไว้ แต่ยังมีจุดอ่อนบางประการที่พบอยู่ในกระบวนการประเมิน (ประสบความสำเร็จมาก)
- F - Fully Achieved หมายความว่า มีหลักฐานของกระบวนการที่สมบูรณ์และเป็นระบบ แสดงถึงความสำเร็จตามคุณลักษณะที่ระบุไว้ในทุก ๆ ด้าน ไม่พบว่ามีจุดอ่อนใดอย่างมีนัยสำคัญ (ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่)

ตารางแสดงสิ่งที่ค้นพบจากการประเมิน	
รายการ	สิ่งที่ค้นพบ
ผลการดำเนินการ	เป็นไปตามข้อตกลง QA ในระดับคะแนนประเมินเท่ากับ 2
ปัญหาและอุปสรรค	ผู้บริหารที่นัดสัมภาษณ์มีการกิจมาก และผู้ศึกษามีภารกิจอื่นที่ต้องรับผิดชอบหลายเรื่อง มีผลกระทบต่อปฏิทินการดำเนินการ
ข้อเสนอในการปรับปรุง	สร้าง แม่แบบ ที่เป็นแนวทาง หลักการ และตัวอย่างที่ดี เพื่อเป็นแหล่งศึกษา สร้างความเข้าใจในกระบวนการงานให้ชัดเจน และปรับปรุงกระบวนการในการถ่ายทอดและสื่อสารให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น
ความครบถ้วนของหลักฐาน	มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจน

ลงชื่อบุคคล เหล่าพลสุข.....

(นายบุคคล เหล่าพลสุข)

ผู้ประเมิน

วันที่ 24 กันยายน 2554

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายยุค หล้าพลสุข
วัน เดือน ปีเกิด	วันจันทร์ที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2494
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none">- นิติศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย- เนติบัณฑิตไทย สำนักเนติบัณฑิตยสภา- นบยส หลักสูตรผู้บริหารงานยุติธรรมระดับสูง สำนักงานศาลยุติธรรม- หลักสูตรอัยการจังหวัด รุ่นที่ 12 สำนักงานอัยการสูงสุด- หลักสูตรวิทยากร สำนักงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพประชาชน สำนักงานอัยการสูงสุด
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none">- อัยการผู้ช่วย วันที่ 29 มกราคม 2522- อัยการจังหวัดหล่มสัก, พิจิตร, สุพรรณบุรี- อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สำนักงานอธิบดีอัยการฝ่ายเศรษฐกิจและทรัพยากร, สำนักงานคณะกรรมการอัยการ- อัยการพิเศษฝ่ายคดีร้องขอความเป็นธรรม, ฝ่ายคณะกรรมการอัยการ
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองอธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ